

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ரூபி 100/-

ஜனவரி - மார்ச் 2020

கிருபா லேர்னர்ஸ்

KIRUBAA LEARNERS

D.S 589

அரசு அங்கிகாரம் பெற்ற கனரக (A) தர சாரதிப் பயிற்சி மட்டுமே

இல.226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
021 222 4353, 021 492 3200, 071 4546 960

விரைவான சாரதி அனுமதிப்பத்திரம்.
இரவு நேர வாகனப் பயிற்சி.
தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
சகல கிளைகளிலும் வாகனப் பயிற்சி.
விசேட பரீட்சை ஒழுங்குகள்.

L No.1
Driving School

யாழ்ப்பாணம்

- 227/6 கே.கே.எஸ் வீதி,
சுன்னாகம். (மதவாடி அருகில்)
021 224 2022, 071 4546 956
- முதலாம் கட்டைச்சந்தி,
பருத்தித்தறை.
021 492 3201, 071 4546 961
- 86, கச்சேரி நல்லூர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம். (கச்சேரி அருகில்)
021 222 6699, 076 722 5292
- மும்பாளாசா, பருத்தித்தறை வீதி,
ஆவரங்கால்.
021 222 6688, 071 777 6969
- கே.கே.எஸ் வீதி,
தெல்லிப்பளைச்சந்தி, தெல்லிப்பளை.
021 224 3737, 071 4546 959
- கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி,
(நீதிமன்றம் அருகில்)
021 227 0700, 071 4546 957

- பிரதான வீதி, போலீஸ் நிலையம்
முன்பாக) நெல்லியடி,
021 300 6550, 071 4546 958
- இராமநாதன் வீதி, திருநெல்வேலி,
(பல்கலைக்கழகம் முன்பாக)
021 221 4488, 077 722 7740
- காரைநகர் பிரதான வீதி,
சித்தங்கோனி,
021 225 2500, 076 2121 299
- வவுனியா**
- 216, 99 வீதி, வவுனியா,
(வசந்தி திரையரங்கு முன்பாக)
024 222 7777, 0777 100 444
- மன்னார்**
- 94, பிரதான வீதி, மன்னார்,
023 225 1656, 077 847 2732

கள்ளொச்சி

- 99 வீதி, கள்ளொச்சி,
(கச்சேரி முன்பாக)
021 228 5505, 071 4546 955
- புளியடிச்சந்தி, முல்லை வீதி,
விசுவாடு,
021 320 1515, 077 8585 263
- நாச்சிக்குடா சந்தி, மன்னார் வீதி,
முழங்காவில்,
021 300 6544, 070 333 6161
- வாழ்ப்படி சந்தி, புநகர்,
021 320 1818, 070 333 7171

புதிய ஜனநாயகம் புதிய வாழ்வு புதிய பண்பாடு

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்
இதழ் 99
ஜனவரி-மார்ச், 2020

பிரதம ஆசிரியர் :

க. தணிகாசலம்

தொலைபேசி : +94 765283003

நிர்வாக ஆசிரியர்:

ச. சத்தியதேவன்

ஆசிரியர் குழு :

சி. சிவசேகரம்

குழந்தை ம சண்முகலிங்கம்

சோ. தேவராஜா

அழ. பகீரதன்

தெ. ஞா. யீநிலங்கோ

வே. தினகரன்

லோ. நிலா

க ஆதித்தன்

பக்க வடிவமைப்பு :

சிவ பரதன்

அட்டை ஓவியம் :

ஆசை இராசையா

ஓவியங்கள் :

நன்றியுடன் இணையத்திலிருந்து

படங்கள், அட்டை வடிவமைப்பு:

எஸ். றீ. அனுஜன்

தொடர்பு :

ஆசிரியர்,

ஆடியபாதம் வீதி,

கொக்குவில்

மின்னஞ்சல் :

thajaham@gmail.com

ISSN NO : 2335-9492

அச்சுப்பதிவு :

JS PRINTERS
SILLALAI ROAD
PANDETHEERUPPU

உள்ளடக்கம்

கவிதைகள்

சிவசேகரம்

மலைவேந்தன்

தம்பா

வ. வடிவழகையன்

புலோலியூர் வேல்நந்தன்

சா. கா. பாரதி ராஜா

மாதலி உமாகதசர்மா

கீர்த்தனா தமிழ்மாறன்

சுருக்கங்கள்

மு. தயாளன்

மு. அநாதரட்சகன்

சிவ இராஜேந்திரன்

க. சிவகரன்

கட்டுரைகள்

தெ. ஞாலசீர்த்தி யீநிலங்கோ

சிவராசா ஓசாநிதி

எம். எம். ஜெயசீலன்

எஸ். உதயசூரியன்

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

இல: 62, கொக்குவில் சந்தி,

கொக்குவில்

ரிதி அனுப்புதல்களுக்கு :

தாயகம் ஆசிரியர் குழு

Editorial Board of Thayakam

S/A NO : 0072361444

BANK OF CEYLON, CHANKANAI

SWIFT CODE NO : BCEYLKX

மக்களின் விழிப்புணர்வும் மாற்று அரசியலும்

பாராளுமன்றத் தேர்தல் வருகிறது. தெற்கில் பேரினவாத அரசியலை வெளிப்படையாகவே முன்னெடுப்பவர்கள் அறுபத்தைந்து வீதமான சிங்கள மக்களின் வாக்குகளை அடிப்படையாக வைத்து தமது தேர்தல் வியூகத்தை வகுத்து வருகின்றனர். ஐனாதிபதித் தேர்தலில் எடுத்த தீர்மானங்கள் முதல் ஜெனீவாத் தீர்மானங்கள் வரை எடுக்கப்படும் பல உறுதியான தீர்மானங்கள் இதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களின் அரசிற்மை ஆக்கத்தின் பங்களிப்பை முற்றாக மறுக்கும் இப்போக்கு நாட்டின் 'தேசியம்', 'ஜனநாயகம்' என்பவற்றின் போலித்தன்மையை வெளிப்படையாகவே தோலுரித்துக் காட்டும் செயலாகும். இதுவே ஒரு சுதந்திரமான தேசிய பொருளாதாரத்தையும், மனிதநேய கலாசாரத்தையும் கட்டி எழுப்ப விரும்பும் நாடாக இருந்திருந்தால் ஏனைய தேசிய இனங்களின் நியாயமான உரிமைகளை மதிப்பதுடன், அவற்றின் ஐக்கியத்தின் தேவையையும் உணரும் வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். உலகமய நவதாராளவாத பொருளாதாரத்தின் கீழ் 'கோப்ரேற் கொம்பனி'களால் கூட அரசுகளை உருவாக்கவும், மாற்றவும் முடியும். இத்தகைய நிலையில், அதிகார வர்க்கங்களின் செல்வச் செழிப்பில் நிரம்பி வழியும் பொருளாதாரச் சலுகைகளை ஏற்கும் மனநிலை இந்த நாட்டின் உழைக்கும் மக்களுக்கு இருந்தால் போதும் என அரசு கருதுகிறது. அதையே தேசிய இனங்களுக்கும் உரிய வெறும் பொருளாதாரச் பங்குகளாக, பகிர்வுகளாக கருதியே பேரினவாதிகள் இவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனர். சிங்கள தொழிலாள, விவசாயிகள், உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் கூட இவர்களது இத்தகைய ஏமாற்று அரசியலும், பொருளாதார நிலைப்பாடும் - இன்னும் எவ்வளவு காலத்துக்கு ஏற்படையதாக இருக்கும் என்பது கேள்விக்குறியாகும்.

தென்னிலங்கையின் அரசியற் சூழல் இவ்வாறு இறுக்கமாக உள்ள நிலையில் வடக்குக் கிழக்கு, மலையக நிலைமைகள் தளர்வடைந்தே காணப்படுகின்றன. வழமைபோலவே தமிழ் மக்கள் ஒன்றுபட வேண்டும், ஓரணியில் திரளவேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் களநிலை யதார்த்தம் அதற்கு மாறாகவே உள்ளது. தமிழ்த் தேசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்சிகள் பிளவடைந்து பலவாக உருவாகி உள்ளன. தமிழ் மக்கள் ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராக ஓரணியில் திரளவேண்டும் என்ற கருத்து மிகச் சரியானது. ஆனால் எத்தகைய கொள்கைகள், வழிமுறைகளின் அடிப்படையில் ஒன்றிணைவது என்பது மிக மிக முக்கியமானது. இவற்றில் மக்களின் பங்கு முதன்மையானது. இதற்கு நடந்து முடிந்த 'இரத்தம் தோய்ந்த அரசியலான' பெரும் யுத்த அழிவுகளின் அநுபவங்கள் மக்களிடம் நிறையவே உள்ளன. ஆனாலும் அவற்றில் இருந்து மக்கள் படிப்பினைகள் பெறுவதை தடுப்பதும், யுத்தத்தின் தாக்கங்களை மட்டும் முன்வைத்து அதே வழிமுறையில் அரசியலைத் தொடரும் போக்குமே அனைத்துத் தமிழ்த் தலைமைகளின் அரசியலாக உள்ளன.

இதற்கு மாற்றாக, எழுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மக்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்பட்ட, மாற்றமடையாத தெற்கின் பேரினவாதத்துக்குப் பதில் வடக்கின் குறுந்தேசியவாத அரசியல் என்ற நிலையில் மாற்றம் வேண்டும் என்ற குரல் பல்வேறு எதிர்ப்புக்கள் மத்தியிலும் உழைக்கும் மக்களிடம் இருந்து மேலெழுகிறது. நீதியான இக்குரலின் நியாயத் தன்மையை, அரசியலை ஆய்வறிவுடன் நோக்கும் கல்வியாளர்கள், அறிஞர்கள் ஏற்று வளம்படுத்தி, முன்கொண்டு செல்ல முன்வருகின்றனர். இலங்கை ஒரு பல்லினத்தேசிய நாடு என்பது வெளிப்படையானது, கொலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இனத்துவ அடிப்படையிலான பிரதிநித்துவ ஐனநாயக முறைமை முன்வைக்கப்பட்டதால் பேரினவாதத் தேசியம் உருவாகியது. அதன் தொடர்ச்சியாக நவகொலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் இன்றுவரை எழுபது ஆண்டுகளாக ஏனைய தேசிய இனங்களை பேரினவாதம் ஒடுக்கி வருகிறது. இவ்வொடுக்குதலுக்கு எதிராகப் போராடுவது நியாயமானது. ஆனால் போரினவாதத் தேசியத்தின் உள்ளும், அவ்வொடுக்குதலுக்கு எதிராக கட்டமைக்கப்பட்ட அனைத்தினத் தேசிய இனங்கள் மத்தியிலும் பல் வேறுவகையான முரண்பாடுகளும், ஒடுக்குதல்களும் இன்றும் தொடர்கின்றன என்ற உண்மை உணரப்பட வேண்டும். குறிப்பாக சாதி, மத, பால், வர்க்க ஒடுக்குதல்கள் அவற்றில் பிரதானமானவை.

இலங்கையின் மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கையில் மிகப் பெரும்பான்மையினரான தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மீனவர்கள், அரசு, தனியார் ஊழியர்கள் அனைவரது ஐனநாயக உரிமைகளும் நீண்டு தொடரும் இனவாத அரசியல் கீழலால் மிக மோசமாக நசுக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே உழைக்கும் மக்களின் ஐனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்துடன், ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் போராட்டங்களையும் ஒன்றிணைக்கும் ஒரு மாற்று அரசியல் இன்றைய வரலாற்றின் தேவையாகும்.

இதற்கான தேவையும், போராட்டத் தளங்களும் புதிதான ஒன்றல்ல. கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே காலனித்துவத்துக்கு எதிரான உணர்வுடன் சமூக விடுதலைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்த 'இளைஞர் காங்கிரஸ்'ின் செயற்பாடுகளுடன் இது ஆரம்பித்தது, 'சுதந்திரம்' பெறுவதற்கு முன்பே கொழும்பிலும், மலையகத்திலும் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் பலர் தமது இன்னுயிர்களை இழந்தனர். 1953ல் (கர்த்தால்) தேசந்தழுவிய வெகுஜனப் போராட்டத்துக்கு அஞ்சி கொழும்புத் துறைமுகத்தில் தங்கி நின்ற பிரித்தானியக் கப்பலில் மந்திரி சபையைக் கூட்டவேண்டிய தேவை அன்றைய யூ.என்.பி. அரசின் பிரதமர் ட்லி சேனநாயக்காவுக்கு ஏற்பட்டது. சமூக ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான மகாசபையின் பங்கும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். உழைக்கும் மக்கள் போராடாமல் எந்த உரிமைகளையும் எந்த அரசும், முதலாளித்துவ நிறுவனங்களும் வழங்கவில்லை. வடபகுதியிலும் கூட தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள், விவசாயிகளின் போராட்டங்கள், சாதி அமைப்புக்கு எதிரான 1966ல் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜனப் போராட்டம் என பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. 1971 ஏப்ரலில் அரசுக்கு எதிராக சிங்கள இளைஞர்களால் நடத்தப்பட்ட ஆயுதப்போராட்டம் கூட சில வேறுபாடுகள் இருந்த போதும் இதன் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்தது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்கள் பலவும் வெளிப்படையாக இல்லாவிட்டாலும் இதற்குச் சார்பான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன. இன்று பிரபல்யமாகி உள்ள மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் 1000 ரூபா சம்பள உயர்வுப் போராட்டத்திலும் இதன் தொடரகை காணலாம். எனவே அனைத்துத் தேசிய இனங்கள் மத்தியிலும் உள்ள இது போன்ற உழைக்கும் மக்களின் வெகுஜனப் போராட்டங்களுக்குப் பலம் சேர்த்து ஒரு அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்குடனேயே தேர்தல் களத்திலும் உழைக்கும் மக்கள் நிற்கவேண்டிய தேவை இன்று எழுந்துள்ளது.

தமிழ்த் தேசியக் கட்சிகள் பலவாகப் பிளவுபட்ட போதும் தேசிய இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு பெரும் போராழ்வின் பின்னரும் பட்டறிவின்றி, மக்கள் பலத்தினமீது நம்பிக்கை கொள்ளாமல், உலக ஆதிக்க சக்திகளையும், பிராந்திய மேலாதிக்கத்தையும் சார்ந்து நம்பி நிற்கும் போக்கே காணப்படுகிறது. அதுபோலவே இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்குத் தடையாகவும், நாட்டு மக்களைவரது துன்பங்களுக்கும் காரணமாகவும் அமையும், அரசின் அன்னிய மூலதனங்களுக்கு நாட்டை அடகுவைக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தாமல் விடுவதிலும் இவர்களிடம் ஒருமைப்பாடுகள் உண்டு. மக்களை இலகுவாக ஒடுக்கும் நோக்குடன் அரசு தொடர்ந்து பாதுகாத்து வரும், மனிதநேயமற்ற பழமைவாத மத, பண்பாட்டு மேலாதிக்கங்களையும், நுகர்வுப் பண்பாட்டையும் விமர்சனமின்றி ஏற்பதும் இவர்களது பொதுவான நிலைப்பாடாகும். இவர்களிடையே வேறுபாடு என்பது அரசுடன் இணைந்து சலுகைகளை, உரிமைகளைப் பெற முனைவதிலும், அரசோடு இணையாமல் அன்னிய ஏகாதிபத்தியங்களையும், பிராந்திய மேலாதிக்கத்தையும் நம்பி நிற்பதிலுமே காணப்படுகிறது. இங்கு இவர்களது மாற்று என்பது தலைமைத்துவப் போட்டிகளால் ஏற்படுத்த விரும்பும் ஆள் மாற்ற விவகாரம் அன்றி கொள்கை கோட்பாட்டு வேறுபாடுகள் அல்ல என்பது வெளிப்படையானதாகும்.

இதற்கு மாற்றாக தேசம் பரந்த உழைக்கும் மக்களின் அரசியல் அணியைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டிய காலம் இதுவாகும். பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கு உள்ளாகும் மக்கள், சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான அடிப்படையில் அல்ல, உரிமைகளாக அவற்றை அடைவதற்காக ஒன்றிணையும் அரசியலாக இது அமைகிறது. இதன் அடிப்படையில் ஐனநாயகத் தேர்தல் முறையில் விகிதாசார அடிப்படையில் இதுவரை மறுக்கப்பட்டு வந்த உழைக்கும் மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை வென்றெடுப்பதற்கான மக்கள் இயக்கங்களின் ஒன்றிணைந்த அமைப்பான 'மக்கள் மேம்பாட்டு ஐக்கிய முன்னணி'யில் இடதுசாரி, முற்போக்கு சக்திகளும் ஒன்றிணைந்து களமிறங்கியுள்ளனர்.

அரசியல் விழிப்புணர்வு பெற்று ஒன்றுபடும் மக்களால் எத்தகைய இடர்களையும் எதிர்கொண்டு முன்செல்ல முடியும். 'மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்தி'யாக இன்றும் இருந்து வருகின்றனர். எனவே தேசிய விடுதலையையும், சமூக விடுதலையையும் ஒன்றிணைந்த உழைக்கும் மக்களின் விடுதலை நோக்கிய மாற்றுச் சிந்தனையை, மாற்று அரசியலை தேர்தல் களங்களிலும் பரவலாக மக்கள் ஆதரவுடன் முன் கொண்டு செல்வதே இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

தொழிலாளர் தோழர்களே கதைய கேளுங்க
சொல்லி வீட்டால் கண் கலங்கும் நிலைய பாருங்க
ரெத்தம் சிந்தி உயிர் கொடுத்த அண்ணன் மாரெல்லாம்
நெஞ்சிலே நிறைந்து வீட்டார் நெனைச்சிப் பார்க்கலாம்

மோசஞ் செஞ்ச வெள்ளக்காரான் மொரட்டுத் தனத்திலே
முல்லையா கோவிர்தனின் உசிரும் போனதே
ரெத்தத்திலே வரலாற எழுதிக் காட்டுங்க
நெஞ்சத்திலே கைய வச்சி எழுந்து நில்லுங்க

வேலாயுதம் வெள்ளையன் ராசம்மாவுமே
வீழுந்திட்டார் நமக்காக வணக்கம் சொல்லுவோம்;
ஏமாத்தும் சங்க சண்டை முத்தி போனதால்
ஏபிகாம் சிங்கோ தான் ரத்தம் சிந்தினார்

கருமலை கொம்பாடி பொன்னையாவுமே
காலமாய்ப் போனாரே கண்ணீர் வருகுதே
பேய்கள் செய்த கலவரத்தால் சிரிந்து போனாரே
பிரான்சிஸ் ஐயாவு நெஞ்சம் வெடிக்குதே

வைத்தலிங்கம் முத்துசாமி ஆராய் அக்கா
வரலாறாய் போனாரே வாழவில்லையே
செல்லையா மாரியப்பன் சின்னவயசிலே
எங்களுக்காய் உசிரைத் தந்து மாண்டு போனாரே

அழகன் ரெங்கசாமி மாத்தளையிலே
ஆறு போல் ரெத்தம் சிந்தி தியாகி ஆனாரே
சோனை அந்தனிசாமி வாழும் வயசிலே
சுடப்பட்டு வீழுந்தார் பார் மலையகத்திலே

பார்த்திருக்க வீழுந்திரந்தார் பட்டப்பகலிலே
பாவியின் நெஞ்சமெல்லாம் பற்றுசின்றதே
பார்வதி கந்தையா ராமசாமியும்
ஆறுமுகம் அண்ணம் தான் அடங்கிப் போனாரே

ஆணவம் பிடித்த அந்த பொலிஸ்காரனும்
ஆழகர் ராமையாலை மண்ணில் போட்டாரே
வெறி பிடித்த நாயிகளின் கொலை வெறியாலே
வீழ்ந்ததே லெட்சுமணன் உசிரும் போனதே

பல்லேகல தோட்டத்திலே பரி தவித்தாரே
பாசலிகு பழனிவேலும் பறந்து போனாரே
ஓ வென்று கதறினாரே ஊரவரெல்லாம்
ஜோசப்பின் உடலும் கூட மாயமானதே

கண் முன்னே துடித்து வீழ்ந்தார் காராளன் தம்பி
மார்பிலே வெடியும் பட்டார் மணிவண்ணன் தம்பி
தலவாக்கலை வீரமும் தான் மறந்து போகுமோ
தன்னைத் தந்த உயிர்களும் தான் காற்றில் போகுமோ

அத்தனை கதைகளுமே மறந்துப் போகுமோ
ஆழமாய் அடித்த ஆணி அழிந்து போகுமோ
தேகம் வீழ்ந்த கதைகள் தானே சரித்திரமாகும் -நமது
தேசிய கீதமாகும் மனதில் கொள்ளுவோம்

இரத்த வரலாறு

மலைவோந்தவர்

பசியும் பான் போலிங்கும்

சிவ. இராஜேந்திரன்

கொக்கரக்கோ...கோ...ஊ...

முத்துசாமி கங்காணியின் சேவல் கூவுவது கேட்கின்றது. காலில் முள்ளு முளைத்து வளர்ந்துள்ள அந்த சேவல் விடியற்காலை நான்கரைக்கெல்லாம் சத்தம் போட்டுக் கூவும். தனது செட்டைகளை பட் பட்டென அடித்துக் கொள்வது தொங்க காம்பிரா மட்டும் நன்றாகக் கேட்கும். நானோ தூங்குவது போலே கண்களை மூடிக்கொண்டு சாக்குப் படங்குகளின் மேலே குப்புறப்படுத்துக் கொண்டு லேசாக கண்களைத் திறந்து பக்கத்தில் படுத்துறங்கும் அம்மாவைப் பார்க்கின்றேன். உழைப்பு... உழைப்பு... வெடித்துப் போய் சிவந்திருக்கும் விரல்கள் தலைக்குக் கீழாகத் தெரிகின்றன. அம்மாவின் உடலிலிருந்து பச்சைத் தேயிலையின் மணம் வீசுகின்றது. அதற்கடுத்ததாகத் தம்பி சுருண்டுப் போய் படுத்துக் கிடக்கின்றான். அப்பா சாக்குக் கட்டிலில் படுத்து நன்றாகக் குறட்டை விடுவது கேட்கிறது.

இரவு சாப்பாடு வெறும் தேத்தண்ணியும் முட்டை பிஸ்கட் அரைவாசியும் தான். அம்மா அதை கூட சாப்பிட்டாரோ தெரியாது. நிச்சயமாக அம்மா 'கொல பட்டினிதான்'. கடைசியாக இருந்த முட்டை பிஸ்கட்டை இரண்டாக உடைத்து எனக்கு ஒரு துண்டு தந்தது ஞாபகம் வருகின்றது. அடுத்த துண்டு தம்பிக்கு. அவன் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தான்.

"தம்பிக்கு பகல் சாப்பாடும் ஒழுங்கா கெடைக்கல... அது தான் பசி கெரக்கத்துல தூங்குறான்... மகேன்... சுகுமாரு... சாமி எழும்புங்கடா... பிஸ்கட்டு சாப்பிடுவோம்... ராசா இல்ல... ரொம்ப பசிக்கிதா... இங்க பாரு வயிரெல்லாம் ஒட்டி போயி இருக்கு" பெற்றத் தாய்க்கு எல்லாமே விளங்கும்.

"எனக்கு... ஒன்னும் வேணாம்மா. வயித்த வலிக்குது..."

அம்மாவின் கண்கள் கலங்கி இருந்தன. தம்பியின் வயிற்று வலிக்குரிய காரணம் தெரியும். அவரால் என்ன செய்ய முடியும்.

பகல் சாப்பாடு என்று நடுவில் கருப்புக் கருப்பாக 'மையம் விழுந்த' மரவள்ளிக் கிழங்கைத் தான் அவித்து வைத்திருந்தார் அம்மா. நானும் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுப் பார்த்தேன். கசப்பான கசப்பு. பசிக்கு ஒரு துண்டை மட்டும் சாப்பிட்டேன். தம்பி ஒரு துண்டைக் கடித்துப் பார்த்துவிட்டு 'வேணவே வேணாம்' என்று சொல்லி விட்டு பயலுகளோடு சேர்ந்து 'புள்ளயார் பந்து' அடிக்கப் போய் விட்டான்.

வேலை விட்டு வந்த அப்பா கசப்பைப் பார்க்காமல் இரண்டு மையக்கிழங்குகளை சாப்பிட்டதைக் கண்டேன். காட்டம் ஒன்றை ஊத்தி வைத்துக் கொண்டு கிழங்கைக் கடிப்பதும் காட்டத்தைக் குடிப்பதுமாக இருந்தார். இரண்டுமே கசப்பு தான்.

அந்தியானதும் அப்பா கீழே மாத்தியா கடைக்கு அரிசி வாங்குவதற்கு போய் விட்டார்.

“ஏற்கனவே கடன்... ஏதோ... கெஞ்சி பாக்கிறேன்... முட்ட பிஸ்கட்டு இருக்கு சாப்பிடுங்க” என்று அம்மாவிடம் சொல்லி விட்டுப் போனவர் எத்தனை மணிக்கு வந்தாரோ தெரியவில்லை. நிச்சயமாக அரிசி கிடைக்கவில்லை என்பது உறுதி. கிடைத்திருந்தால் அம்மா கஞ்சியை சரி வைத்து எங்களுக்கெல்லாம் தந்திருப்பார்.

சேவல் மீண்டும் கூவியது.

“பஞ்சத்தில் சாகுறவனுங்களே... எழும்புங்கடா... ஊ, ஊ” என்பது போல் இருந்தது.

“பார்வதி... பார்வதி... பெரியவன எழுப்பி விடு... இப்ப போனா தான் பாண் கெடைக்கும்” அப்பா சொல்வது கேட்கிறது. எனக்கு ஏதுவுமே கேட்காதது போல கண்ணை மூடிக் கொள்கிறேன். பாண் போலிங்கில் நிற்கும் போது படும் கஸ்டத்தை யாரிடம் சொல்லி அழ. அவர்களும் பதிலுக்கு அழுவார்கள்.

“பெரியவேன்... தம்பி... தம்பி... ராமு... எழும்பு... நல்ல புள்ள இல்ல... எழும்பு...” அப்பா சாக்குக் கூட்டிலில் இருந்து எழுந்தவாறே சொல்வது கேட்கிறது.

“எழும்புங்க... தம்பி... தேத்தண்ணி ஊத்துறேன்... சுருக்கா எழும்புங்க...” அம்மாவும் கூப்பிடுகிறார்.

“வெறும் சாயத்தண்ணி. தானே... நேத்து போட்ட தூளுல.. கலங்க தண்ணி மாதிரி ஊத்துவிங்க... குடிச்சாத்தான் என்னா குடிக்காட்டிதான் என்னா” என கேட்க வேண்டும் போல் இருக்கின்றது. ஆனால் அம்மாவும் அப்பாவும் உயிர் வாழ்வதற்காக குடிக்கிறதே இந்த சாயத்தைத் தானே. லட்சக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்களை சாகவிடாமல் வைத்திருப்பதும் இந்த சாயம் தானே.

எங்கள் வீட்டில் மட்டுமல்ல. இந்த ‘ப’ லயத்திலுள்ள எத்தனை குடும்பங்கள் பட்டினி யாக இருக்கின்றார்கள். என்னோடு படிக்கின்றவர்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக பாட சாலைக்கு வருவதில்லை. பசி... பட்டினி... மயக்கம்.. வருத்தம்... கண்ணீர்... நான் மட்டும் என்ன இடையிடையே ஸ்கூலுக்குப் போகிறவன் தான்.

மலையகத்தில் எத்தனையோ தோட்டங்கள் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பசி பட்டினியாகத் தானே இருப்பார்கள்.

எப்படியும் எழுந்தாக வேண்டும். போர்த்தியிருந்த சாக்கிலிருந்து வெளியே வந்து விட்டேன்.

“இந்தாப்பா... தேத்தண்ணி... சீனியும்.. முடிஞ்சி போச்சி... குடிச்சிட்டு வேகமா.. போ... கவனமா போவனும் சாமி” தலையைத் தடவியவாறே அம்மா சொல்கிறார். தலைக்கு எண்ணெய் வைத்து இரண்டு மாதங்கள் இருக்கும் என்பது அம்மாவுக்குத் தெரியாமலா இருக்கும்?

“இந்தாப்பா.. ஒரு ருவா இருக்கு...ஒரு.. ராத்த பாண் ரொட்டிய வங்கிக்க.. மிச்சத்தக்கு கருப்பட்டி வாங்கிக்க...இன்னக்கி பில்லு வெட்டு... நாலாம் நம்பர் மலயில தான் இருப்போம்... வீட்டுக்கு வந்து கால் ராத்த பாணையும் தேத்தண்ணியும் மலைக்கு எடுத்துக்கிட்டு வா... தம்பிக்கும் பாண் குடு... நீயும் சாப்பிடு... அம்மா.. பக்கத்து மலையில தான் வேல செய்வாங்க. அவங்களே வந்து சாப்பிடுவாங்க” அப்பா அவசரப்படுத்துவ திலும் நியாயம் இருக்கிறது தான். பிந்திப் போனால் பாண் கிடைக்காது.

“சல்லிய கவனமா கொண்டு போப்பா... வேகமா ஓடாத” அம்மா சத்தம் போட்டு சொல்வது கேட்கிறது. அதற்கிடையில் நான் லயத்துக்குக் கீழுள்ள படியில் இறங்கி ஓடுகிறேன்.

ராமையா அண்ணனும் வேகமாகப் போவது தெரிகின்றது. அவரோடு தகர லயத்து பொடியன்களும் போகின்றார்கள். ஒரே ஓட்டமாக ஓடினால் தான் அவர்களைப் பிடிக்க முடியும்.

குறுக்குப் பாதையில் சுமார் பத்து நிமிடங்கள் வேகமாக இறங்கினால் மண் ரோட்டு வரும் அதிலிருந்து கருத்த ரோட்டுக்கு வந்து சேர அரை மணி நேரம் எடுக்கும். கருத்த ரோட்டு வழியே நடந்தால் கெந்த கொலை தோட்டம். அடுத்தது களணிவத்த தோட்டம். அதை தாண்டினால் ‘கெப்’ என்று அழைக்கப்படும் பத்துப் பதினைந்து குடியிருப்புகள். கடைகள் உள்ள கிராமம். அங்கு தான் ‘ரபாய்டன் பேக்கரி’ இருக்கின்றது. கருத்த ரோட்டிலிருந்து உள்ளே பேக்கரி ரோட்டில் கால் வைக்கும் போதே பாண் வாசம் வரும். வாயில் எச்சில் ஊறும். ரெண்டு ராத்தல் பாண் கிடைத்து விட்டால் வாழ்வே இன்பம் தான். ஆனால் ஒன்றுக்கு

மேல் கிடைக்கவே கிடைக்காது. அந்த ஒன்று கிடைப்பதே பெரும் பாக்கியம் தான்.

அப்பா தந்த சல்லியை பொக்கட்டில் போட முடியாது. அரைக்கால் சட்டையிலுள்ள பொக்கட் ரெண்டுமே ஓட்டை என்பது தெரியும். பின் பக்கமும் ஓட்டை தான். எங்கள் தோட்டத்து பொடியன்களின் கால் சட்டைப் பின் பக்கமாகக் கிழிந்து ஓட்டை விழுந்திருந்தால் 'ஓட்டைக் குண்டி' என்று சத்தம் போட்டு விட்டு தேயிலைக்குள் மறைந்துக் கொள்வது ஞாபகம் வருகின்றது. பதிலுக்கு 'ராங்கியில்' ஏசுவார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு வேதனையாக இருந்திருக்கும். ஏறத்தாழ ஒரு வருடமாக நானும் ஓட்டைக்குண்டி தான்.

அம்மா அப்பா தம்பியின் பசித்த முகங்கள் கண் முன்னே வருகின்றன. இன்னும் வேகமாக ஓடுகிறேன். ராமையா அண்ணன் கோஸ்டியோடு கெந்த கொலை மற்றும் களனிவத்த பொடியன்கள் பத்து பேரும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். 'அம்மா சோறு' எப்படி எனது வேகம் நானே என்னைப் பாராட்டிக் கொள்கிறேன். பாண்கி;டைக்குமா? அது தானே முக்கியம்.

"அண்ணே... இது பஞ்சமா? இல்லவஞ்சமா?" நான் கேட்க வேண்டிய கேள்வியை கெந்தகொலை பொடியன் குமாரவேல் கேட்டு விட்டான். அவனுக்கும் மூச்சு வாங்குகிறது.

"இது.. வஞ்சமுடா தம்பி... நாட்டுல என்னமோ உற்பத்திய பெருக்க போறானுங்களாம். தோட்டத் தொழிலாளி எத உற்பத்தி பண்ணுவான்? அவனுக்குப் பெரிய தோட்டம் இருக்கா... நம்ம அட்டன் பகுதியில என்னத்த 'உட்டுபத்தி' செய்யலாம் சொல்லு... நம்மள கொல்லுறதுக்கு சதி செஞ்சி இருக்குறானுங்க" அவருக்கும் மூச்சு வாங்குகிறது. வேக நடையும் பேச்சும்.

எல்லோரும் கோபத்துடன் பார்க்கிறார்கள்.

"நமக்கு பசி வந்தா... கருப்பந்தேயில மரத்த கடிக்க வேண்டியது தான்... இல்லாட்டி-தேயில வேர கடிக்க வேண்டியது தான்... வேற என்னா இருக்கு... ஆளுக... நாக்க அரிக்கிற... சேம்பு கெழங்க எல்லாம் அவிச்சி சாப்பிட்டுப்புட்டு படுற பாடு... முக்கா வாசிப் பேருக்கு வாயி வயிறு எல்லாம் புண்ணா போச்சிடா.. தம்பிகளா"

"எங்க தோட்டத்துல போன கெழம... சின்னையா... மாமாவுட்டு குடும்பத்துல மூனு பேரு நஞ்சி குடிச்சி செத்துப் போயிட்டாங்க... அண்ணே..." களனிவத்த பொடியன் அழுதழுது சொன்னான். அந்த மாமா மட்டும் பொழச்சிட்டாரு... பெலக்கொட்டய இடிச்சி... அதுல.. பில்லுக்கு அடிக்கிற 'கிரமக்சன்' மருந்த கலந்து புள்ளைகளுக்குக் குடுத்திட்டு.. அவரும் சாப்பிட்டிருக்காரு... அவங்க சம்சாரம்...எங்களோட படிக்கிற... சரசவதி, கடசி பொடியன்...அவன்.. பேர கூட மறந்துட்டே...ன்"

"அந்த பொடியன் பேரு செல்வம்..." அவனோடு வந்த மற்ற பொடியன் சொன்னான்.

"நெறய... பேரு.. செத்துட்டாங்கடா.. தம்பிகளா ... தலவாக்கல ... டயகாமம்... மஸ்கெலியா.. நல்லதண்ணி.. எல்லா எடத்துக்கும்... கேதம் சொல்லி அனுப்புனதுனால போயிருந்தேன்... வறும.. பசி ...பட்டினி... வருத்தம்.. என்னா செய்யிறது.. நஞ்ச குடிச்சி நம்ம ஆளுக செத்து மடியுறாங்க.. வேற. என்னா செய்ய முடியுங்கிறீங்க... இந்த கெழம ஏழு நாளும் ... சாப்பாடு இல்லனா.. புள்ளகளுக்கு நஞ்ச குடுத்துப்புட்டு நானும் சாக வேண்டியது தான். ஒங்களுக்குத் தெரியுமா.... அரிசிய ஒரு எடத்துல இருந்து.. இன்னொரு எடத்தக்குக் கொண்டு போக முடியாது... கொண்டு போனா.. அவளவு தான்"

"அரிசி என்னா வெடிக்கிற குண்டா அண்ணே... அத ஏன் கொண்டு போகக் கூடாது?" எனது சந்தேகத்தைக் கேட்கிறேன்.

"பண்டிக போட்ட திட்டம் வேற எப்புடி இருக்கும் சொல்லு பார்ப்பம்.. அதுகளுக்கு மனுசர பத்தி தெரியுமா? வறுமைய பத்தி தெரியுமா? நம்ம தோட்டத்து ஆளுக வுட்டு கஸ்டத்த தெரியுமா?" பதிலுக்கு கேள்விகளைத் தான் கேட்டார் அண்ணா.

"எங்க வீட்டுல அப்பா... மாவு வாங்கிக் கிட்டு வந்தாரு... அண்ணே... புழுவான புழு... முண்டுது... என்னமோ நெழல் மர வள்ளியாம்... பெரிய பெரிய கெழங்கு இருக்கும்... கசப்பு வாயில வைக்க முடியாது.. அத தின்னுப்புட்டு... ஒரே வாந்தி.. பத்து பேரு... ஆசுபத்திரிக்கு.. கொண்டு போனாங்க. என்ன ஆனாங்களோ தெரியல" கெந்தகொலை பொடியனின் கண்ணீர் கதை.

“அப்பாவும் அம்மாவும் நானும் கசப் பாய் கசந்த மரவள்ளிக் கிழங்கை தானே சாப்பிட்டோம். நான் செத்தா பரவாயில்ல... அம்மா.. அப்பா.. தம்பி.. உயிரா இருக்கனும்” மனதுக்குள் பேசிக் கொள்கிறேன். வயிற்றைப் பிறட்டுவது போல இருக்கிறது. வெறும் வயிற் றோடு அம்மாவும் அப்பாவும் வேலைக்கு போய் இருப்பாங்க.. தம்பி என்னா செய்யி றானோ.. தெரியல..” மனது துடிக்கின்றது.

“என்னா தம்பி யோசன... ஒன்னும் பேச மாட்டிங்கிறீங்க... வீட்டில அம்மா அப்பாவ நெனச்சி பார்த்தீங்களோ?”

ராமையா அண்ணன் கேட்டதும் எனக்கு அழுகையே வந்து விட்டது. ஓ வென்று அழுது விட்டேன்.

“அழுகாம வாங்க தம்பி... ஒன்னையும் யோசிக்காம வாங்க. இன்னும் ஆறு மணி ஆகல... எப்புடியும் பாண் கெடைக்கும்..”

“யாரு அண்ணே இப்புடி வஞ்சம் செய்யிறது..?” தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பல நாள் ஆசை ஆர்வத்துடன் கேட்கிறேன்.

“அது ஒரு கூட்டமே... இருக்குது ராமு.. எவன் சொல்லுவேன்.. எல்லாருமே பணக் காரனுங்க நம்ம தோட்டம் மாதிரி அம்பது தோட்டத்த ஒன்னா சேர்த்தா எவளவு நெலம் வருமோ அந்த அளவுக்கு காணி வச்சி இருக்குறானுங்க மூனு நேரமும் தின்னு தின்னு தின்னுப்புட்டு... செனப் பண்டி மாதிரி இருப்பானுங்க... வயிற பாக்கனுமே நம்ம டக்குவுட்டு பெரிய டயரு மாதிரி உப்பிக்கிட்டு இருக்கும். நம்மள இப்புடி பட்டினி போட்டுட்டு... பேசற பேச்ச பாக்கனுமே... அவனுங்க வுட்டு அரசாங்கம்... இப்புடி மக்கள போட்டு கொல்லுறானுங்க”

“எங்களுக்குப் படிச்சி குடுக்கிற.. யாழ்ப் பாண சேரு சுந்தரம் சொன்னாரு... ஏதோ... உற்பத்திய அதிகரிக்கத் தான் இப்புடி சட்டம் போட்டிருக்காங்கலாமே..”

“அவரு சொல்லுவாரு... அங்க நெலம் இருக்கு... விவசாயத்துக்கு.. ஏத்த மாதிரி மண்ணு இருக்குது... நம்ம நெலம் அப் புடியா... உற்பத்தி பண்ணி சாப்பிடுற அள வுக்கு காணி இருக்குதா?... பணம் இருக் குதா..? அதுக்கெல்லாம் நல்ல திட்டம் வேணும்... விவசாயம் பண்ணுறதுக்கு ஒதவியா படிப்பு இருக்கனும்... இவனுங்க கிட்ட

என்னா மசிரு... இருக்கு... தோட்டங்கள் மூடனும்... நம்மல பட்டினியா போடனும்... நம்ம தொழிலாளி மக்கள இந்தியாவுக்கு.. 'துண்ட காணாம்... துணிய காணாமுனு' ஓட வைக்கனும். இந்த நாட்டுப் பெரசா உரிம கேட்கக் கூடாது.. இது தாண்டா தம்பிகளா இந்த நாயிகவுட்டுத் திட்டம்... நாசமா போனவனுங்க.. இருந்து பாருங்க இவனுங்க நல்லாவே இருக்க மாட்டானுங்க..”

‘கெப்’ வந்து விட்டது.

பாண் வாசம். ஆகா... எல்லோருடனும் சேர்ந்து ஓடுகிறேன். கால் வலிக்கிறது.. பசி மயக்கம் வேறு. நாங்கள் வருவதற்கு முன் னரே இருபது பேர் ‘போலிங்கில்’ நிற்கிறார்கள். ஒருவரோடு ஒருவர் இடித்துக் கொண்டு முறைத்துப் பார்க்கிறார்கள். தாத்தா மார்கள், அப்பா வயதை ஒத்தவர்கள் என்னைப் போன்ற சின்ன பொடியன்கள், இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் என மங் கலான சூரிய வெளிச்சத்தில் எல்லோரினது முகங்களும் தெரிகின்றன.

“ரெண்டு போலிங் போட வேணாங் அப் பறங் ஒரு ஆளுக்குங் பாங் கெடைக்காது சொல்றது. ஒங்களுக்கு மூள இருக்கிறதா.. ஆங்.. மனுசன் மாதிரி நிற்குறாங்”

வழமையாக வரும் தடிச்ச ஆள் சத்த மாகச் சொல்கிறான். அவன் ஓடம்பு முழுவதும் மாவு ஓட்டிக் கிடக்கிறது. மாவுல பெரண்டு இருப்பானோ தெரியாது. இந்த கூதலிலும் அவனுக்கு வியர்த்துப் போய் இருக்கிது. வெத்தலையை மென்று கொண்டே முறைத்துப் பார்க்கிறன். என்னை நேராகப் பார்ப்பது போல் தெரிகிறது. அவனது முகத் தைப் பார்க்காமல் பேக்கரி “செவுத்துப் பக்கமாக முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டேன்.

அடித்து ஒதச்சாலும் பரவாயில்லை பாண் ரொட்டி கெடைக்கனும். கெடைக் காட்டி என்னா செய்யிறது? மனம் போரா டுகின்றது. அம்மா... அப்பா... தம்பி...உடம்பு முழுவதும் ஏனோ நடுங்குகிறது.

“அவுங்க சொல்லுற மாதிரி வருசையா நில்லுங்கப்பா.. தள்ளாதீங்க.. சின்ன புள்ளக எல்லாம் நிக்குது.. பாவம். இங்க பாருங்க... இருட்டோட வந்த பொம்பள புள்ளகளும் இருக்கு...” ஒரு வயசான தாத்தா கெஞ்சிக் கேட்கிறார்.

போலிங்கில் முதலாவதாக நிற்பது யார். பார்க்க வேண்டும் போல இருக்கிறது

போலிங்க விட்டு வெளியே போனால் அல்லது தள்ளி நின்றால் அவ்வளவு தான் பாண் கிடைத்த மாதிரி தான்.

“ஒரு நாளைக்கு நாப்பது ராத்த பாண்; தான் போடுவாங்களாம். மாவு கெடைக்கிற மாதிரி தானே பாண் போடுவாங்க” அப்பா அடிக்கடி சொல்வது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. முன்னே நிற்பவர்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். முன்னுக்கு ஒரு பத்து பேர ஒதுக்குனாலும்.. பதனொன்னு... நாலும்.. பதனஞ்சி.. இருவது.. ம் ம்... இருவத்தஞ்சி... முப்பது.. நான் முப்பத்திரெண்டாவது ஆளாக நிற்கிறேன். எனக்குப் பின்னுக்கு கொறஞ்சது இருவது பேர் நிக் குறாங்க”.

எனக்கு எப்படியும் பாண் கிடைக்கும். ஒரு நம்பிக்கை.

முன் பகுதியில் ஏதோ.. சலசலப்பு..

“வயசானவர் மயங்கி விழுந்திட்டாரப்பா... தண்ணி கொஞ்சம் கொண்டு வாங்க” யாரோ சத்தமிடுவது கேட்கிறது. போலிங் கொஞ்சம் ‘கொழம்பி’ விட்டது. எட்டிப் பார்க்கிறேன். வயதான தாத்தா கீழே விழுந்து கிடக்கிறார். மூச்சுப் பேச்சு இல்லை. இரண்டு பேர் தூக்கிக் கொண்டு போவது தெரிகின்றது.

“சாப்பிட்டு எத்தனை நாளோ” பலரும் சொல்வது கேட்கிறது. தூக்கிக் கொண்டு போனவர்கள் அவரை ‘பெலா’ மரத்தில சாய்த்து வைத்த விட்டு மீண்டும் போலிங்குக்கு வந்து வரிசையில் நிற்பதற்காகத் தள்ளுகிறார்கள். தாத்தா மயங்கிக் கிடந்தாலும் கையிலுள்ள சல்லியை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார். அவருக்கு நிச்சயமாகப் பாண் கிடைக்காது.

“ஒரு மனுசனுக்கு ஒதவி செய்ய தானே போனோம்... அதுக்கிடையில தள்ளிக் கிட்டு வந்துட்டானுங்க” முன் பின் தள்ளி இடம் கொடுக்கிறார்கள்.

“போதுமான அளவு பாண் போட்டுக் குடுத்தா என்னா? சல்லி குடுத்து தானே வாங்குறாங்க... மக்கள ஏன் இப்புடி பட்டினி போட்டுக் கொல்லுறானுங்க... அவனுங்க இந்த நேரம் வயிறு வெடிக்க நல்லா தின்னுவானுங்க...”

பாண் வந்து விட்டது. இப்போது மூன்று தடியன்கள் வந்து நின்றார்கள்.

“கொலப்பங் பன்னுனா பாங் இல்ல.. சரியா...”

“கொலப்பம் இல்லிங்க... நீங்க குடுங்க” மற்றையவர்களுடன் சேர்ந்து நானும் சத்தமாகச் சொல்கிறேன். அவர்களைக் கும்பிட்டாவது பாணை வாங்க வேண்டும்.

கொஞ்ச நேரம் போலிங் ஒழுங்காகப் போனது. பின்னால் உள்ளவர்கள் தள்ளத் தொடங்கி விட்டார்கள். மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு கால்களை நன்றாக ‘அமுத்தி’ பிடித்தவாறு கை விரல்களை மூடியவாறு நிற்கின்றேன். இடது கையின் நடுவில் அப்பா தந்த ஒரு ரூபாய்.

எவ்வளவு நேரம் ‘தம்’ பிடித்துக் கொண்டு நிற்பது? பின்னால் இருந்தவர்களைத் தள்ளிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த ராமையா அண்ணன் கொஞ்சம் விலகி விட்டார். அவ்வளவு தான் எல்லாமே குழம்பி விட்டது. பின்னால் இருந்தவர்கள் முன்னால் தள்ளிக் கொண்டு போனார்கள். தடியன்களாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பசி... பாண் கிடைக்காது என்ற நிலமை ஒழுக்கத்தை எல்லாம் சீர் குலைத்து விட்டது.

“ஏய்.. மாடு மாதிரி தள்ளாதீங்கடா... பு... மவன்களே.. விடிய காலம் இருட்டுல இருந்து நிக்கிறோம்” அண்ணன் தள்ளிக் கொண்டு போகிறார். அதோ பாண் தெரிகிறது. நானும் என்னால் முடிந்த மட்டும் தள்ளிக் கொண்டு போகிறேன். மூன்று பொம்பள பிள்ளைகள் தள்ளப்பட்டு போய் ஓரமாக நின்று அழுகிறார்கள். அவர்களை யாரும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை.

“ஒன்னு குடுங்க..” அண்ணன் வென்று விட்டார்.

“ஏங் கூட பத்து பேரு வந்தாங்க.. எனக்கு முன்னுக்கு நின்னாங்க.. ஏய் எங்கடா போனீங்க... ஒங்களுக்குப் பாண் வேணாமா? தள்ளிக்கிட்டு முன்னுக்கு வாங்க” அண்ணன் சத்தமிடுகிறார். வந்தவர்கள் எல்லோரும் அடித்துப் பிடித்துக் கொண்டு முன்னே வந்தார்கள்.

“தம்பி இத புடிங்க...” என்னிடம் அண்ணன் ஒரு ராத்தல் பாணைக் கொடுத்தார். சுடச்சுட பாண் இதை விட வேறு என்ன வேண்டும். சல்லியைக் கொடுத்தேன்.

முப்பது சதத்தை மிச்சமாகக் கொடுத்தார். ரெண்டு சதம் நான் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

“அண்ணே ஓங்களுக்கு... பாண்..” சத்தமாகக் கேட்டேன்.

“நீங்க போங்க... வீட்டுல பாத்துக்கிட்டு இருப்பாங்க... நான் எப்படியும் பாணோட தான் வருவேன்” அவ்வளவு சத்தத்துக்குள் நாம் அவரது குரல் நன்றாகக் கேட்கிறது. கைகளை விரித்து வைத்துக் கொண்டு மூச்சுப் பிடித்த வண்ணம் நிற்கிறார் அண்ணன்.

“நம்ம பொடியன்களுக்கு பாண் கெடைக்கும்.. வாங்காம விட மாட்டேன்... நீங்க போங்க...” சத்தமிடுகிறார்.

பாணைக் கையில் வைத்துக் கொண்டே அவரைக் கும்பிட்டேன். அண்ணன் இல்லா விட்டால்... இன்று பாண் இல்லை. திரும்பி திரும்பி பார்த்தவாறே வேகமாக நடக்கத் தொடங்கினேன். கருப்பட்டி வாங்க தேவையில்லை. வீட்டுக்குப் போவோம்.

நேரம் ஏழு இருக்கும். தாங்க முடியாத பசி. பாணின் ஒரு பகுதியில் கொஞ்சத்தை ‘நெகத்தால்’ பிச்சி எடுத்து வாயில் போட்டேன். எச்சி ஊறியது. முழு பாணையும் அப்படியே கடித்து சாப்பிட்டால்.. பசி போகும் தான் அம்மா, அப்பா, தம்பி...? நெஞ்சம் கலங்கியது.

எப்படியோ மனதுக்கு ஒரு தெம்பு அம்மா அப்பாவுக்கு தம்பிக்கு சாப்பாடு கிடைத்து விட்டது. ஓடத்தொடங்கினேன். வேறு பொடியன்களும் பாணைக் கட்டிப் பிடித்தவாறு எனக்குப் பின்னால் ஓடி வருவது தெரிந்தது. அண்ணன் வென்று விட்டார். அவர்களோடு சேர்ந்து போவது நல்லது. ஏனென்றால் ரோட்டில் வைத்து பாணைப் பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். பாணைப் பறி கொடுத்த வர்கள் கலங்கி அழுத பல சம்பவங்களைக் கேள்விப்பட்டோளேன். இனி மேல் பாண் வாங்க வரும் போது அப்பாவின் கவ் வாத்துக் கத்தியையும் கட்டாயமாக எடுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். கழிச்சினு கழுத்துல போட வேண்டியது தானே.

இன்னைக்குப் பாணை பிடுங்கினால் மண்டையை உடைக்க வேண்டும் பெரிய ‘வெங்குச்சான் கல்’ ஒன்றை எடுத்துக்

கொண்டேன். எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டு வாங்கிய பாண் திருட்டுப் பயலுகளுக்குக் கொடுக்கவா?

கருத்த ரோட்டைக் கடந்து விட்டேன். சரளை மண் ரோட்டில் ஏறிய போது மேலும் கொஞ்சம் பாணை சாப்பிட்டேன். இது பிழை என்பதை மனசு சொல்கிறது. ‘கொலைப் பசி’ என்ன செய்வேன். பாணின் இரண்டு பக்கமும் சிறிதாகி தோட்ட மக்களின் வயிறு போல் ஆகிவிட்டது.

முதல் ‘மொடக்குக்கு’ மேலே ஆம்பள ஆளுக வேலை செய்வது தெரிகின்றது. வழமையை விட ஆளுங்க கொறைவு.. இந்த பசி பட்டினியில யாருதான் வேலைக்கு வருவா? அப்பா எங்கே... காலையிலும் சாப்பாடு இல்லை... நஞ்சி... ஏதும்... ச்சி.. அப்படி இருக்காது... அப்பா... தற்கொல பண்ணுறத.. எதுக்குற ஆளாச்சே... அவரு வீரன் ஏனோ நெஞ்சம் படபடக்கின்றது..

“எங்க அப்பா... இருக்குறாருங்களா...?”

“அடுத்த மொடக்குல தம்பி...” குரலைப் பார்த்தால்...சின்னப்பன் மாமா போல தான் தெரிகிறது. போன உயிர் திரும்பி வந்தது போல இருந்தது. வேகத்தைக் கூட்டுகிறேன். மொத வேலையா அடுப்ப பத்த வச்சி தண்ணி சுட வைக்கனும்.. பாண வெட்டி தம்பிக்குக் குடுக்கனும்.. அப்பறம் அம்மாவ வர சொல்லி சத்தம் போடனும்.. பாணையும் தேத்தண்ணியவும் ஊத்திக்கிட்டு... வண்டிய உருட்டிக்கிட்டு ஓடுற மாதிரி.. பறந்து வரணும். திட்டம் சரி.

அதோ காணுக்கு மேல் பகுதியில் அஞ்சி பேர் வேலை செய்கிறார்கள்.

“அப்பா.. அப்பா... வோவ...” அப்பா திரும்பி பார்க்கிறார். பாணை உயர்த்திக் காட்டுகிறேன். ஏதோ உலகக் கோப்பையை வென்றது போல.

“நானு... பெரியசாமி மாமா தந்த ரொட்டித் துண்டு ஒன்னு சாப்பிட்டேன்... தொங்க வீட்டு... வெங்கடாசலம் மாமா... வீட்டுல சாப்பிட ஒன்னுமே. இல்ல யாம்.. அவுங்களுக்கு கால் ராத்த பாண குடு.. எனக்கு ஒன்னும் வேணாம் பாவம் தம்பி... வேகமா போ..” அப்பா சத்தமிட்டு சொல்கிறார்.

வெங்கடாசலம் மாமாவுக்கு ஒரே சளி தான் ‘கண்’ வருத்தம். நெஞ்சில் இருந்து

விசில் அடிக்கிற மாதிரி சத்தம் வரும் மெலிந்து போய் இருப்பார். வேலைக்குப் போறது கொறவு.. இரண்டு பொம்பள புள்ளக... ஒன்னு தனலெச்சமி மத்தது சத்தியவாணி.. லெச்சமி.. பஞ்சம் வந்த பிறகு ஸ்கூல் போறதே இல்ல.. மத்தது.. மூனாம் வகுப்பு. அந்த அத்த மட்டும் தான் வேல.. மாமா அப்பாவின் கூட்டாளி தான். ஒரு போத்த கள்ள வாங்கி ரெண்டு பேரும் குடிக்கிறத பார்த்திருக்கிறேன். எங்க போனாலும் ஒன்னா தான் போவாங்க. சத்தியவாணி நல்லா பாட்டுப் படிக்கும். அதுக்கு ஓடம் பெல்லாம ஒரே செரங்கு. கசப்புக் கொலையும் வெங்காயத்தையும் அரச்சி பூசுவாங்க.. எரிவு தாங்க முடியாம கெடந்து கத்தும். பார்க்க பாவமா இருக்கும்.

“நம்ம பட்டினி கெடந்தாலும்.. பசிச்ச வுங்களுக்கு... சாப்பாடு குடுத்தா.. புண்ணியமா போகுமுனு அம்மா அடிக்கடி சொல்லுவாங்க” நமக்கும் கொஞ்சம் புண்ணியம் வரட்டுமே. வேகமாக நடக்கின்றேன். அதோ லயம் தெரிகிறது. படிகளுக்கிடையில் ‘ரெண்டு எட்டு வச்சி’ ஏறுகிறேன். பசி.. களைப்பு ..தலை சுற்றுவது போல இருக்கிறது பாணை நெஞ்சோடு வைத்து இறுகப் பிடித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கவுட்டு ‘ப’லயம் வந்து விட்டது. வெங்கடாசலம் மாமா வீட்டுக்கு முன்பக்கம் ஆளுக கூட்டமாக நிற்கிறார்கள். என்னவாக இருக்கும்... அட...நம்ம தம்பியும் வெறும் ஜங்கியோட நிற்கிறான். எங்கள் வீடு பூட்டாமல் தான் இருந்தது. இங்க என்ன அரிசி மாவு நெறஞ்சி கெடக்குதா...யாரு வர போறாங்க. பாணை அம்மிக் கல் மேலே வைத்து சொளகால் மூடி விட்டு ஓடுகிறேன்.

“என்னா வேல பார்த்த வெங்கடாசலம்... பச்ச புள்ளக.. கொன்னுப்புட்டா.. எல்லாம் சரியா.. போய்டுமா?”

“புளிய கரைச்சி கொண்டு வாங்கப்பா... எங்க தோட்டத்துல.. காப்புளி தேசிக்கா இருக்கு புடிங்கிக்கிட்டு வாங்க...”

“உப்ப கரைச்சி ஊத்துவோம் அண்ணே... வெலகுங்கப்பா... இப்புடி கூட்டமா.. நின்னா என்னா செய்யிறது?”

ஒரே ‘டெமரோன்’ நாத்தம்... எனக்கு விசயம் விளங்கி விட்டது. சத்தியவாணியை வாசற்படியில் சாய்த்து வைத்திருந்தார்கள்

வாயிலிருந்து நொரை.. நொரையாக எச்சில் வந்துக் கொண்டிருந்தது.. லெட்சமியின் வாயிலிருந்து நொரையும் ரெத்தமும் வந்த படி.. மாமாவை பலாக்கட்டையில் உட்கார வைத்து கரைத்த உப்பை வாயைத் தொறந்து ஊத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். வேலைக் காட்டில் இருந்து வந்த மாமி இடுப்பு சாக்கோடு மயக்கம் போட்டு விழுந்து கிடந்தார். பக்கத்து வீட்டு அக்கா கொங்காணித் துணியால் காத்து வீசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“ஐயோ”..என்னையறியாமல் கத்தினேன்.

“மாமாவுக்குப் பாண குடுக்கச் சொல்லி அப்பா சொன்னாரே... வாணி எழும்பு... எங்க வீட்டுக்கு வா பாண் ரொட்டி தாரேன்... எனக்கு இல்லாட்டியும் பரவாயில்ல.. நீங்க சாப்பிடுங்க” அழுது கொண்டே சொல்கிறேன்.

வீராயி பாட்டி என்னை தன் பக்கம் இழுத்தக் கொண்டார்.

“அவுங்க பெலாக் கொட்டைய இடிச்சி அதுல நஞ்ச ஊத்தி சாப்புட்டுடாங்க பேராண்டி... பாண எங்க சாப்பிடப் போறாங்க” கத்தி அழுதார்.

“லொரிக்கு ஆள் அனுப்பிட்டங்களா” ஆரோக்கியசாமி தலைவர் பதட்டமாகக் கேட்டார்.

“ஆளு போயி அர மணி நேரமாச்சி... இப்ப தொரவுட்டு பால் கேணுகள.. டவுனுக்கு கொண்டு போற நேரம்.. லொரி வந்தவுன் தான் அனுப்புவாங்க” சேகர் தலைவர் சொன்னார்.

“லொரி எடுக்குறதுன்னா லேசப்பட்ட வேலயா.. கணக்கப்புள்ளக்கிட்ட துண்டு வாங்கிக்கிட்டு ..நம்ம தோட்ட சின்னதுரைக் கிட்ட ஒப்பம் வாங்கி... பெரிய தொரகிட்ட ஒப்பம் வாங்கி... பெரிய கிளாக்கர் கிட்ட குடுத்து.. அவரு ட்ரைவரை வரச்சொல்லி ....அப்பறம் தான் லொரி பொறப்ப்டும். அதுவும் பெரிய தொர வங்களாவுல வளர்க்கிற மாட்டுல இருந்து பால கறந்து டவுன்ல உள்ள பால் சேகரிக்குற எடுத்துக்குக் கொண்டு போய் இறக்கி விட்டு தான் வரனும். பால டைம்முக்கு கொண்டு போகலனா அவளவு தான் டரைவர் அடி வாங்கியே செத்துப் போவான்.. லொரி பொறப்பட்டு ஸ்டோர்ல இருந்து இங்க வாரதுக்கு... எப்படியும்... ஒரு மணி நேரம்

ஆகும்” அப்பா பல முறை சொல்லி யுள்ளார்.

சனமே கூடி விட்டது. அழகைச் சத்தம் மலைகளில் கேட்டு எதிரொலித்தது. தம்பியை கையில் பிடித்தவாரே ஓரமாக நின்று கொண்டிருந்தேன்.

“அண்ணே பாணு வாங்கிக் கிட்டு வந்தியா பசியா இருக்கு”

“ஆமாண்டா தம்பி... கொஞ்சம் பொறுத் துக்க.. சாப்பிடுவோம்”

அம்மாவும் வந்து விட்டார்.

“அட கடவுளே...” தலையில் அடித்துக் கொண்டார்.

அப்பாவும் ஓடி வந்தார். வெங்கடாசலம் மாமாவை மடியில் தூக்கி வைத்தக் கொண்டு ஒழுகிய சனி.. நொரையை யெல்லாம் தனது தலைப்பாகையைக் கழட்டி கைகளாலேயே துடைத்தார்.

“என்னா வேல பாத் த மச்சான் ஒனக்குப் புத்தி இருக்குதா.... எனக்கு ஒரு வார்த்த சொல்லி இருக்கலாமே... ஒன்ன பட்டினி போட்டிட்டு சும்மாவா இருந் திருப்பேன்” அப்பாவின் கைகள் நடுங்கின.

வெங்கடாசலம் மாமாவின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் தான் வந்தது. ஒன்றுமே பேசவில்லை. தோட்டப் பகுதியில் எத்தனை தொழிலாளர்கள் இப்படி நஞ்சைக் குடித்து செத்து இருப்பார்கள். இந்த சதித்திட் டத்தைப் போட்டவன் வாயில் நஞ்சை ஊத்தினால் தான் சரி. மனதுக்குள் பேசிக் கொள்கிறேன்.

“கொழுந்து கொண்டு போற ‘டக்கு’ வந்திருச்சி... தூக்குங்க அப்பா... தூக்குங்க.. சட்டுப்புட்டனு வேலய பாருங்க” மதுரவீரன் கங்காணி அவசரப்படுத்தினார்.

மூன்று பேரையும் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள். முழு ஆளுகளும் ஒருவரை யொருவர் தள்ளிக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பின்னால் போனார்கள். அழகை, வேதனை, கண்ணீர், பெரு மூச்சு.. வேறு எப்படி ஆறுதல் சொல்ல முடியும். எங்கள் தோட் டத்தில் ‘வஞ்சத்தினால் வந்த’ விளைவு தொடர்கிறது.

அப்பாவும் ரெண்டு தலைவர்மார்க ளும் மருந்து குடித்தவர்களோடு டக்கில் ஏறிச் சென்றார்கள். பின் பக்கம் கொழுந்து

சாக்குகள் முன் பக்கம் மாமாவும் பிள்ளை களும். டக்கு புறப்பட்டு விட்டது.. டட்ட.. டட்டட்ட... டட்ட

“நாசமா போன பொம்பள...இன்னும் எத்தன பேர..அள்ளிக் கிட்டுப் போகப் போறானோ தெரியலயே” சிலர் கெட்ட ‘ஊத்த’ பேச்சிலும் பேசினார்கள். டக்கு மறையும் வரை நின்று விட்டு பின்னர் தமது வீடுகளுக்குப் போனார்கள்.

காலை சாப்பாடும் பகல் சாப்பாடும் நான் வாங்கி வந்த பாண் தான். அம்மா கறியாகவும் சாப்பாடாகவும் அவித்து வைத் திருந்த ‘சீனி வாழக்கெழங்கு’ கொஞ்சம் பசியை போக்கியது. அப்பாவுக்கு ஒரு துண்டு பாண் மற்றும் மூன்று கிழங்குகளை எடுத்து வைத்தார் அம்மா. பசியின் காரணமாக தம்பி ‘அவுக்கு அவுக்கு’ என்று கொஞ்ச நேரத்தில் கால் ராத்தல் பாணை சாப்பிட்டு முடித்தான்.

அனேகமாக கெட்ட சேதியோட தான் அப்பா வருவார். எனது மனசு சொன்னது. அம்மாவும் அதை தான் மீண்டும் மீண்டும் சொன்னார். தம்பிக்கு ஒன்றுமே விளங்க வில்லை பயந்து போய் அடுப்படியில் உட்கார்ந்து இருந்தான்.

“போங்கடா.. நாய்களே.. நீங்களும் ஒங்க திட்டமும். மனுசங்களை கொன்னுப்புட்டு மசிரயா புடுங்குவீங்க.”

கால் வயிரோடு கூடையை மாட்டிக் கொண்டு புறப்படுகிற அம்மாவிடம் சொல் வதற்காக திரும்பி பார்க்கும் போது மேலே உள்ள படிக்கட்டில் மெதுவாக ஏறிக் கொண்டிருந்தார் அம்மா. நான் எவ்வளவு தான் சத்தமாகச் சொன்னாலும் அவருக்கு எதுவுமே கேட்காது. காரணம் பசி காதை அடைத்திருக்கும்.

“இது பஞ்சம் இல்லடா தம்பி... வஞ்சம்...வஞ்சம்.. நம்ம ஆளுகளை கொல்ல போட்ட திட்டம்..” தம்பியிடம் உரத்து சொல்கிறேன். கோபம்...எனக்கு சரியான கோபம்... கை கால்கள் எல்லாம் நடுங்கு கின்றன. தம்பிக்கும் கோபம் வந்திருக்க வேண்டும்.

○

கர்நாடக இசை: பகவின் தோலால் மிருதங்கம் செய்யப்படுவது வாசிப்பவர்களுக்குத் தெரியும்

டி. எம். கிருஷ்ணா

கர்நாடக இசைக் கலைஞர் டி.எம். கிருஷ்ணா சமீபத்தில் Sebastian & Sons என்ற பெயரில் மிருதங்கம் செய்யும் கலைஞர்கள் குறித்து புத்தகம் ஒன்றை எழுதியிருக்கிறார்.

இந்தப் புத்தகம், அதை எழுதுவதற்கான நோக்கம், மிருதங்கம் செய்பவர்களுக்கும் வாசிப்பவர்களுக்கும் இடையிலான சிக்கலான உறவு, கர்நாடக இசை உலகில் நிலவும் ஜாதிப் பாகுபாடு ஆகியவை குறித்தெல்லாம் பிபிசியின் செய்தியாளர் முரளிதரன் காசி வீஸ்வநாதனிடம் விரிவாகப் பேசினார் டி.எம். கிருஷ்ணா. பேட்டியிலிருந்து:

கே: மிருதங்கம் செய்யும் கலைஞர்கள் குறித்த இந்தப் புத்தகத்தை எழுதுவதற்கான காரணம் என்ன?

ப: இதற்கு முன்பாக, Southern Music: Kamatic Story என்று ஒரு புத்தகத்தை எழுதினேன். 2013ல் வெளியானது. கர்நாடக இசையின் வரலாறு, சமூகவியல் பற்றிப் பேசும் புத்தகம் அது. அதில் ஜாதி என ஒர் அத்தியாயம் இருந்தது. பெரிய விவாதத்திற்குள்ளான அத்தியாயம் அது. அப்போதுதான் நான் கவனித்தேன். அந்தப் புத்தகத்தில் இசைக் கருவிகளைச் செய்பவர்களைப் பற்றி நான் ஒன்றுமே எழுதவில்லை.

ஆகவே என்னுடைய கண்ணோட்டத்திலும்கூட, கர்நாடக இசை உலகம் என்றால் அதைப் பாடுபவர்கள், வாசிப்பவர்கள் மட்டும்தான் இருந்திருக்கிறார்கள்.

கர்நாடக சங்கீதம் இந்து கடவுள்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதா?

புர்கா சர்ச்சை: ஏ.ஆர் ரகுமான் மகள் அளித்த பதில் இதுதான்

மிருதங்கம் குறித்த மோகம் எங்க எல்லோருக்குமே சின்ன வயதிலிருந்தே உண்டு. அதை வாசிப்பது குறித்தும், பெரிய வித்வான்கள் எப்படி வாசித்தார்கள் என்பது குறித்தும் பேசிக்கொண்டே இருப்போம். பாலக்காட்டு மணி ஐயர், பழனி சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, உமையாள்புரம் சிவராமன் என பல மிருதங்க வித்வான்களைப் பற்றி கதைகள் பேசுவோம்.

படத்தின் காப்புரிமை MINTJ GETTY IMAGES

இந்த அத்தியாயத்தை எழுதும்போதுதான், இசைக் கருவிகளைச் செய்பவர்களைப் பற்றி நான் ஏதும் எழுதவேயில்லையே என்று தோன்றியது. ஆக, என்னுடைய பார்வையிலும்கூட ஒரு வரையறை இருந்திருக்கிறது. இசை என்றால் என்ன, அதை யார் உருவாக்குகிறார்கள் என்பது குறித்து என் மனதில் இருந்த சிந்தனையிலிருந்துதான் இந்த வரையறை வந்தது.

மற்றொன்று, ஜாதி சார்ந்துவந்த வரையறை. இசைக் கருவிகளைச் செய்பவர்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கை, வரலாறு ஆகியவை யெல்லாம் எனக்கு ஒரு பொருட்டாகவே இருந்திருக்கவில்லையென்பதை உணர்ந்தேன். இந்த உணர்விலிருந்துதான் மிருதங்கம் செய்பவர்களைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ளலாமே என இறங்கினேன்.

Southern Music: Karnatic Story புத்தகத்தின் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது பதிப்பு வரும்போது மிருதங்கம் செய்பவர்கள் பற்றி ஒரு பத்தி எழுதியிருந்தேன். அதை எழுதும் போதுதான் எனக்கு அவர்களைப் பற்றி எதுவுமே தெரியவில்லை என்பது தெரிந்தது. அந்த நேரத்தில்தான், அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய தொழிலைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன். அப்படித்தான் Scbastian & Sonsஐ எழுத ஆரம்பித்தேன்.

கே: எத்தனையோ இசைக் கருவிகள் இருக்கும் போது, ஏன் மிருதங்கம் செய்யும் கலைஞர்களைப் பற்றி எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்?

ப: கர்நாடக இசையில் மிருதங்கத்திற்கும் இருக்கும் முக்கியத்துவம் ஒரு காரணம் என்று சொல்லலாம். கர்நாடக இசையில் மிருதங்கத்திற்கு ஓர் அந்தஸ்து இருக்கிறது. அந்த எண்ணமே மிருதங்கம் மீது என்னை ஈர்த்திருக்கக்கூடும். இது தவிர இன்னொரு விஷயமும் இருக்கிறது.

தம்பூராலை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் தந்தி மாற்றுவது தவிர பெரிதாக வேறு எந்தப் பிரச்சனையும் வராது. அதை நானே செய்து விடுவேன். ஆகவே எனக்கும் அந்த இசைக் கருவியைச் செய்தவருக்கும் தொடர்ச்சியான தொடர்பு கிடையாது.

மிருதங்கம் அப்படியல்ல. கச்சேரிக்கெல்லாம் செல்லும்போது மிருதங்க வித்வான்கள் தொடர்ந்து மிருதங்கத்தில் உள்ள பிரச்சனைகள், அதைச் சரி செய்வது பற்றி பேசிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இப்படியாக அந்த இசைக் கருவியோடு ஓர் உறவு ஏற்படுகிறது. இது இரண்டாவது காரணம்.

மிருதங்கம் ஒரு தோல் வாத்தியம். அதுவும் பசுவின் தோலை பயன்படுத்தி செய்யப்படும் வாத்தியம். ஆனால், இந்த இசையைப் பாடுபவர்கள், கேட்பவர்கள் பசுவை வணங்கும் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். 99 சதவீதம் சைவ உணவை உண்பவர்கள் என்கூட சொல்லலாம்.

ஆகவே, தூய்மை X தூய்மையின்மை என்ற முரண்பாடு இந்த மிருதங்கத்தில் இருக்கிறது. இது குறித்து யாரும் கவலைப்படவில்லை. ஏன், நானே அதை பார்க்கவில்லையே? ஒரு

மிருகத்தைக் கொண்டு செய்யப்படும் வாத்தியம் எப்போது தூய்மையானதாகிறது? இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம் எனக்குள் எழுந்தன. இதையெல்லாம் சேர்த்துதான் இந்தப் புத்தகம் உருவானது.

கே: இந்தப் புத்தகத்திற்கு ஏன் செபாஸ்டியன் அண்ட் சன்ஸ் எனப் பெயரிட்டீர்கள்?

ப: நான் பார்த்தவரைக்கும் ஒரு ஆறு — ஏழு தலைமுறையாக இந்த மிருதங்கம் செய்யும் தொழிலில் இருப்பவர்கள் செபாஸ்டியனுடைய குடும்பத்தினர். செபாஸ்டியனுடைய அப்பாவின் பெயர் ஆரோக்கியம் அல்லது அடைக்கலம். செபாஸ்டியன்தான் முதன்முதலில் முழுமையாக மிருதங்கம் செய்யும் வேலையில் இறங்கியவர்.

இதுபோல பாலக்காட்டிலும் ஒரு குடும்பம் இருக்கிறது. ஆனால், நான் பார்த்ததில் இந்தத் தொழிலில் மிக மூத்தவர் செபாஸ்டியனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். செபாஸ்டியனுக்குப் பிறகு, அந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் எல்லோருக்குமே தந்தையாக அவரை நான் நினைக்கிறேன்.

தென்னிந்தியாவில் பல இடங்களில் இந்த And Sons என்று நிறுவனங்களுக்கு பெயர் வைப்பார்கள், TVS & Sons மாதிரி. ஆகவே அதுபோல செய்யலாம் என்று வைத்தேன். இதுதான் பெயர் என திடீரெனத் தோன்றியது. அதற்குப் பிறகு நான் அதை மாற்றவேயில்லை.

கே: மிருதங்கம் செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்?

ப: 99 சதவீதம் பேர் தலித்துகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். செபாஸ்டியன் குடும்பத்தினர் தலித் கிறிஸ்தவர்கள். அதற்கு முன்பு சென்னையில் இதைச் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள், தெலுங்கு பேசக்கூடியவர்கள். திருவள்ளூர் எல்லைப்புற பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். சந்திரய்யா, முனுசாமி, வெங்கடேசன் போன்றவர்கள் இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பாலக்காடு பக்கம் சென்றால், பெருவம்பா என ஒரு கிராமமே இந்த தொழிலைச் செய்கிறது. சென்டை, மிருதங்கம் செய்வதுதான் அந்த கிராமம் முழுக்க. சாலைகளிலேயே தோல் அடித்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். விஜயநகரம், விஜயவாடா பகுதிகளிலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும் விதிவிலக்குகளும் உண்டு.

சென்னையில் இசை வேளாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத்தினர் செய்கிறார்கள். ஒரு பிராமணர் இருக்கிறார். கர்நாடகத்தில்

ஒரு பிராமண குடும்பத்தினர் இதைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், 99 சதவீதம் பேர் தலித்துகள் தான்.

மிருதங்கம் வாசிப்பவர்களில் 99 சதவீதம் பேர் பிராமணர்கள். மிருதங்கம் செய்பவர்களில் 99 சதவீதம் பேர் தலித்துகள். அதனால்தான் இந்தத் தொடர்பு வழக்கமான ஒன்றாக இல்லை. ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்க வேண்டியதால் தான் இந்தத் தொடர்பு நீடிக்கிறது. கடந்த நூற்றாண்டில் இந்த உறவில் பல மாற்றங்கள் வந்திருக்கின்றன.

கே: மிருதங்கம் செய்வதில் ஜாதி ரீதியான ஒரு பிரிவினை இருக்கிறது என்பதை இந்தப் புத்தகத்திற்காக பணியாற்றத் துவங்கிய பிறகு தான் உணர்ந்தீர்களா?

ப: இதில் ஜாதி இருக்கிறது என்பது முதலில் இருந்தே தெரியும். ஆனால், அவர்களிடம் பேட்டியெடுக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் இதில் என்னவெல்லாம் இருக்கிறது, ஜாதி எப்படி செயல்படுகிறது, அதில் எத்தனை பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன, ஒவ்வொருவரும் அந்த பரிமாணங்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள், அதோடு எப்படி செயல்படுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் முதலில் தெரியவில்லை.

புத்தகத்திற்கான பேட்டிகளையெல்லாம் முடித்த பிறகு ஒரு வருடம், பேட்டிகளை பார்ப்பது, படிப்பது என்றுதான் இருந்தேன். அப்போது தான் எனக்கு ஒரு முழுமையான புரிதல் கிடைத்தது.

கே: மிருதங்கம் செய்பவர்களிடமும் வாசிப்பவர்களிடமும் பேசும்போது, ஜாதி தொடர்பான அம்சங்கள், பாகுபாடுகள் உங்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதா?

ப: இதில் என்னை மிகவும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது, அதில் உள்ள நுணுக்கம், கண்ணுக்குத் தெரியாத அம்சங்கள்தான். அதையாரும் பொதுவாகப் பார்ப்பதில்லை. அவர்கள் சிந்தனையிலேயே இந்தப் பாகுபாடு குறித்த கவனம் இல்லை.

மிருதங்கம் செய்பவர்களுக்கும் வாசிப்பவர்களுக்கும் இடையிலான உறவே வழக்கத்திற்கு மாறான ஒன்றாக இருக்கும். ஒரு பக்கம் பிராமணர்கள், அவர்களுக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் வழக்கமான சமுதாயத்தில் என்ன ஓர் உறவு இருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை.

அதிசுபட்சம் கடைகளில் ஏதாவது வாங்கியிருப்பார்கள்.

ஆனால், இங்கே ஒரு நெருக்கமான உறவு இருக்கிறது. ஏனென்றால் மிருதங்கம் என்பது வெறும் இசைக்கருவி அல்ல. அது ஒரு உணர்வு ரீதியான கருவி. இம்மாதிரி உணர்வுள்ள ஒரு இசைக் கருவி மூலமாக இரு சமூகத்தின் இடையிலேயும் ஓர் உறவு ஏற்படுகிறது. இந்த உறவு நிச்சயம் சிக்கலானதாகத்தான் இருக்கும். எளிதாக, சாதாரணமானதாக இருக்க முடியாது.

ஆகவே மிருதங்கம் என்பது வெறும் இசைக் கருவி மட்டுமல்ல. உறவுக்கான பாலமாகவும் இருக்கிறது. சாதாரணமாகத் தெரியும் விஷயங்களுக்குள் என்னவெல்லாம் இருக்கிறது என்று சிந்திக்க எனக்கே இது ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தது.

கே: மிருதங்கம் பசுவின் தோலால் செய்யப்படும் கருவி என்கிறீர்கள். இதற்காக பசு கொல்லப்படுகிறது என்பது மிருதங்கக் கலைஞர்களிடம் ஏதாவது அதிர்ச்சியை எந்தக் கட்டத் திலாவது ஏற்படுத்துகிறதா?

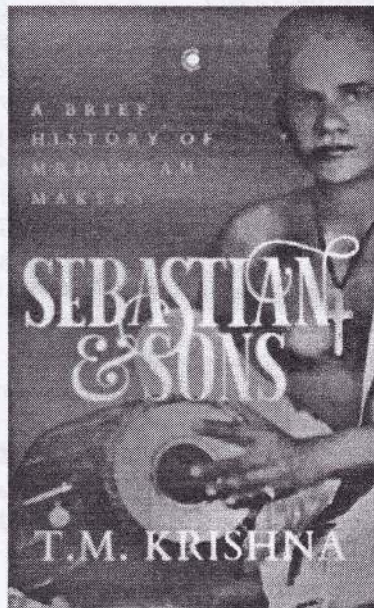
ப: மிருதங்கம் மூன்றுவிதமான தோல்களால் செய்யப்படுகிறது. பசுவின் தோல், எருமை மாட்டின் தோல், ஆட்டின் தோல். பசுவின் தோல் பயன்படுத்தப்படுகிறதென்பது மிருதங்கம் வாசிப்பவர்கள் எல்லோருக்குமே தெரியும். ஆனால், அவர்கள் சொல்லும் சமாதானம் என்னவென்றால், மிருதங்கம் செய்ய தோலை எடுப்பதற்காக பசுவைக் கொல்வதில்லை என்பதுதான்.

எப்படியும் பசுவைக் கொல்லப்போகிறார்கள். நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம்

என்பார்கள். இது மிக அபத்தமான வாதம். அப்படியானால், தோல் வாங்குபவர்கள் எல்லோரும் இதே வாதத்தை வைத்தால் ஏற்பார்களா?

செத்துப் போன மாட்டின் தோலைத் தான் பயன்படுத்துவதாக சிலர் சொல்கிறார்கள். அது பொய். செத்துப்போன மாட்டின் தோலை வைத்து மிருதங்கம் செய்ய முடியாது. இதனை எதிர்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கிறோமா என்று கேட்டால், தயாராக இல்லை என்று தான் சொல்வேன்.

ஒரு மாட்டின் தோலை எடுத்து, சுத்தம் செய்து, பதப்படுத்தி,

மிருதங்கத்தில் பயன்படுத்தும் நிலைக்குக் கொண்டுவருபவர்கள் மிருதங்கம் செய்பவர்கள். ஆனால், சங்கடமான கேள்விகளை எதிர்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதால், நம் உரையாடல்களிலிருந்தே அவர்களைத் தவிர்க்கிறோம். இது அநியாயம் என்பதை உணர வேண்டும்.

மாட்டைக் கொண்டு, அதன் தோலை எடுத்து, ஆணி அடித்துக் கட்டி - இதெல்லாம் எளிதான வேலையில்லை. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் வரும். சிலவற்றைத்தான் நான் எழுதியிருக்கிறேன். சிலவற்றை எழுதவில்லை. இதையெல்லாம் தாண்டி, நீங்கள் புனிதமாகக் கருதும் ஓர் இசைக் கருவியைத் தருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களைப் புறக்கணிப்போது சமூக அநீதி என்றே சொல்வேன்.

எல்லா மாட்டுத் தோலிலும் இதைச் செய்ய முடியாது. தோலைப் பார்த்துதான் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். மாட்டிற்கு எவ்வளவு வயதாகியிருக்கிறது, இந்தத் தோலை பயன்படுத்தினால் நாதம் வருமா என்பதையெல்லாம் பார்த்துதான் தோலைத் தேர்வுசெய்கிறார்கள். ஆகவே இதில் நிறைய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அதை எளிதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

கே: புத்தகத்திற்காக மாடுகளைக் கொல்லும் இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறீர்கள். எப்படி உணர்ந்தீர்கள்?

ப: நான் என்ன அனுபவிப்பேன் என்று நினைத்தேனோ, அதை அனுபவிக்கவில்லை. வாந்தி எடுத்து ஓடிவந்துவிடுவேன் என்று நினைத்தேன். அப்படி நடக்கவில்லை. அங்கே சென்றது இன்னொரு உலகிற்குள் சென்றதைப் போல இருந்தது. அது ஒரு நிஜமான உலகம், தினமும் நடக்கும் விஷயம். இதெல்லாம் சாதாரணம் என்று கருதும் உலகிற்குள் நுழைந்து விட்டேன். ஆகவே எனக்கு பெரிதாக படவில்லை.

கே: கர்நாடக இசை உலகம் குறித்து உங்களுக்கு ஒரு விமர்சனம் இருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்திற்கான தேடல், அந்தப் பார்வையை மாற்றியதா, உறுதிப்படுத்தியதா?

ப: இந்தப் புத்தகத்திற்கான தேடல், அந்த விமர்சனத்தை இன்னும் நுணுக்கமாக புரியவைத்தது. அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும்.

கே: மிருதங்கம் வாசிக்கும் கலைஞர்கள், மிருதங்கம் செய்பவர்களை ஒதுக்குகிறார்களா அல்லது அவர்களே ஒதுங்கிக்கொள்கிறார்களா?

ப: இந்தக் கேள்வியை பெண்ணியம் குறித்து பேசுபவர்களிடமும் வைக்க முடியுமா? ஆணா

திக்கம் என்பது இல்லை. பெண்கள்தான் பின்வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லலாமா? நிற ரீதியான, நிற ரீதியான பாகுபாட்டை புரிந்துகொள்வதைப் போல ஜாதி ரீதியான பாகுபாட்டை யாரும் புரிந்துகொள்வ தில்லை?

கே: கடந்த சில ஆண்டுகளாக நீங்கள் மார்கழி மாத கச்சேரிகளில் பங்கேற்பதில்லை. அதற்கு நீங்கள் சொன்ன காரணங்கள் ஏதாவது மாறி யிருக்கிறதா? இசை உலகிற்குள் விவாதிக்கிறார்களா?

ப: உள்ளுக்குள் விவாதிக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். கர்நாடக இசை உலகத்திற்குள் மட்டுமல்ல, கலை உலகிற்குள்ளேயே இது குறித்து கேள்வியெழுப்பப்படுகிறது. இதிலிருந்து தப்ப முடியாது.

அதில் எனக்கு சந்தோஷம். கர்நாடக இசை உலகில் சிறிய மாற்றங்கள் வந்திருக்கின்றன. அது என்னனு சொல்ல மாட்டேன். சொன்னால் நின்றுவிடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஆனால், டிசம்பர் சீஸன்ல மாற்றங்கள் வந்திருக்கா என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டால், என் கண்ணுக்குத் தெரிந்து, ஏதும் இல்லை.

நான் கர்நாடக இசை உலகிற்குள் இருப்பவன். நான் இப்படிப் பேசுவதால், எனக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள் கிடைக்காமல் போகாது. அதுதான் நிஜம். அதுதான் ஜாதி. என் வாழ்க்கை முழுவதும் எனக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பலன் அது. நான் ஜாதியில்லையென எங்கிருந்து கத்தினாலும் என் ஜாதி தரும் பலன் என் வாழ்க்கை முழுக்க எனக்கு இருக்கு.

கே: கர்நாடக இசையின் உள்ளார்ந்த ஒரு விஷயமாக ஜாதி இருக்கிறதா?

ப: எல்லாவற்றிலும் ஜாதி இருக்கிறது. ஏன் பறை சில இடங்களில் மட்டும் வாசிக்கப்படுகிறது, கூத்து என்றால் கீழாக பார்க்கும் பார்வை எதிலிருந்து வருகிறது - எல்லாம் ஜாதியிலிருந்துதான் வருகிறது. இப்படி எல்லாவற்றிலும் ஜாதி இருக்கும்போது கர்நாடக இசையில் மட்டும் எப்படி இல்லாமல் இருக்கும்?

ஹிந்துஸ்தானி இசையிலும் இருக்கிறது. சமூகத்தில் என்னவெல்லாம் இருக்கிறதோ, அது கலை உலகத்திலும் இருக்கும். இதை நான் ஏன் இங்கே பேசுகிறேன் என்றால், இதுதான் என் உலகம்.

கே: கடந்த சில ஆண்டுகளாக நீங்கள் செயற்பாட்டாளராகவும் அறியப்படுகிறீர்கள். அது உங்கள் இசை தொடர்பான பணிகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா?

ப: சில கச்சேரிகளுக்கு பிரச்சனை வருகிறது. முதலில் கச்சேரியை ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

பிறகு போன் செய்து "ரொம்ப பிரச்சனையா இருக்கு சார்"ன்னு சொல்லி ரத்து செய்வது உண்டு. அதைத் தாண்டி வருவதற்கு ஆண் என்பதில் துவங்கி எனக்கு சாதகமான அம்சங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதனால், இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக நான் சொல்லக் கூடாது. உதாரணமாக, இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட முதலில் ஒரு இடம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் இடம் தர மறுத்தார்கள். என்னால் இன்னொரு இடத்தை ஏற்பாடு செய்ய முடிந்ததே? இம்மாதிரி சாதகமான சூழல் இல்லாதவர்களைப் பற்றித்தான் நாம் பேச வேண்டும்.

கே: கர்நாடக இசை உலகில் ஜாதி பாகுபாடு இருப்பதாக புகார் சொல்லும்போது, எதிர் விமர்சனமாக இப்படி ஒரு கேள்வி வைக்கப் படுகிறது: மற்ற ஜாதியினரை யார் அந்த இசையை கற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என சொன்னது? அவர்களும் கற்றுக்கொண்டு மேலே வரலாமே, அவர்களும் இதற்கான அமைப்புகளை உருவாக்கிக்கொள்ளலாமே?

ப: இதற்கான பதில் சிக்கலானது. சுருக்கமாக சொல்கிறேன். மற்ற ஜாதியினர் கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்பவர்கள் பொய் சொல்கிறார்கள். அல்லது கிணற்றுக்குள் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் எத்தனை இசைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன? வருடத்தில் எத்தனை மாணவர்கள் பாட்டு, வீணை, வயலின், கஞ்சிரா, கடம் என எத்தனை பிரிவுகளில் படிக்கிறார்கள்?

சென்னையில் மட்டும் 300 பேர் இருக்கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் 6000 பேர் படித்து வெளியில் வந்திருப்பார்கள். இந்த 6,000 பேரில் பத்து பேர்கூட திறமைவாய்ந்தவர்கள் இல்லையா? அப்படி நினைத்தீர்கள் என்றால், உங்களிடம் பேச ஏதுமில்லை.

படித்து முடித்த பிறகு இந்த 6,000 பேரும் எங்கே போகிறார்கள்? இந்த இசை உலகிற்கு வர அவர்களுக்கு வழி இருக்கிறதா? ஏன் இல்லை? ஒரு பெரிய பிரிவினை இருக்கிறது. அது எங்கிருந்து வருகிறதென்றால், அது சமூகத்திலிருந்துதான் வருகிறது. கண்ணுக்குத் தெரியாத திரை போலத்தான் ஜாதி இயங்குகிறது. ஏன், உள்ளே வரலாமே என்று நான் சொல்ல வேண்டும். இதை நுணுக்கமாக பார்க்கவில்லை யென்றால் நமக்கு பாரபட்ச மென்றாலே என்னவென்றாலே தெரியாது.

ஏன் நாதாஸ்வரம், தவிலே ஒதுக்கிவைக்கப் பட்டுவிட்டதே.. டிசம்பர் சீஸனில் எத்தனை நாதஸ்வர - தவில் கச்சேரி நடக்கிறது? யாராவது இதற்கு பதில் சொல்லுங்க.

கலை - கலாசாரத்தில் இட ஒதுக்கீட்டைப் பற்றிப் பேச வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், கலாச்சாரத்தை ஒரு ஜனநாயக உரையாடலாகவே யாரும் யோசிக்கவேயில்லை. பொருளாதாரம், கல்வி, சுகாதாரம் ஆகியவற்றை ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டுமென நினைக்கிறோம். கலாச்சாரம், கலை குறித்து அப்படி நினைத்ததில்லை. மற்ற இடங்களில் பயன்படுத்தும் வழிமுறைகளை இங்கேயும் யோசிக்க வேண்டும். இங்கே ஏன் இடஒதுக்கீடு கூடாது?

கே: மியூசிக் அகாதெமி, நாரத கான சபா போல தமிழிசைச் சங்கம் உருவானது. அது போன்ற சபாக்கள் ஏன் பிற ஜாதியினருக்கு வாய்ப்புகளை அளிக்கவில்லை?

ப: தமிழிசை இயக்கம் அடிப்படையில் மொழி சார்ந்த விஷயம் என்றாலும் அதில் ஜாதியும் இருந்தது. நகரத்தார் அதில் தீவிரமாக செயல்பட்டார்கள். பிராமண சபாக்களுக்கு மாற்று சக்தியாக அவர்கள் செயல்பட்டார்கள். ஆனால், காலப்போக்கில் யார் பாடினார்கள்? அங்கே பாடுபவர்களும் இங்கே பாடுபவர்களும் ஒரே ஆட்களாகிவிட்டார்கள். இதற்கென ஒரு வழிமுறையைக் கண்டறியாவிட்டால் அதுதான் நடக்கும்.

இப்போதும் கட்டுப்பாடு பிராமண சமுதாயத்திடம்தான் இருக்கிறது. தமிழிசை கச்சேரிகள் ஒரு பக்கம் நடந்துகொண்டிருந்தாலும், நீண்ட காலமாக செயல்பட்டுவரும் அமைப்புகளை நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. இது எல்லாக் கலைகளிலும் நடக்கிறது.

நாதஸ்வரம், தவில் போன்றவற்றில் இசை வேளாளர்கள் இருந்தாலும் வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம் போன்றவற்றில் பிராமணர்கள் தானே இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவேன் என இந்த சமூகத்திற்குள் இருந்து ஒரு குரல் வராவிட்டால், ஒன்றும் நடக்காது.

கேட்டால் கூட்டம் வரவில்லை என்பார்கள். கூட்டம் வரவேண்டுமென்றால், யார் வர வேண்டும். மறுபடியும் நான்தான் பாட வேண்டும். இது ஒரு பொறி. எல்லா இடத்திலும் இப்படித்தான் நடக்கிறது. ஜாதி தொடர்பான விவாதங்களில் அனைவரும் பங்கேற்க வேண்டும். அப்போதுதான் அமைப்பில் மாற்றம் வரும்.

நன்றி : பி.பி.சி இணையதளம்

புதிய ஜனநாயகம்

மீட்பர்களின் வாக்குறுதி மழையில் நனைந்தபடி

நம்பிக்கைச்
சொற்கள்
களவாடப்பட்டுள்ளன
ஊன்றுகோல்க்
காலத்திடம்
ஒப்புக் கொடுக்கப்படும்
எம் நேற்றைய
பிரார்த்தனைகள்
மறக்கச் சொல்லும்
காலத்திடம்
எந்த மொழியில் பேசுவது...
மொழிபெயர்ப்பை
இழந்துபோன
எம் உணர்வுகளின்
மொழி...
உள்ளுக்குள்
அழுகிறது...
கண்ணாடிகள்
மாறியென்ன
கண்களின் காட்சி
மட்டும் மாறாத
தொடர்கதையாய்
தரிசனம்
இழந்துபோன
பக்தி மனங்கள்
தமக்கான
கடவுளைத் தேடி
அலைகின்றன
கண்ணுக்கு முன்
தெரியும்
மீட்பர்களின்
வாக்குறுதி

மீண்டும் தொடருமா
கனவுகளின்
மூலப்பிரதியை
தொலைத்துவிட்டு
நினைவுகளில்
வாழச் சொல்கிறது
காலம்...
ஏமாற்றங்களின்
தெருவில்
மீண்டும் தொடருமா
நம்பிக்கையின்
பயணங்கள்
ஒளியிழந்துபோன
எம் வானத்தில் கூவும்
பட்டங்களின் விண்ணாய்
எம் மனக்காயங்கள்
கடைந்து
முடிந்துவிட்ட
பாற்கடலில்
அமுதத்தை
விசமாக்கி
விசத்தை அமுதமாக்கி
நாம் ஆடிய
விளையாட்டின்
வீபரீதத்தில்- இன்று
நஞ்சுண்ட கண்டராகி
கெஞ்சுகிறோம்
கொடுத்த வீலை
மறந்து...

புலோலியூர் வேல்நந்தன்

அவரோ வாரார்!

க. சிவகரன்

இளவேளிர்காலம் தானாய் வந்து கூத் தாடியது. காதலனைப் பிரிந்தவர் மனம் போல் இளந்தளிர்கள் எரிகனவாய்ச் சிவந்திருந்தன. குயிற்பெடையும் தன் துணைக்காய்க் கூவியபடி இருக்கின்றது. அவரோ வாரார் நான் வந்தன்றே!- ஏன் வந்தது? இளவேனில் என்று கேட்கமுடியுமா? தான் வாரா அவரை அழைத்து வரமுடியுமா? மணிபல்லவத்தில், அந்திசாயும் அம்மாலைப் பொழுதில், வாசமலர் எனும் இளந்தளிர் போன்ற கைகளையும் குயிற்பெடை போன்ற குரலையும் உடையவளும் இந்நாட்டு மன்னன் மகளாகிய பிலிவளையின் தோழியுமான அவ்விளங்கை. தன் தோழியைத் தேடி வருகின்றாள். அவள் மனதிற்குள் இக்கேள்விகள் எழுந்து கூத்தாடின. கல்வியிலும் கேள்வியிலும் சிறந்து விளங்கிய அவள் பாணர்கள் அவ்வப் பொழுது பாடிய பாடல்களை மனங்கொண்டு ஒப்புவித்துப் பாடுவதில் கெட்டிக்காரியாய் இருந்தாள். இளவேனில் வந்தும் அவர் வராத் துன்பத்தை பாடிய பாணன் வரிகள் எப்படியோ அவள் மனதில் ஓடிவந்து அவளை அவள் தோழியிடம் உதைத்துத் தள்ளின.

அவள் தோழியோ காவிரிப்பூம்பட்டினத்து இளவரசனாய் இருந்த கிள்ளியுடன் காதல் வசப்பட்டு மகவு ஒன்றையும் பெற்றவள். கிள்ளியின் கூற்றுப்படியே தன் மகளை கடல் வழி வந்த கம்பளச் செட்டி எனும் வணிகனிடம் கொடுத்து அனுப்பிய பின் நடந்தவைகள் தெரியாது மனம் வாடி இருப்பவள். கடல் வழி போன மரக்கலம் புயல்வழி அலைந்து கவிழ்ந்து போய் கடல் தனில் அக்குழந்தையைத் தொலைத்தது. கிள்ளியும் அதுகேட்டு மனம் வாடி இந்திர விழா எடுக்காது இருக்க கடல் ஓடிவந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை கழுவிச் செல்ல அவளும் அந்நகர்விட்டுப் போக இவற்றை அறியாதவளாய்க் காத்திருக்கின்றாள்.

இந்த இளவேளிர் காலத்திற்குள் வாசமலர் வருகின்றாள். அவள் இளவேனில் போல வெளியழகு கொண்டாலும் இலையுதிர் காலத்து நினைவினைச் சமந்தே வருகின்றாள். தன் தோழிக்கு ஏதும் ஆறுதல் மொழிபேசி அவள் துன்பத்தை போக்க முடியுமா எனப் பேசுகின்றாள். தன் அறிவிற் பட்டவற்றை பேசும் அவள் மொழிகள் அவள் மடிமேற் தலைசாய்ந்து கண்ணீர்

விடக் காத்திருக்கும் அவள் தோழிக்காய் விரிகின்றன. அவள் பேசுகின்றாள்.

என் தோழி, தேன்மயங்கு பாலினு மினிய மொழி பேசும், என்னவனே! மயிற் பீலி போன்ற மேனி கொண்டவனே, குயில் போன்ற சிவந்த உன் கண்கள் என்னை வாட்டுகின்றதே! பீலிவளையே! என்னரும் தோழி, வா, வந்து என் மடிமேற் தலைசாய், மணிபல்லவத்தே, மலர்ந்த மலரே, புன் னையும், மாவும், தெங்கும், கழுகும், பலா வும் சூழ குவளை மலரும் அழகிய நிலத் தில், அவலம் தாங்கி உழலும் என் உயிரே, யாரும் கேளாத கவிதையே! பாணன் இசைக் காத யாழே, என் மடிமீது தலைசாய் நான் பேசும் இச்சிறுமொழியால் உன் காலம் விடியாது போகினும் என்மனம் உன்மனம் ஆகி எதோ கூறுவேன் கேள் கேள், என் தாயே!

யாதுழரே, யாவரும் கேளிர், என்றொரு புலவன் பாடிய பெருநிலம் விரியும், பரந்த வெளியில், தீதும் நன்று பிறர் தரவாரா என்றதேன்? தோழி, காவிரிப்பும் பட்டினத்து கிள்ளி உன் வாழ்வை கிள்ளி எறிந்தானோ! அதனால் கிள்ளி எனும் பெயர் அவனுக்கு சாலும். வளவன் வந்த நாள் உனக்குள் கனவுகள் வந்தன. அவள் காதல் கொண் டதும் கனவுகள் வந்தன. அவன் காதல் கொண்டதும் களவிற் கொண்டதும், உன் உயிரோடு இன்னோர் உயிரைத்தந்ததும், ஆண் மகவென்று நீ ஆனந்தம் கொண்டதும், ஆங்கவன் சென்றபின் அவன் உரைப்படியே கடல் கடந்தோடும் கப்பலில் கம்பளச் செட்டி யின் கையிற் கொடுத்த மகவைப் பிரிந்து மன்னவன் தன்னையும் பிரிந்து மணி பல்லவத்தே வாடி இருப்பதும் ஏனோ!

ஏய் ஏன் தோழி. அன்று அவ்வளவன் வந்து போன ஓர் நாளில் யானும் நீயும் மாடத்தில் இருக்கையில் ஒரு பாணன் வந்தான். யாழை இசைத்து பாடல்கள் பாடினான். அன்று தேனாய் இனித்த அப் பாடல் வரிகள் இப்போ தீயாய் சுடுவதேன். தலைவி தோழிக்குக் கூறுவதாய் அப்பாணன் பாடிய பொழுது உன் விழிகள் என்னை நோக்கி மலர்ந்தன. உன் உள்ளத்தில் ஊறிய தேனை நானும் சுவைத்தேன். அச்சுவை

மறப்பதாய் இல்லை. அப்பாணன் கொடியவன் அவன் பொய்யன். அவன் காதல் வரிகள் கானலாய் போயின. எத்தனை பாடலடி அவன் பாடினான். பொய்யன். பொய்யன். அன்னாய் வாழி விரும்பிக் கேளாய். எங்களது தோட்டத்தில் தேன் கலந்த பாலினும் இனியது அவர் நாட்டின் புலவிலே மானுண்டு எஞ்சிய கலக்கல் நீர் என உடன் போன தலைவி கூறியதாய் பாடிய பொய்யன் அவன்.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நம் படர்பைத்

தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர் நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ்

மானுண் டெஞ்சிய கலிழிநீரே!

என்றான் அப்பாணன். அவன் மொழி மயக்கியது. நாமும் மயங்கினோம். அவன் உள்ளூறை வைத்துப் பேசும் கொடிய பாணனடி. என்னையும் உன்னையும் கடைக் கண்ணாற் பார்த்து தன் காலை மாற்றி. யாழை முறுக்கி, இசையும் மாற்றி தன் குழிவிழுந்த கண்களை வெளியே தள்ளி கறைபடிந்த பற்களை ஒரு முறை காட்டி. பேய் போன்று குந்தியிருந்த அப்பாணன் உடும்புத் தோல் கையன் தன் கைகளை அசைத்து மீண்டும் பாடிய பாடல் ஒன்று இப்பொழுதும் என் மனதைக் குடைகின்றது.

அவன் பகன்ற மொழி கொடியது தோழி. அப்பாணன் பாடிய பாடலின் குறுங்கை யிரும் புலி யாரடி தோழி? பாலமரத்தின் பழத்தின் நிழலில் புலி யொன்று பெண் யானை போடும் குட்டியை தூக்கிப்போய் உண்பதற்காய் காத்திருக்கும் நாட்டினை உடையவன் அவன். அவனுக்காய் நீ வாடாதே என்று தானே அப்பாணன் பாடினான்!

குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை நெடும்புதற் கானத்து மடப்பிடி யின்ற நடுக்குடைக் குழவி கொளிதிய பலவிற் பழந்தாங்கு கொழு நிழ லொளிக்கு நாடற்கு கொய்திடு தளிரின் வாடிநின் மெய்ப்பிறி தாத லெவன் கொலன்னாய்

என்று தானே அக்கொடிய பாணன் பாடினான். அக்கொடிய பாணன் முன்பு பொய் பாடினான். பின்பு மெய் பாடினான். உன் மெய் பிறிதாதல் ஏன் எனப்பாடினான். அவன் பாடியது மெய்தான். மெய்தான். உன் மகவைக் கொய்வான் அக்கிள்ளி யெனப் பாடினானோ என்தோழி.

பாணன் வரிகள் காலம்கடந்தும் கடல் கடந்தும் கேட்டன. மண்ணையும் மணத்தையும் போல வாழ்வும் உணர்வுமாய் கிடப்பன என்று பல கூறியும் தானும் பொய்யும் மெய்யும் கலந்துகூறுவதை பீலிவளை உணராதது கிடப்பதை எண்ணி வாசமலர் மனம் வாடினான். உன்மகவை கடல் வழி கம்பளச் செட்டி தொலைத்துவிட்டான் என நேரிடையாக அவள் அறிந்திருந்த செய்தியை தன் தோழியிடம் கூறமுடியாது ஏதோ பேசினான். மன்னவனும் மகவும் வருவார்கள் என்று நம்பியிருக்கும் பீலிவளையின் அன்னை மனம் நோக அவளால் பேசமுடியவில்லை. ஆயினும் தொடர்ந்தாள்.

'என் அன்னையே கௌய். ஈன்று புறந்தரல் எந்தலைக்கடனே' என்று தானே பாணர்கள் பாடியுள்ளார்கள். துன்பம் அனைத்தும் எப்பொழுதும் அன்னையர் மேலும் அவர்தம் குழவிகள் மேலும் வந்து கொட்டுவது தான் உலகத்து இயல்போ தோழி.

காலம்காலமாய் அன்னையர் வடிக்கும் கண்ணீர்தான் கடல் நீராய் கிடக்கின்றதோ. யான் அறியேன் தாயே! அம்மா. தாய் கருக்கொள்ளும் பொழுதே துயரமும் சேர்ந்து வருகின்றதோ. காணாமல் போனவரைத் தேடித் தேடித்தான் காலங்கள் பிறக்கின்றதோ? சிறு குடியிற் பிறப்போரை பெருங் குடிகள் தின்பதுதான் உலகத்து இயல்போ? உன் மகவை உன்னருகே வைத்திருக்க முடியாத பாவியாய் போன துயர் ஏனோ? வெளி உலகைப் பார் தாயே விழாக்களும் சடங்குகளும் வித்தைகளும் ஆக மயங்கிக் கிடக்கும் கூட்டத்தரிடையே உன் மகவைத் தேடி மன்னவனைத்தேடி எங்கே போகமுடியும் தோழி.

மன்றுதனில் ஏறி நின்று கேட்டாலும் மன்னவன் வருவானோ? மகவுதான் கை

வருமா. காலம் தொலைத்த பின்பு கனவுகளில் உழன்று உயிர்விடும் அன்னையரின் துயரம் அறியாது கூவும் குயிற் பெடையின் இளவேனில் அழைப்பு ஏன் தோழி?

இளவேனிற் காலம் வரும் வரும் தோழி. ஆனால் அவரோ மீண்டு வாரார் தோழி வா என்தாயே

இவ்வுலக அன்னையரின் துயரின் பெரும் பாரமாய் வாசமலர் படிமேற் பீலிவளை கிடந்தாள். அவள் அழகும் இளமையும் வாடிக்கிடந்தன. எல்லாக் காலங்களும் அவளிற்கு ஒன்றாகவே கடப்பது போல் இருந்தது. காலையும் மாலையும் அவளிற்கு ஒன்றாயே பட்டது. எப்பொழுதும் அவள் மனம் கடந்த காலங்களில் மட்டும் கழன் றது. உயிரில் கலந்து பிறந்த மகவையும் துணையாய் எண்ணிய மன்னவனையும் பிரிந்து ஏங்கும் பெண் மனம் போல வேறொரு துயரம் இல்லை. இல்லை என கடல் அலைகள் ஓடி அலைந்தன.

அங்காடிகளும் தெருக்களும் குடிகளின் சத்தமும் எப்பொழுதும் போல் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது பீலிவளையின் மனம் மட்டும் காலவெள்ளத்தில் கவிழ்ந்த படகாய் கைவிடப்பட்ட தோப்பாய் கிடந்தது.

அவள் தோழிமட்டும் அவளிற்காகப் பேசிப் பேசி வாடினான். பாணன் பரிசுகளும் பழமொழிச் சொற்களுமாய் அவள் காலம் கடத்த ஏதோ பேசினான்.

அவரோ வாரார் ஏய் நீ ஏன் வந்தாய்? இளவேனிற் காலமே நீ ஏன் வந்தாய்? என்று வாசமலர் புலம்பினான். பீலிவளையின் கண்கள் மட்டும் பனியாய் துளித்து குளமாய் உடைத்துப் பெருகின. அவள் மனதில் கனவாய் கிடந்த மன்னவனும் சேயும் மரக்கலம் ஒன்றில் ஏறி கொடி அசைய தூரத்தே வருவது போல் அவளிற்குத் தெரிகின்றது. அவள் கண்ணீர் பெருகும் தோறும் கண்ணீர்த்துளியில் மரக்கலம் தெரிகின்றது, பின்னர் உடைகின்றது, வழிகின்றது, மீண்டும் தெரிகின்றது,

அவரோ வாரார்!

○

செதுக்கல்களும் சிதைவுகளும்

செதுக்கி எடுத்த சிதைவும்
சிதைத்து வைத்த செதுக்கலும்
வாழ்க்கைக்கும் வேண்டும் தோழா
அது ஆதாரமாகவே தவிர சேதாரமாக அல்ல

சிதைவுகள் தவறில்லை
அவை செதுக்கும் தருணத்தைப் பொறுத்து
செதுக்கல்களும் நியாயமில்லை
அவை சிதைக்கும் தருணம் பொறுத்து.

பேனாமை தனை சிதைத்து
எழுத்துக்கள் செதுக்கிவிடு
எழுத்துக்கள் தனை செதுக்கி
போர்தனை செதுக்கிடலாம்

கல்லொன்றை சிதைத்து
சிலையாக செதுக்குபவனாக இருங்கள்
சிலையொன்றைச் சிதைத்து
கல்லாக மாற்றுபவனாக வேண்டாம்.

வேற்றுமையும் சண்டையும் சிதைத்து
நந்தேசத்தை செதுக்குவோம்
நந்தேசத்தை சிதைக்க
வேற்றுமையும் சண்டையும் செதுக்க வேண்டாம்.

சிதைந்த ஆடையை
செதுக்கி அணிய திரியும் ஏழை நண்பர்கள்
இப்படியிருக்க
செதுக்கிய ஆடைகளை
சிதைத்து அணிகிறார்கள்
கலிகால அழகர்கள்

வாழ்வதற்காய் பணம் சேர்ப்பவன்
நிம்மதி உளி கொண்டு
செதுக்கப்படுவான்
பணத்திற்காய் வாழ்பவன்
பேராசை சக்தியல் கொண்டு
சிதைக்கப்படுவான்

கலையோடு வாழ்பவன்
செதுக்கப்படுவான்
கலையாத புகையோடு வாழ்பவன்
சிதைக்கப்படுவான்.
தனக்காய்த் தொலைபேசி
பாவிப்பவன் செதுக்கப்படுவான்
தொலைபேசிக்காய்த் தன்னை
மாற்றுபவன் சிதைக்கப்படுவான்

உதவிக்கரங்கள் முகநூலில்
செதுக்கப்பட ஆரம்பித்த இடத்தில்
மனமான உதவிகள் எல்லாம்
சிதைக்கப்பட்டு விட்டன

அழகான சிதைவுகள்
எவை என்று தெரியுமா?

கருவொன்று செதுக்கப்பட்டு
யோனிவழி தனை சிதைத்து
உருவாக வெளிவருகிறது
இது அன்னைக்கு அழகான சிதைவல்லவோ?

முட்டைகள் சிதைக்கப்படுகின்ற
குஞ்சுகள் வெளிவர

குளுக்கோஸ் சிதைக்கப்படுகிறது
நமக்கான சக்தியினை செதுக்கிக்கொள்ள

நம் வேதனைச் சிதைவுகள்
எவை தெரியுமா?

நம் ஒருவிரல் உளி
கொண்டு அரசியல் வாதிகள்
செதுக்கப்படுகிறான்
உளி கொடுத்த நாம்
சிதைக்கப்படுகிறோம்

ஈராறு வருடங்கள் முன்
ஈழம் தனை செதுக்க
தொடுத்த போர்
வரலாறுகளை மட்டுமே
செதுக்கிச் சென்றது
ஈழக் கனவு சிதைக்கப்பட்டது

நீங்கள் சிதைக்கப்படும் பொழுதுகளில்
அடங்கி இருக்காதீர்கள்
மீண்டும் வலுப் பெற்று செதுக்கலாம்
எழுந்தீடுங்கள்

ராஜாளி தான்
பலவீனப்படும் போது
தன்னைத் தானே சிதைத்துக் கொள்கிறது
மீண்டும் செதுக்கலாக வெளிவர

உங்கள் நல் எண்ணங்களை செதுக்கிக்
கொள்ளுங்கள்
தீயவற்றை சிதைத்து வீடுங்கள்
முறையான செதுக்கல்களும் சிதைவுகளும் தான்
உங்களை உலகிற்கு அறிமுகம் செய்யும்
தோல்விகளை செதுக்குங்கள்
உயர்ச்சி நிச்சயம்
தோல்விகளால் உங்களை செதுக்கிக் கொள்ளுங்கள்
வெற்றி நிச்சயம்

பொய்தனை சிதைத்து
உண்மைகள் செதுக்கி
உணர்வினால் உனை வடித்து
மந்தம் என்னும் உயிர் கொடுத்துவிடு
நண்பா...

உலகின் உன்னத மனிதன் நியாகிடுவாய்!

கீர்த்தனா தாரிழ்வாறன்

அண்ணோ

விரைவுப் பொதிகள் சேவை

வெளிநாடு மற்றும் உள்நாடுகளுக்கான பொதிகள் சேவை

யாழ்ப்பாணம் / கோல்கொன் / அல்காத்திரா / சங்கை / தென்ஹாய் / மீனா /
கொழும்பு / மும்பை / காராச்சி / ஹாங்காங் / மலேசியா / மொண்டாய் / சாங்காய்

தொ.எண் 075 330 5500, 070 330 5500

075 De.கொன் வீடு ஹாங்காங் சாங்காய், யாழ்ப்பாணம்

அமுத பாணம்

ஆயற்கை பழங்களில் தயாரிக்கப்படும் மென்பானங்கள்

0771389631 கே.கே.எஸ். வீதி யாழ்ப்பாணம்

For Your Occasions

திவ்ய மஹால்

Director

S.T.Moorthy

0776141374

No. 1001, Vannarpannai,

K.K.S. Road, Jaffna

021 222 1022

இல. 1001, வண்ணார்பண்ணை,

கே.கே.எஸ். வீதி யாழ்ப்பாணம்.

Wedding | Puberty Ceremony | Reception
Birthday Party | Conference | Catering Services

பேரவையின் மலையாளப் பிராந்தியப் பேரவையின் தொடக்கமையில் நடைபெற்ற " சொந்தமும் வளமும் " என்ற தலைப்பிலான மலையாள தொழிலாளர் தியாகிகள் தின நிகழ்வு.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வழங்கும் மாநாத்திற்கு கலை இலக்கிய நிகழ்வு 23.02.2020 அன்று வவுரியப் பொது நடை மண்டபம் நடைபெற்றது.

பள்ளாசும் பெய்கண்டாசும் மகா வித்தியாலப்பத்தில் இடம்பெற்ற வள்ளியம்மை கட்டிரபணியம் அறிகள் எழுதிய " வெற்றிக்கு வலிகள் தேவை " நூல் அறிமுக நிகழ்வு.

15.12.2019 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை மறுமலர்ச்சி மன்றத்தில் இடம்பெற்ற வள்ளியம்மை கட்டிரபணியம் அறிகள் எழுதிய வெற்றிக்கு வலிகள் தேவை நூல் அறிமுக நிகழ்வு.

செழும்பும் ஆற்றுகைக் குழவின் ஏற்பாட்டில் இடம்பெற்ற தமிழ்நாட்டுப் பேராசிரியர் அராமசாமி அறிகளுடனான கருத்துப்பரிந்து மற்றும் கலப்பிரிவி ஆகியவற்றின் காட்சிகள்.

தமிழகப் பேராசிரியர், அ. ராமசாமி கலந்துகொண்ட, "மரபுக்கலைகளும் நவீன அரங்கும்" கலந்துரையாடல் - இராகலை நூடகப் பயிற்சி - நுவலெலியா

அரசியலில் பெண்கள் - எதிர்கொள்ளும் இடப்பாடுகளும் இன்னும் அதிகமாக ஈடுபடவேண்டியதன் அவசியமும் என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்ற சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம்

“அடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தான் என் கதைக்காரர்களாகும்

அறிந்து எழுதியதைவிட இவர்களின் விம்மலையும் வேதனைகளையும் நான் அனுபவித்ததால் அதையே எழுதியவன்”

மலையக மக்களின் பிரச்சனைகளை அவருக்கே உரித்தான வகையில், மண் வாசனை மிக்கதாக முன்வைத்த எழுத்தாளர், ஓவியர், சமூக செயற்பாட்டாளர் மல்லிகை சி.குமார் அவர்களின் மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத ஒன்றாகும். உழைக்கும் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் போராட்டங்களை உணர்வுடன் வெளிப்படுத்திய அவர் இறுதி வரை மக்கள் விரோத சக்திகளுக்கு எதிரான போக்கினை உறுதிமிக்க வகையில் பின்பற்றினார். அந்த நிலைப்பாட்டினை தனது ஆக்கங்களில் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியும் உள்ளார்.

தலவாக்கலை பெரிய மல்லியப்பூ தோட்டத்தில் 04.01.1944 ம் திகதி பிறந்த அவர் தோட்டத் தொழிலாளியாக கடமையாற்றினார். தொழிலாளர்கள் பொருளா

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் அஞ்சலி

மல்லிகை சி. குமார்

தார அடிப்படையில் சுரண்டப்படுவதை அனுபவப்பூர்வமாக அறிந்திருந்தார். அவர்கள் நாளாந்தம் அனுபவிக்கும் வேதனைகள் ஏமாற்றங்கள் போன்றன அவரது ஆக்கங்களுக்கு அடிப்படைகளாகின. மேலும் தலவாக்கலைப் பகுதியில் இடம்பெற்ற வன்முறைகள் மற்றும் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் தியாகிகளான தொழிலாளர்கள் பற்றுிய மனப்பதிவுகளை கலந்துரையாடல்களின் போது வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தான் பிறந்து வளர்ந்த, தொழில் செய்த, தொழிலாளர்களோடு உறவு கொண்ட பெரிய மல்லியப்பூ தோட்டத்தின் பெயரை தனது பெயரின் முன் பகுதியில் இணைத்து ‘மல்லிகை சி.குமார்’ என்ற பெயரிலேயே சகல ஆக்கங்களையும் படைத்தளித்தார். அவரது உரையாடலும் விடயங்களை அணுகும் முறையும் தனித்துவமானதாகும். எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் சந்திப்பவர்களை வரவேற்கும் அவர் மலையக மக்களுக்கு எதிராக நடந்த சம்பவங்கள், காட்டிக் கொடுப்புகள், வேடத்தனங்கள் போன்றன குறித்து தெளிவான ஞாபக சக்தியையும் கொண்டிருந்தார். அவருடன் உரையாடும் போது இந்த சம்பவங்கள் உணர்வுமிக்க கதைகளாக வெளிப்படும்.

தலவாக்கலை மிருக வைத்திய சாலையில் கடமையாற்றிய போது அவரது ஆற்றல்கள் மேலும் வெளிப்பட்டன. கால்நடை வளர்ப்பு தொடர்பில் அவரிடம் காணப்பட்ட அனுபவங்கள், உதவும் ஆற்றல் பல ராலும் பாராட்டப்பட்டது.

தோட்டங்களின் பெயர்ப் பலகைகளை எழுதுவதிலும் அவரது ஆற்றல் வெளிப்பட்டது. அவரால் எழுதப்பட்ட பெயர் பலகைகள் குறித்த தகவல்களைத் தேடி பதிவு செய்வது அவசியமானதாகும்.

மாடும் வீடும் என்ற கவிதைத் தொகுதி மலையகத்தில் தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றப் படுவதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியது. பல விவாதங்களையும் ஏற்படுத்தி இருந்தது. “அரிதாரம் பூசி அலங்கார வார்த்தைகளால் உண்மைகளை மூடி மறைத்த தகுதியற்ற தலைமைகளும் அரசியல் மோசடிகளும் கருவறை சிசுவான என்னையும் என் சமூகத்தையும் அன்று பாதித்தது” என அவர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து கவிதைகளின் நோக்கத்தையும் தாக்கங்களையும் புரிந்துக் கொள்ள முடியும்.

அவரது மனுசியம் சிறுகதைத் தொகுதி தொழிலாளர்களின் வாழ்வை சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளது. “தொழிலாளர் வர்க்கப் போராட்ட உணர்வுகள் மேம்பட்ட வர்க்கத்தால் ஒடுக்கப்படுவதோடு தொழிலாளர் சார்ந்த தலைமைத்துவத்தாலும் இந்த தொழிலாளர்களின் உணர்வுகள் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு எதிராக எடுக்கப்படும் செயற்பாடுகள் நிச்சயம் இந்த தொழிலாளர்களின் எழுச்சிமிக்க கூரான போராட்ட உணர்வுகளால் மழுங்கடிக்கப்படும். அதற்குப் பக்க பலமாக இந்த மண்ணின் படைப்பாளிகள் ஈடுபாடும் பலமாக இருக்கும்” எனக் குறிப்பிடும் அவர் தனது படைப்புகள் அனைத்திலும் இந்த எதிர்பார்ப்பையே ஓங்கி ஒலிக்கச் செய்தார். அவரது இன்னொரு படைப்பான ‘வேடத்தனம்’ நூல் வெளிவர இருக்கின்றது. அதில் பலரது வேடத்தனங்கள் நிச்சயமாக தோலுரித்துக் காட்டப்படும் இதை விட அவரின் படைப்புகள் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளி வந்துள்ளன. அவை அனைத்தும் தொகுக்கப்பட வேண்டும். அவர் மிகவும் நேசித்த தொழிலாளர்கள் மத்தியில்; அவ் வாக்கங்கள் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும்.

மறைந்த குமார் அவர்களின் முக்கிய படைப்புகளுள் இன்னொன்று அவரால் வரையப்பட்ட ஓவியங்களாகும். இலங்கையின் மத்திய மலை நாட்டில் அடர்ந்த காடுகளாகக் கிடந்த பிரதேசங்களை பச்சைத் தங்கத்தை அள்ளித் தரும் பசுஞ்சோலைகளாக மாற்றியமைத்த தொழிலாளர்களின் உழைப்பை தோட்டங்களின் அமைப்பை காட்சிப்படிமங்களாக அமைத்துள்ளார். 1970 ம் ஆண்டு முதல் இத்தகைய ஓவியங்களை படைத்தளித்துள்ளார். அட்டன்

‘தொழிலாளர் பொழில்’ நிலையத்தில் அவற்றுள் பல ஓவியங்கள் மக்களது பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. தனித்துவமான இந்த ஓவியங்கள் மீள அச்சிடப்படுவதோடு ஒரே இடத்தில் காட்சிப்படுத்தப்படுவதும் அவசியமாகும்.

கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக மக்கள் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துவரும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மலையகக் கிளையின் செயற்பாடுகளில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். மேல் கொத்மலைத்திட்டத்துக்கெதிரான மக்கள் இயக்கம் நடத்திய போராட்டங்களில் நேரடியாக பங்கெடுத்ததோடு நீண்ட கவிதை ஒன்றினை போராட்டக்களத்தில் பாடினார். இத்திட்டத்தால் ஏற்படப்போகும் அழிவுகளை உள்ளடக்கிய கதை ஒன்றினையும் ஆக்கினார்.

பேரவையின் வெளியீடான தாயகம் சஞ்சிகையில் அவரது ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. அவை அனைத்திலும் தொழிலாளர்களது குரல் ஓங்கி ஒலித்துள்ளது. நாடு முழுவதும் வாழும் உழைக்கும் மக்களிடம் அவரது கருத்துகள் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளன.

சில மாதங்களாக அவர் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தார். 27.01.2020 அன்று நுவரெலியாவைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருந்த நிலையில் சிந்திப்பதை நிறுத்திக் கொண்டார். அவரது இறுதி அஞ்சலி நிகழ்வில் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் என பலரும் கலந்துக் கொண்டு உரைகளை நிகழ்த்தினர். பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் சென்றனர்.

“பட்டை மரமாய் கறுத்து நின்றாலும்... வேரின் ஈரத்தாலாட்டில் நாளை அவை துளிர்விடும்... மீண்டும் தளிர்க்கும் நம்பிக்கையுண்டு” என்ற அவரின் எண்ணம் நிறைவேறுவதற்கு கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை மேலும் வீரியமுடன் முன்னெடுத்துச் செல்வது அவசியமாகின்றது. இளம் செயற்பாட்டாளர்கள் அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர். மேலும். மக்கள் கலை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட அனைத்து படைப்பாளிகளும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்ற வேண்டும் என்ற அவரது எதிர்பார்ப்பை செயல் மூலம் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் பேரவை தயாராக உள்ளது.

தனியன்

மு. அநாதரசுகன்

நீரிழிவு வியாதிவந்து ஏறத்தாழ பதினாறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் நடைப்பயிற்சிக்கு கிளம்பினேன். இத்தனை ஆண்டுகளாக மருந்து போட்டுப் போட்டு இப்போது எஞ்சியிருப்பது நலிந்த உடல் மட்டுமே.

என்னைச் சோதித்த மருத்துவரும் சுகர் குறையுதில்லை எனக் குறைப்பட்டுக்கொண்டார். அதைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க நடைப்பயிற்சிக்குப் போகவேண்டும். உயிரைக் காக்க அதுதான் ஒரேவழி என்பது போலக் கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார். இனியும் அசட்டையாக இருந்தால் இன்சலின் ஊசிக்குத்தான் மாறவேண்டிவரும் என்று மிரட்டவும் செய்தார்.

அவரது உத்தரவைத் தட்டிக்கழிக்க முடியவில்லை. அதுக்கென பண்ணைக் கடற்கரையைத் தேர்ந்து கொண்டேன்.

அங்குபோனதன் பின்புதான் அந்த இயற்கைச் சூழலின் தாரதம்மியமெல்லாம் புரிய வந்தது. ஆண்கள், பெண்கள், இளசுகள், சிறிசுகள் எனப் பேதமின்றிப் பலருக்கும் பொழுதுபோக்கு மையமாக மாறிவிட்டிருந்ததை நேரில் கண்டு வியந்துபோனேன்.

அக்கடல்வெளியில் தவழ்ந்துவருகின்ற காற்றில் இளைந்திருக்கும் மென்குளிர் உடல் தழுவிச் செல்வது மனதுக்கு இதமாயிருக்கும். நீரின் கம்பளம் விரித்தாற்போல கண்குளிர் காத்சிதந்த கடல்வெளியும்.

அதில் அலைந்துதிரியும் படகுகளும், தம் இஸ்டத்துக்குப் பறந்து சிறகடிக்கும் பறவைகளும், அவ்வேளை தெள்ளத்தெளிவான நீலவானில் செம்மையைப் பூசிக் கொண்டு மெல்ல இறங்கிக் கடலுக்குள் கரைந்துவிடும் கதிரவனும் எழிற்கோலம் காட்டி மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும்.

தினமும் அந்த அற்புதக் காட்சியைக் காண்பது மனதுக்கு நிறைவைத் தந்தது. மாலைவேளைகளில் ஐந்து மணிக்கே வந்து விடுவேன். அந்திமகாலத்தில் நடைப் பயிற்சியென்பது சிரமமாகத்தான் இருந்தது. கால்கள் உளைவெடுத்து வலியைத் தந்தது. போகப்போக எல்லாம் சரியாவிவிட்டது.

நடையை பூங்காவில் தொடங்கி, பண்ணைப் பாலத்தைக்கடந்து, மண்டை தீவுக்குக் கிளைபிரியும் சந்திவரை சென்று, அதே வழித்தடத்தில் திரும்பி வந்துசேர ஒரு மணிநேரத்தை எட்டிவிடும். பொழுதும் சாய்ந்து இருட்டிவிடும்.

திரும்பி வருகையில் எதிரே தெரியும் நகரம் கட்டிடங்கள் மின்னிமின்னி ஒளிரந்த படியிருக்கும். தொலைவில் தெரிகின்ற மனித நடமாட்டம், ஒளியை உமிழ்ந்தபடி வேகம் காட்டுகின்ற வாகனங்கள் எல்லாமே தனி அழகுதான்.

என்னைப்போலவே, இன்னும் பலர் நடந்தபடியும், ஓடிக்கொண்டும் வருவார்கள். உடற்பயிற்சிக்குகென வருபவர்களில்

அநேகர் வசதியானவர்கள் என்பதை அவர்களது தோற்றப்பொலிவு காட்டிவிடும். ஆண்களுக்குச் சமதையாக பெண்களும் வருவார்கள். விலையுயர்ந்த ரீசேட், றக்ஸ்சூட், சப்பாத்து, கையில் ஐபோன் சகிதம் கம்பீரமாக நடந்துவருவர். எப்படியாவது உடலை இளைக்கவைத்து இளமையை மீட்டு விடவேண்டுமென்ற பிரயத்தனம் அவர்களில் தெரியும். இன்னும் பலருக்கு இரத்த அழுத்தமும், நீரிழிவும் இருக்கலாமென்பது என் ஊகம்.

பிள்ளைகளையும் கையில் பற்றிக்கொண்டு சிரமப்பட்டு நடந்துவருகிற குண்டான பெண்களுமுண்டு. அத்தகையோரில் புஸ்மினியும் ஒருத்தி. ஒருநாள் என்னை இனங்கண்டு கொண்டு ஐக்கியமானாள். முன்னர் கொடி போன்ற உடல்வாகில் அழகாயிருந்தவள். இப்போ அங்கம் வழிந்து உடல் பருத்துப் போய் விகாரமாகக் காட்சி தந்தாள். பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. அவளும் என்னுடனேயே நடந்து வருவாள். அவளது நடையின் வேகம், பேச்சுத்துணை எனக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது.

எங்களுடன் வருபவர்களில் பலரும் உயர் மத்தியதர வகுப்பினர். டாக்டர்கள், கணக்காளர்கள், பொறியியலாளர்கள், உயர் அதிகாரிகள், பொலிஸ், இராணுவ அதிகாரிகளாக இருந்தனர். யாருடனும் நெருங்கிப் பழகுவதில்லை. சிக்கனமாகச் சிரித்துவிட்டுக் கடந்துபோய்விடுவார்கள். அவர்களது மனோபாவம் அப்படியானது என எண்ணிக்கொள்வேன்.

அவர்களுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கானவராக சிவபுண்ணியம் இருந்தார். சப்பாத்தும், அரை காற்சட்டையும், ரீசேட்டும் அணிந்திருப்பார். நல்ல கறுப்பு, நடுத்தர உயரம், மீசை தாடியில்லாமல் அழுத்தமான முகத்துடன் இருந்தார். பார்த்தால் வயது எழுபதைத் தாண்டியிருக்கும் போலத் தெரிந்தது. அண்மையில் தான் வந்துசேர்ந்தார். அவரும் என்னைப் போல நீரிழிவால் அவதிப்படுபவர். கச்சேரியில் நிர்வாகப் பிரிவில் சி. சியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இரு மகன்மார் வெளி நாட்டிலும் ஒரே மகள் வீட்டிலும் இருக்கின்றனர். இதெல்லாம் அவர் சொல்லித்தான் தெரியவந்தது. மனத் தடையில்லாமல் கலகலப்பாகப் பழகக் கூடியவர். சந்தித்ததிலிருந்து என்னுடன் நெருக்கமாகிவிட்டார்.

கண்டவுடன் முதல்வேலையாக 'குட் மோனிங்' சொல்லி நலம் விசாரிப்பார்.

தொடர்ந்து உற்சாகம் மேலிட ஊருலக நடப்புகள் குறித்து பலதும் பேசி நெகிழ்ந்து போவார். பேச்சில் முதுமையின் அவசங்கள், தனிமை பற்றி பகிரந்துகொள்வதில் ஆறுதலடைவார். சமயங்களில் அதிகப் பிரசங்கியாகி என்னை வறுத்தெடுத்தும் விடுவார். சலித்துப் போய் அவசரம் காட்டினால் அவருக்கு கோபமும் வந்துவிடும். இதற்குள் என் வீட்டுக்கு வந்தால் நிறையப் பேசலாம் என்ற வேண்டுகோள் வேறு. அவ்வேளை எனக்குள் அனுதாபந்தான் பிறக்கும்.

அரச உத்தியோகத்தர் என்ற மிடுக்கும் அவரிடம் அடிக்கடி தலைக்காட்டுவதுண்டு. அலுவலக ஏ. ஆர், ஆர். ஆர் நடைமுறைகள் பற்றிய நுட்பங்களைக் கூறி என்னை அசத்தியும் விடுவார். பேச்சில் ஆங்கிலத்தைக் கலந்து பேசுவதும் அவரது சுபாவம். அதனால் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் மீது அசாத்திய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவார்.

இக்குணாம்சங்கள் நாளடைவில் சிவ புண்ணியத்தை அந்த இடத்தில் ஒரு ஹீரோவாக மாற்றியிருந்தது. பலர் அவரைத் தேடிவரவும் தலைப்பட்டனர். அவ்வேளைகளிலெல்லாம் மகிழ்ச்சியில் திளைத்துப் போவார்.

அப்படித்தான் ஒருநாள் பூங்காவில் புல்தரையில் பளிச்சென்று தெரியும்படியாக, ஆறேழு இளம்பெண்கள் குழுமி யிருந்து ஏதோ பேசிச்சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நடுவில் சிவபுண்ணியம் உட்கார்ந்திருந்தார். கூட்டத்தில் புஸ்மினியும் இருந்தாள். அவள் அவரிடம் கையை நீட்டியபடி இருந்தாள். நான் அருகில் போகவில்லை. ஒருவர் பின் ஒருவராக கை நீட்டி அவரின் முகத்தைப் பார்த்தபடியிருந்தனர். அவரவர்களுக்கு தகுந்தமாதிரி ஏதோ சொல்லி உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

நாணிக் கோணி இருந்தவர்களும் கைகளை நீட்டி ரேகைபார்க்க அடம்பிடித்தார்கள். அவரும் சளைக்காமல் தனக்குத் தோன்றியதையெல்லாம் கூறி மகிழ்வித்தார். அதில் அவர்களும் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டதாகத் தெரிந்தது.

அன்றிலிருந்து அங்கு ஒரு கூட்டம் அவருக்காகக் காத்திருந்தது கைரேகை பார்ப்பதற்காக.

உண்மையில் எனக்கு இதிலெல்லாம் நம்பிக்கை கிடையாது. அதை அவரிடம் கூறப்போனால் கச்சைகட்டிக்கொண்டு ஒரு விவாதத்துக்கே தயாராகிவிடுவார்.

அது பற்றிக் கேட்டபோது, என்னைப் பார்த்து சிரித்தார்.

“மாஸ்ரர், சாத்திரம் கீத்திரமெல்லாம் பெரிசா எனக்குத் தெரியாது. அதுகளை பொசிற்றிவா சிந்திக்கத் தூண்டினன். நான் நெகற்றிவா எதுவும் சொல்லேல்லை. பாவம் அதுகள். சந்தோசமா இருக்கட்டன். அதுக ளின்றை முகம் மலரேக்கை இருக்கிற சந் தோசம் வீட்டிலை கிடைக்குமா...? அதை அனுபவிச்சாத்தான் உங்களுக்குத்தெரியும்”.

மூச்சுவிடாமல் கூறிவிட்டு பெருமூச் செறிந்தார்.

என்னவோ அவரது பேச்சில் ஒரு கவர்ச் சியிருந்தது. அதன் சுவாரஸ்யத்தில் பேச்சி லுள்ள உண்மை பொய்களை உரைத்துப் பார்க்க மனம் இடம்கொடுக்கவில்லை.

இன்னொரு தடவை என்னிடம் பேசுகையில்

“மாஸ்ரர்... இண்டைக்கொரு உண்மையைச் சொல்லப்போறன். நான் நீண்டகாலம் உத் தியோகம் பார்த்தன். பிள்ளையனை வளத் தன், நல்லாப் படிப்பிச்சன், வெளிநாடுக ளுக்கு அனுப்பி ஆளாக்கி வைச்சன். எல் லாம் குடும்பத்துக்காக . கடைசியிலை என் னத்தைக் கண்டன். நான் இப்ப ‘அவுட் டேற்றட்’ மருந்து போலை. காலாவதியாகிப் போனன். ஆருக்கும் தேவையில்லாமல் போயிட்டன்”

தனது பேச்சினால் மற்றவர்களை மகிழ் வூட்டி தன்னம்பிக்கையூட்டுபவர் திடீரென அப்படிப் பேசியது அதிர்வைத் தர முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

“என்ன.. பாக்கிறியள். வேதாந்தம் பேசுற னெண்டோ..?, எங்கட சமயம், தத்துவமெ ல்லாம் சொல்லுற செய்தி என்ன தெரி யுமா... அது ‘நிலையாமை’ பற்றித்தான் சொல்லுது மாஸ்ரர். என்றை வாழ்க்கை யிலை கண்ட உண்மை அதுதான். இந்த உலக வாழ்க்கை எண்டது பொய்யும், போலியும் கலந்ததுதான்...”

பேச்சில் ஒரு ஞானிக்குரிய சாயல் வெளிப்பட்டது.

அண்மைய நாட்களாக சிவபுண்ணியத் தின் பேச்சு ‘அந்தியம்’ பற்றிய உசாவ

லாகவே இருந்தது. வழமையாகத் தெரியும் உற்சாகம் தென்படவில்லை. பேச்சில் நம்பிக்கை வரண்டு சலிப்பும், விரத்தியுமே தலைகாட்டியது. மனச் சிதைவுக்கு ஆளா கியிருந்தார் எனப் புரிந்துகொண்டேன்.

ஐந்து மணிக்கு கிட்டமுட்ட பண் ணையில் பிரசன்னமாகிவிடும் அவரை ஒரு வாரமாகியும் காணவில்லை. ஒழுங் காக வருகின்ற இன்னும் சிலரையும் காணவில்லை. மழைகாலம் தொடங்கிவிட் டதால் ஒருவேளை அசௌக்கியப்பட்டு வரவில்லைப் போலும் என இருந்து விட்டேன்.

அவருடன் சிநேகிதமாகியவர்களும், கை ரேகை பார்த்தவர்களும் என்னிடம் அவர் பற்றியறிய ஆர்வம் காட்டினர். புஸ்மினியும் சோம்பிப்போய்விட்டான். அவருடன் முன் பின்னாக நடந்து பேசிக்கொண்டு வருவ தில் களைப்புத் தெரிவதில்லையென அங்க லாய்த்துக்கொண்டான். என்னிடமும் அதே சோகம் கனத்து நின்றது.

எப்படியும் அவரை நேரில் காண மனம் அவாவியது. பேச்சுவாக்கில் அவர் கூறி வைத்த வீட்டுக்குறிப்பை மனதில் நினைவு படுத்திக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனேன்.

வீட்டுக் கேற் சாத்திக்கிடந்தது. தள்ளிய படி உள்ளே காலடி வைத்தேன்.

வசதியான பெரிய வீடு. ஆளரவம் இல்லாமல் இருந்தது. அமங்கல காரியம் ஏதோ நடந்துபோய்விட்டதற்கான எச்சங் கள் சில தென்பட்டன. அதிர்ந்துபோய் சற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். மதிலோரமாக மாமரத்தில்தொங்கிய கண்ணீர் அஞ்சலி பனரில் கோட் சூட்டுடன் கனவானுக் குரிய தோற்றப்பொலிவில் சிரித்தபடி யிருந்தார். அதைப் பார்த்ததும் துணுக் குற்றுவிட்டேன். சோக உணர்வு என்னைத் தொற்றிக்கொண்டது. வீட்டுகாரர் எனக் குரல் கொடுத்தேன். பெண் ஒருவர் குச னிக்குள்ளிருந்து எட்டிப்பார்ப்பது தெரிந் தது. கையில் ஏதோ வேலையாக இருந் திருக்கவேண்டும். கைகளை முந்தானையில் துடைத்தபடி வந்தாள். சிவபுண்ணியத்தின் மனைவியாக இருக்கவேண்டுமென ஊகித் துக்கொண்டேன். உடல் பதகளித்துக் கொள்ள பக்கத்திலிருந்த கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

எனக்குப் பேச்சை எப்படி ஆரம்பிப்ப தெனத் தெரியவில்லை. சங்கடப்பட்டுக் கேட்டேன்.

“என்ன நடந்தது...? நல்லாத்தானே இருந்தவர்...”

அவர் மனைவி ஹோலுக்குள் தொலைக்காட்சியில் லயித்திருந்த மகளைத்திரும்பிப் பார்த்தாள்.

சுமார் முப்பத்தைந்து வயதிருக்கும். மடியில் குழந்தையுடன் செற்றியில் அமர்ந்திருந்தாள். முன்னால் தொலைக்காட்சி ஓடிக் கொண்டிருந்தது. மகள் என்னைப் பார்த்த பார்வை வேண்டா விருந்தாளியைப் பார்ப்பதுபோலிருந்தது.

அவள் தாயைப் பார்த்துச் சினந்தபடி தொலைக்காட்சியில் கவனத்தைப் பதித்தாள்.

“நெஞ்சு வலிக்குதெண்டு மகளுக்குச் சொன்னவராம். மருந்துகளைப் போட்டு விட்டு படுக்கப்போனவர்தான்... காலமை பாத்தால்...”

அதற்குமேலெதுவும் பேசாது அரைகுறையாகச் சொல்லிவிட்டு மௌனம் காத்தாள்.

வீடு ஆளரவமற்று வெறிச்சோடிப்போயிந்ததைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

“மகன் லண்டனிலையிருந்து வந்தவரோ..?”

“அவரெங்கை வாறது. கண்டபடி லீயும் எடுக்கேலாது. பொறுப்பான வேலையிலை இருக்கிறார். பிள்ளையாருக்கும் பள்ளிக் கூடப் படிப்பு...”

மூத்தமகன் லண்டனில் பொறியியலாளராக இருப்பதாகவும், திருமணம் செய்து நிரந்தரக் குடியரிமையுடன் வசதியாக வாழ்வதாகவும், இளைய மகன் ஜெர்மனியில் வசிப்பதாகவும் கூறிப் பூரித்துப் போகிறவர் சிவபுண்ணியம்.

“இளையவரும் வெளிநாட்டிலைதானை..”

“ஓமோம் அவர் ஜெர்மனியிலை. அவருக்கும் அதுதான் பிரச்சனை..”

அவர் மனைவியிடமிருந்து சுருக்கமாகப் பதில் வந்தது.

“பண்ணைக்கு நடக்க வாறவர். அங்கைதான் அவரோடை பழகினனான். அவருக்கு திடீரெண்டு இப்பிடி நடக்குமெண்டு...”

மனதில் பொங்கிவந்த துயரத்தை அடக்கிக் கொண்டு சொன்னேன். கண்களில் ஈரம் கசிந்தது.

எனது அனுதாபத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு அவரது மகளைப் பார்த்தேன்.

அவள் வேற்றுலகில் சஞ்சரித்தவளாய், தொலைக்காட்சியில் லயித்துப் போயிருந்தாள்.

அவரது மனைவியும் அதனை ஒரு பொருட்டாக எடுக்காததை அவதானித்தேன். மனம் பேதலித்தது.

பெரும் துயரைப் பகிர முற்பட்ட எனக்கு ஏமாற்றமளித்தது. அந்த இழப்பின் சோகச் சுவடுகள் எதுவும் அவர்களது முகங்களில் தெரியவில்லை. அதைக் கடந்து நிற்பவர்களாகப் பாவனை காட்டினர்.

என்னிடம் பேசுகின்ற தருணங்களில் சிவபுண்ணியம் இந்தக் குடும்பத்துக்காக தான் சுமந்த பாடுகள் பற்றி நிறையவே ஒளிவு மறைவின்றி பேசுவார்.

குடும்பமாக நீண்ட காலம் அவரோடு வாழ்ந்த வாழ்வும், நினைவுகளும் இவர்களைப் பாதிக்கவில்லையா...? அவருடனான இல்வாழ்க்கை அது தந்த சுகங்கள் எல்லாம் அற்பமாகி அவர்களை விட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டனவா...? என்ற கேள்விகள் மனதில் எஞ்சிநின்றன.

“சேர்... ரீ குடிப்பியளோ...? துடக்கு வீட்டிலை குடிப்பியளோ எண்டு கேட்டுப் போட்டு போடுவமெண்டு...”

“இல்லை நான் ரீ குடிக்கிறேல்லைப் பாருங்கோ...”

நிலைமையைப் பார்த்து, மனமறிந்து பொய் கூறினேன். நான் துடக்கு, தீட்டு என்றெதுவும் பார்ப்பதில்லை என்பது வேறுவிடயம்.

“உங்கடை மனிசன் இல்லாதது எனக்கு மட்டுமில்லை. அவரோடை பழகினவைக்கும் பெரிய இழப்புத்தான். அவற்றை அருமை பெருமையெல்லாம் பழகினவைக்குத்தான் தெரியும். அவரோடை இருக்கேக்கை பொழுதுபோறதே தெரியாது”

என வேதனை தாங்கமாட்டாமல் சொல்லிவிட்டுப் புறப்படத் தயாரானேன்.

“சரி நான் போட்டுவாறன்” எனச் சொல்ல நினைத்ததை மனதில் ஏதோ பொறி தட்ட அடக்கிக் கொண்டேன்.

கேற்று வரை என்னைப்பின் தொடர்ந்து வந்த சிவபுண்ணியத்தின் மனைவி,

“சேர்... என்னை ஞாபகமிருக்குதா...? நான் உங்களோடே எக்ஸாம் டியூட்டிக்கு வந்தனான். கொன்வென்ரிலை நடந்த ஏ.எல் எக்ஸாமுக்கு. இப்ப நாலைஞ்சு வருசத்துக்கு முன்னம்”

நான் “அப்படியா” என்று ஒருவார்த் தையில் கூறிவிட்டு, வெளியே மதிலோரமாக நின்ற சைக்கிளின் பூட்டைத் திறந்தேன்.

“சேர்... அவற்றை பென்சனை என்ரை பேருக்கு மாத்தவேணும். அவற்றை பைலுக்க எல்லாம் சரியாத்தான் கிடக்கு. டபிள்யூ என் ஓபி நம்பரைக் காணேல்லை சேர்... அதை எங்கை எடுக்கலாம்...”

தணிவான குரலில் தயங்கி நின்று கேட்டாள்.

அவ்வேளை;

உள்ளேயிருந்து தொலைக்காட்சியில் சத்தம் நெஞ்சில் அறைகிற மாதிரிக் கேட்டது.

நான் அவளுக்குப் பதிலளிக்க இயலாது மெளனித்துப் போய் நின்றேன்.

மனம் கடுப்பாகிக்கொண்டு வந்தது.

நூல்வேலி

நூல்வேலியே

மெய்க்கு வேலியாகிராய்

மனிதனுக்காக குளிக்கும் நீ கொடியில் பூத்து காய்கிராய்!

சிலருக்கு அழகு

சிலருக்கு அந்தஸ்து

சிலருக்கு மானம்

சிலருக்கு உயிர்

சிலருக்கு உழைப்பு நீ!

மனிதன் உரிக்கும் தோலே!

பொதுவுடைமையைப் பேசுகிராய் சீருடையாக!

கஞ்சியீடும் சலவைத் தொழிலாளிக்கு

கஞ்சி ஊற்றும் அன்ணையே!

கட்டுபவனுக்கு அரணாகும் தந்தையே!

உள்ளங்கையில் அமர்ந்து

வியர்வையைக் குடிக்கும்காதலியும் நீ!

கக்கத்தை வீட

தோளில் தான் சமநிலையாக

வாழ்கிராய் தோழனாக!

சுயநலக்காரனின் அசிங்கத்தை மறைத்து நிரயிழக்கும் நீ...

தொட்டிலாக தூக்கத்தை அளிக்கிராய்!

தூக்காக மாறி உயிரையும் பறித்துவிடுகிராய்!

உழைப்பவனுக்கே தெரியும்

பட்டை வீட சிறந்தது கோமணமே!

ஏழைகளிடத்தில் மட்டும்

கிழிந்தே கிடக்கிறது உன் நெஞ்சம்...

கண்ணீரைக் குடிப்பதாலோ?

சா. கா. பாரதி ராஜா

சிறுத்தை

இரவு வேட்டை முடித்து அயர்ந்து
காலை வெய்யில் ஏறும் போதும்
பாறை மீது படுத்துக் கிடக்கலாம்,
மர நிழலினிலும் பதுங்கியிருக்கலாம்,
நீரைத் தேடி உலாத்தப் போகலாம்.
காட்டுக்குள்ளே கவனமாய்த் தேடின
கட்டாயம் அதைக் காணக் கிடைக்கும் -

சுற்றுலாத் துறை விளம்பரம் சொன்னது,
வனவிலங்கு ஆர்வலர் சங்குச் சொன்னது,
வேறு பலரும் அதையே சொல்லினர்

சிறுத்தையின் தரிசனங் காண வேண்டி
வீடிய எழுந்து வளத்தை அடைந்தோம்.

விரையுங் கனத்த வாகனம் பலதும்
மழை நீர் தேங்கிய சேற்றை உழுது
மேடும் பள்ளமும் ஆக்கிய பாதைகள்
நீள முழுதுந் தேடி அலைந்தோம்.

வேட்டை வாகனம் ஒன்றில் ஏறி
மேலுங் கீழும் ஓடியவாறு
காடு முழுதையும் கண்களால் அளைந்தோம்.
ஓவ்வொரு மரத்தின் கிளையையும் பார்த்தோம்.
மரத்தடி நிழலிலும் பார்வை செலுத்தினோம்.
ஓவ்வொரு பற்றை மறைவையும் நோக்கிக்
கரையாண் புற்றுகள் ஓரமும் பார்த்தோம்.
குன்றுகள் மீதும் குளத்தங் கரையிலும்
எங்குந் தேடிக் கண்ணிற் பட்டவை
காட்டுக் கோழிகள் புறாக்கள் மயில்கள்
தவளைகள் உடும்புகள் கீரிப் பிள்ளைகள்
குளத்து நீரிடைக் கொக்குகள் நாரைகள்
முதலை ஒன்று யானை ஒன்று
சிறுத்தை வரவைக் காத்து நிழல்களிற்
காத்து நின்ற மனிதர் கூட்டம்
வேட்டை வாகனம் எனப் பல கண்டோம்.
ஓடி அலுத்துத் தேனீரருந்த
ஒதுங்கிய வீடுதீயிற் குரங்குகள் நான்கு.
காக்கைகள் இரண்டைக் கண்ட நினைவு.
சிறுத்தையைக் கண்ட எவரையும் நாங்கள்
காணாவிடினுங் கண்ட பேர்களைக்
கண்டவர் கண்பேர் காணக் கிடைத்தனர்.
☺☺☺

சிவசேகரம்

கதையொன்றன் நினைவு வந்தது:

வெய்யிலிற் கிணறு குளங்கள் வற்றி வரண்ட காலமொன்றில் வேதியர் மூவர் காலைக் கடன் கழிக்க நீரைத் தேடிச் சென்றனர். முதலிற் போனவர் முறுவலுடன் மீண்டார். இரண்டாமவர் “கழுவக் கிடைத்ததா?” என அவரிடம் கேட்டார். “தண்ணீரைக் கண்டவனின் பிட்டம் கழுவுண்டதற்குச் சமன்” எனச் சொல்லி அவர் தன் வழிப் போனார்;. நிலைமை விளங்கிய இரண்டாமவர் திரும்பிப் போகையில் எதிர்ப்பட்ட மூன்றாமவர் அவரிடம் “கழுவக் கிடைத்ததா?” எனக் கேட்டார். “தண்ணீரைக் கண்டவனின் பிட்டத்தைக் கண்டவனின் பிட்டம் கழுவுண்டதற்குச் சமன்” என இரண்டாமவர் சொல்லவும், மூன்றாமவர் “தண்ணீரைக் கண்டவனின் பிட்டத்தைக் கண்டவனின் பிட்டத்தைக் கண்டவனின் பிட்டம் கழுவுண்டதற்குச் சமன்” எனச் சொல்லி வந்த வழித் திரும்பினார்.

☺☺☺

நமது வேட்டைவாகன உலாவுக்கு மறுநாள், காட்டின் அயலில் ஒரு ஊருட் சிறுத்தை புகுந்து தொல்லை வீளைத்ததால் அதை ஊரார் பீடித்து அடித்துக் கொன்றதாகப் புதினத்தாளிற் செய்தி வந்தது.

சிறுத்தையைக் கண்ட எவரதுங் கண்களைக் கண்ட எவரதுங் கண்களைக் கண்ட எவரதுங் கண்களைக் கண்டு சிறுத்தையைத் தரிசித்த மன நிறைவுடன் நாம் எல்லாரும் விலகி நிற்போமாயின் நமக்கும் நிம்மதி, சிறுத்தைக்கும் நிம்மதி.

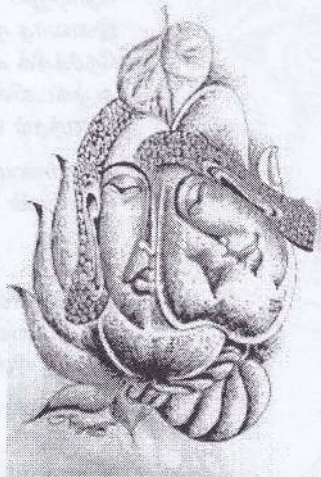
வெயிலினை

யாரொடு நோவேன்,
யார்க்கெடுத்துரைப்பேன் -என் மகனே!
நான் இருக்க,
நீ இறக்க,
நான் செய்த பாவம் என்னவோ,
நான் அறியேன் பராபரமே!

அலை பாயும் வெள்ளத்தையும்,
அணைக்கட்டையும்
காணப் போன நீ,
காணாமல் போவாய் என
நான் அறியேன் பராபரமே!

தாயின் புலம்பலில்
இருந்த நியாயம் -கொஞ்சமும்
தந்தையின் பக்கம்
இல்லாதது தான்
வீனையும் கூட!

வயதுக்கெற்ற ஒழுக்கமும்,
வரம்போடு வாழும் பக்குவமும்
வர வேண்டிய போது
வந்திருக்க வேண்டும்!

மாதுவி. உ மாசுதசர்மா

மதுவுக்கு அடிமையாகி
மாற்றான் மனை தேடியதும்,
போதைமருந்து பழக்கத்துக்கு
பேதையாகி போனதும்,
தனித்திருந்த சிறுமீயிடம்
தவறாக நடந்து கொண்டதும்,
பக்கத்தில் இருப்போரிடம்
பண்பின்றி வாழ்ந்ததும்,
பிள்ளைகளிடம் கொஞ்சமும்
பிணைப்பின்றி இருந்ததும்,
தள்ளாடும் வயதில் தாரத்தை
தள்ளி வைத்ததும்,

செய்த வினைகள் யாவும்
செய் வினைகளாகி,
துரத்தும் போது -தன்
துக்கத்தை பகிரவும்
மனிதர்கள் இன்றி,
மக்களையும் தொலைத்து
வாடும் மீதி வாழ்க்கை
வாழும் நரகம் என்று
யார் அறிவார் பராபரமே!

உள்ளத்தை முகத்தில் திரையிடு

எப்போதோ தொடங்கவுள்ள
இயமனின் யாகத்துக்காக
அனைத்து வீடுமுறைகளும்
இ(ர)றந்தவர் தேசத்தில்
இரத்து செய்யப்பட்டு விட்டன.

நீண்ட காலம்
மவுனவிரதம் இருந்த நரிகள்
மெதுவாக குரலெடுத்து ஊளையிட்டு
பரிட்சித்து பார்க்கிறது
காடுகளுக்கு
இன்னமும் பயம் மிதமுள்ளதாவென
சோம்பி சலித்த கழுதுகள்
உக்கி உலர்ந்த எலும்புகளை உதைந்து
முகில்கள் தரவி
கடல், நிலம், வான் அனைத்தையும்
கண்களால் அளந்து
தன் கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்து கொள்ளும்

பருந்துகள் மறத்துக்கு மறம் பறந்து
காருண்யம் போதனைகளுக்காக
புறாக்களின் கூடுகளை கையகப்படுத்திக் கொள்ளும்

உண்ணா நோன்பிருந்த முதலைகள்
எஜமானின்
நிறமீழ்ந்த வாகனத்தின் வருகைக்காக
வாய் திறந்து காத்துக் கிடக்கின்றன

“நாக்கில் சுவையூட்ட நாளாந்தம்
நரமாயிசம் கொட்ட வருவான்”

என முதலைகள்
சங்கேத மொழிபேசி மகிழ

“எந்த இனமோ,
எந்த சாதியோ சுவை ஒன்று தான்!
வாளை மறைக்கும்
கார்மேகங்களும் இப்போதில்லை
அறத்தை

சிந்தனையில் சுமப்பவனும்
வாய்மையை
வாயில் சுமப்பவனும்
மனிதத்தை

மனதில் சுமப்பவனும் உருவாகும் வரை
நீண்ட உண்ணா நோன்புக்கு
தயாராகவே இருங்கள்”
என கிழட்டு முதலை
நீண்ட வாலை நீரில் மோதி மறைந்தது

வலியெங்கும் வேராசுதல்

வருடம் வருகிறது
வருடா வருடம்

நாட்கள் புலர
இலைகள்
துளிர்ந்தும் கொட்டியும்
மீண்டும் துளிர்ந்தும்
உதிர்ந்தும் வீடும்

வேர்கள் கெட்டியாகி
அசையியக்கத்தை அபகரித்து கொள்ள
மரங்கள்
முன்னோ பின்னோ நகர்வதில்லை

தேவைக்கு
நெடுத்தும் கிளைபரப்பியும்
செழித்தும் கொள்கிறது

வருடா வருடம்
வந்து போகிறது தேர்தலும்

மனிதன்
முன்னோக்கி முயன்று முயன்று
தோற்றுப் போனவன்
இனவாத நங்கூரத்தை
நேர்த்திக் கடனுக்கு தலையில் சுமந்தவன்
ஆழ்கடலில் அமிழ்ந்தும்
ஆனந்தம் கொள்கிறான்

அரியாமை
ஏமாற்றம்
கோபம்
விரக்தி
எனும் நான்கு திசைமானிகளும்
இயலாமை எனும் ஆணிவேரில்
தரித்து நின்றுவிடுகிறது.

வாய்வின் தேவை
பெருக
பெருக்க
உடல் நலிந்து வாட
கனவுகள் கூட செழிப்பதில்லை

தம்பா

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை : தொடரும் விவாதங்கள்

எம். எம். ஜெயசீலன்

ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் 105வது ஜனனதின நினைவு கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் 14ஆம் திகதி கொண்டாடப்பட்டதோடு அவர் வாழ்ந்த இல்லமும் நினைவாலயமாக அங்குரார்ப்பணம் செய்துவைக்கப்பட்டது. ஸி.வி.இன் 100வது ஜனனதின நிகழ்வும் மலையகமெங்கும் விமர்சயாக நினைவுகூரப்பட்டதோடு வெவ்வேறு அமைப்புக்களால் அவரின் நினைவாக மாநாடுகளும் கருத்தரங்குகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. இந்நிகழ்வுகளில் மலையக இலக்கியம், மலையகத்தமிழ் அரசியல்—தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் ஆதர்சபுருஷனாக ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை முன்னிறுத்தப்பட்டதோடு அவர் மீதான விமர்சனங்களும் அவ்விமர்சனங்களுக்கான பதில்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. அவ்விமர்சனங்கள் யாவும் ஸி.வி. இன் இலக்கிய நோக்கினை மையப்படுத்தியதாகவே அமைந்திருந்தன. அவ்விமர்சனங்களையும் அவரது இலக்கிய நோக்கு குறித்து இதுவரை முன்வைக்கப்பட்டுள்ள விமர்சனங்களையும் மதிப்பிடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. ஸி. வி. இன் இலக்கிய நோக்குக் குறித்து இரா. சிவலிங்கம், சாரல்நாடன், லெனின் மதிவாணம், திலகராஜ், மு. நித்தியானந்தன், அ. யேசுராசா ஆகியோர் முன்வைத்துள்ள கருத்துக்கள் இங்கு விமர்சனரீதியாக மதிப்பிடப்படுகின்றது.

காலனித்துவம் தந்த ஆங்கிலக்கல்விவழி மேற்கிளம்பி, சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினராகி பல்லின, பல்பண்பாடு கொண்ட இலங்கையில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டியெழுப்ப முயன்ற ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை, இலக்கியம், கல்வி, அரசியல், தொழிற்சங்கம் எனப் பலதளங்களில் செயற்பட்டுள்ளார். இவ்வாறு பல தளங்களில் இயங்கியபோதும் அவருக்கு 'மலையகத்தைச் சாராத மற்ற எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் மத்தியில் ஏகோபித்த புகழையும் பாராட்டுதலையும் மட்டற்ற மதிப்பையும் பெற்றுக்கொடுத்தது அவரது கலை இலக்கியப் பணிகளே ஆகும்' (மேற்கோள் : சாரல்நாடன், 1986: 4,5). ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டு காலமாகத் தீவிர அக்கறையுடன் இயங்கிய அவரது எழுத்துப் பயணத்தால் மலையக இலக்கியம் மட்டுமன்றி ஒட்டுமொத்த இலக்கிய உலகமும் வளம் பெற்றுள்ளது எனலாம். படைப்பாக்கம் (கவிதை, புனைகதை), கட்டுரை, பேனாச்சித்திரம், நாட்டார் பாடல்கள் சேகரிப்பு, இதழியல் செயற்பாடு எனப் பல தளங்களில் செயற்பட்ட ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை ஏற்படுத்திய அதிர்வுகள் மலையகத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் புதுஒளியைப் பாய்ச்சின. அவர் தொடக்கிவைத்த புள்ளிகளின் தாக்கங்கள் மலையகத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இற்றைவரை பிரதிபலிப்பதோடு மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் என்று தனித்து பரந்தளவில் கவனிப்பைப் பெற்ற 1960களிலிருந்து தற்காலம் வரை மலையகத்தில் தோன்றிய பெரும் பாலான படைப்பாளிகள் ஸி.வி. என்ற படிமத்துடன் இணக்கமாகவும் ஒட்டியும் இயங்கியுள்ளதையும் இயங்கிவருவதையும் காணலாம். அதனால் மலையகப் புலமைப்

தாயகம்

ஜனவரி-மார்ச், 2020

33

பாரம்பரியத்தின் முக்கியமான புள்ளியாக ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளையை அடையாளப் படுத்தலாம். பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமானின் ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை பற்றிய பின்வரும் மதிப்பீடு, ஸி. வி. என்ற ஆளுமையின் தனித்துவத்தைச் சிறப்பாக பதிவு செய்துள்ளது:

‘என்னைப் பொறுத்தவரை ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை (1914—1984) தான் மலையக இலக்கியத்தின் அடிப்படையும் அடையாளமும் என்பேன். இதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்காது என்று நம்புகின்றேன். இன்னும் அவர் மலையக இலக்கியத்தின் சிகரமாகவே காட்சியளிக்கின்றார். அவர்தான் மலையக அரசியலுக்கும் இலக்கியத்துக்கும் ஆதர்சனமாக அமையக்கூடியவர். அவருடைய அரசியலும் இலக்கியமும் பிரிக்கமுடியாதவை. கடைசிவரை ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாக செயற்பட்டவர் அவர். தன் மக்களையும் தான் பிறந்த நாட்டையும் நேசித்த, ஒரு பல்பண்பாட்டுப் பின்னணியில் வளர்ந்த, தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக ஏங்கிய ஒரு ஆளுமை அவர்...’ (நுஃமான், 2017: 12)

இவ்வாறு மலையக இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்கும் ஆதர்சனமாக ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளையை முன்னிறுத்துகின்ற அதே வேளை ஸி. வி. இன் இலக்கிய நோக்கு, கருத்துநிலை பற்றி குறிப்பிடத்தக்க விமர்சனங்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, 1960களில் மலையகத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சிக்கு முன்னணி வகித்த இர. சிவலிங்கம், ‘புரட்சிக்குரலையோ போர் முழக்கத்தையோ ஸி.வி.இன் கவிதைகளில் காணமுடியாது... மக்களின் அவலங்களைக் கண்டு, வெந்து நொந்து பாடிய கவிஞராக இருந்தாரே ஒழிய பொங்கிக் குமுறிய வங்கக் கடலின் சூறாவளியை எழுத்தில் புகுத்திய புரட்சிக் கவிஞனாக அவரைக் காண முடியவில்லை’ (நாடற்றவர்கதை முன்னுரை, 1987: 10) என்கிறார். இதற்கான காரணங்களை ஸி. வி. இன் வாழ்க்கை, அவரது பண்புகளில் தேடலாம் என்று கூறும் இர. சிவலிங்கம், ‘ஸி.வி. தொழிற்சங்கப் பணியில் இயங்கிய தொடக்க காலத்தில் (1930 — 1947) இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி மிகப்புரட்சிகரமான தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில்

ஈடுபட்டிருந்தது. இதற்கு எதிர்ப்பாக இயங்கிய இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் காந்தியம், சாத்வீகம் என்ற கோட்பாட்டுக்குள் இயங்கி வந்தது. இந்த அமைப்புக்குள் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட ஸி. வி. காந்திய, சாத்வீக போக்கினையே எழுத்திலும் வாழ்விலும் கடைப்பிடித்தார்... இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸில் மேலோங்கிக் காணப்பட்ட சாதிய ஆதிக்கமும் அதனைத் தகர்க்க முடியாமல் அடங்கிப்போக வேண்டிய நிலையும், தொழிற்சங்க வாழ்க்கையில் மக்களைச் சுரண்டும் சக்திகளை இனங்கண்டும் அவற்றை வெல்ல முடியாமல் தாமாகவே ஒதுங்கிச் செல்ல வேண்டிய அனுபவத்தினையும் பெற்ற கவிஞரின் (ஸி.வி.இன்) கவிதைகளில் வேதனையையும் விம்மலையும்தான் காணமுடியுமே தவிர எக்காளத்தையும் அறைகூவலையும் காண முடியாமல் போனதில் வியப்பில்லை தான்’ (மேலது: 11,12) என்று கூறுகின்றார்.

ஸி.வி.இன் எழுத்துக்களை நோக்கும் போது கொடுமைகளைக் கண்டு குமுறுகிற ஒரு மனிதாபிமானியின் நெஞ்சம் தெரிகின்றது ஆனால், மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வை முன்வைக்கும் தத்துவார்த்த பார்வை அவற்றில் இல்லை என்று கூறும் லெனின் மதிவாணம், ஸி.வி. அரசியல் பண்பாட்டுத்துறையில் இயங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் மலையகத்தில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த அரசியல் கொந்தளிப்பை, ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களை அவர் தன்னுடைய எழுத்துக்களில் பிரதிபலிக்கவில்லை என்றும் ஸி.வி. இன் கவிதைகளை மீனாட்சியம்மாளின் பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டு மீனாட்சியம்மாளின் பாடல்கள் தொழிலாளர் சார்ந்தனவாகவும் தொழிலாளர்களை விடுதலை உணர்வு கொள்ள வைப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன எனக்கூறி, ஸி.வி.க்கு வந்தமையா ஆற்றல் மீனாட்சியம்மாளுக்கு அமைந்துள்ளது என்கிறார் (லெனின் மதிவாணம்: 2014). அத்துடன் ஸி.வி. இன் வீடற்றவன் நாவலானது, அந்நாவல் தோன்றிய காலச் சூழலில் (1960களில்) மலையக மக்களிடையே வீறு கொண்டெழுந்த எழுச்சிகள்,

போராட்டங்கள் போன்றவற்றை உள்வாங்கத் தவறிவிட்டது என்று கூறும் லெனின் மதிவாணம், மலையக வரலாற்றில் மறக்க முடியாத போராட்டங்களான மடக்கும்பர, மேல்பீல்ட், புதுளை கீனாகலை முதலிய தோட்டங்களில் இடம்பெற்ற போராட்டங்களைப் குறிப்பிடலாம். ஸி.வி. பிறந்து வளர்ந்த மடக்கும்பர தோட்டத்தில் இடம்பெற்ற போராட்டத்தைக்கூட அவரது படைப்பில் வெளிக்கொணர முடியாது போனமை துரதிஸ்ட்வசமான நிகழ்வாகும். இதற்கு மாறாக கோர்ட், வழக்கு முதலியவற்றின் மூலமாக இம்மக்களுக்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்ற பார்வையையே அவரது படைப்பு முன்வைக்கிறது. இப்போக்கு அக்காலத்தில் பாரம்பரியமான தொழிற்சங்க இயக்கங்களின் நடவடிக்கையாக காணப்பட்டது. அந்தவகையில் ஒரு போக்கினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற நாவலாசிரியர் அதன் மறுபக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறிவிடுகின்றார். நாவலின் கதாநாயகன் இராமலிங்கம் இறுதியில் பலாங்கொடை காட்டில் 'கடவுளே எனக்குப் போகும் வழி தெரியவில்லையே' எனப்புலம்புவது இந்நாவலின் சோர்வு வாதத்துக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். வீடற்றவன் மட்டுமன்றி அவரது ஏனைய படைப்புகளும் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் போர்க்குணத்தைக் காட்டத்தவறுகின்றன என்பதே விமர்சனத்துக்குரியது' (மேலது: 88) என்கிறார்.

இத்தகைய விமர்சனங்களின் சாரத்தையே சாரல்நாடன், 'குமுறத் தொடங்காத எரிமலையும், கொதிநிலை எட்டாத நீரும் ஸி.வி. இன் படைப்புக்களின் பாணியாய் அமைந்தது' (சாரல்நாடன், 1986: 70) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் எனலாம்.

மேற்கூறிய இர. சிவலிங்கம், லெனின் மதிவாணம், சாரல்நாடன் ஆகியோரின் விமர்சனங்களின் மையம் ஒன்றுதான். ஸி.வி. மக்களின் துயரங்களைக் கண்டு நொந்து பாடினாரே ஒழிய, தன் காலத்தில் இடம்பெற்ற போராட்டங்களை, எழுச்சிகளைப் பாடி, தொழிலாளர்களை எழுச்சிகொள்ளத் தூண்டும் புரட்சிக் கவியாக அவர் விளங்கவில்லை என்பதே அம்மையமாகும். இவற்

றுக்குப் பதில்கூற முனைந்த திலகராஜ், கே.எஸ். சிவகுமார் ஸி.வி. பற்றி கூறிய கூற்றையும் கைலாசபதிக்கு ஸி.வி. எழுதிய கடிதக் குறிப்புக்களையும் சுட்டிக்காட்டி (எடுத்துக்காட்டாக, In Ceylon's Tea Garden was written during and after the 1952 satya—grahaha performed before the prime minister (1952), ஸி.வி.இன் பார்வையில் அவர் தனது சமூகத்துக்கான போராட்டத்தைப் பதிவு செய்துள்ளதாகவே கருதுகின்றார் என்று கொள்ளலாம் என்று கூறுவதோடு ஸி.வி. உம் ஒரு தொழிற்சங்க அரசியலைச் சார்ந்தவர் என்றவகையில் அவர் சாராத அரசியல், தொழிற்சங்க பண்பாட்டு இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளையோ போராட்டங்களையோ குறிப்பிடுவதில் இருந்து தன்னை தவிர்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்றும் கூறுகின்றார் (திலகர்: 2014). இங்கு ஸி.வி. இன் பார்வையில் அவர் தனது சமூகத்துக்கான போராட்டத்தைப் பதிவு செய்துள்ளதாகவே கருதுகிறார் என்று திலகராஜ் கூறினாலும் ஸி.வி. பதிவு செய்துள்ள அந்தப் பார்வையில் பலவீனம் உள்ளதாகவே இர. சிவலிங்கம், லெனின் மதிவாணம் போன்றோர் கூறுகின்றனர். அத்துடன் கே.எஸ். சிவகுமாரின் கூற்று, ஸி.வி. மீதான விமர்சனங்களுக்கு பதிலாக அமையும் வலுவற்றதாகவே அமைந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஸி.வி. இன் எழுத்துக்களையும் மேற்கூறிய விமர்சனங்களையும் இணைத்து நோக்கும்போது, இவ்விமர்சனங்கள் முற்றிலும் சரி என்று ஏற்றுக்கொள்ளவோ அவை முற்றிலும் தவறு என்று நிராகரிக்கவோ முடியாதநிலையே உண்டு. ஸி.வி. மலையகத் தமிழர்களின் துயர வாழ்வை சோகம் ததும்ப படைப்பாக்கியவர்தான், அவரின் படைப்புக்களில் வெளிப்படையான புரட்சிக் கனல் தெறிக்கவில்லைதான். ஆனால், அவரின் படைப்புக்களில் மலையகத் தமிழரின் எழுச்சி, புதிய மலையகத்தின் விழிப்பு என்பன கலந்தே உள்ளன. தேயிலைத் தோட்டத்திலே நெடுங்கவிதையின் இறுதிப் பகுதியின் அந்த எழுச்சியில் அவருக்கு இருந்த ஈடுபாட்டினை காண முடிகின்றது. சக்தி அ. பாலஜயாவின்

உணர்ச்சிக் கொந்தளிக்கும் நடையிலான தழுவல் பெயர்ப்பு அதன் வேகத்தை இன்னும் அதிகரிப்பதாய் அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக:

நூறாண்டு காலமாய் நுழைந்த
இவ்விருட்டை
வேரோடழிக்க என் தமிழ் மக்கள்
கூறுவர் சிகர உச்சியில் ஏறிக் கூறுவர்
திடல்கள் யாங்கனாமடுக்கவே
விடுதலைக் குரலது வெற்றிக் குரலது
வீரக்குரலது விரைந்தெழும் கேட்பீர்
வாக்குரிமையோடு வளநாட்டுரிமையும்
ஊக்கமும் வெற்றி ஓம்பிடுங்காலம்
பூக்குமே யந்தப் புண்ணிய நாள்தனில்
ஆக்கம் புரிந்தவர் அமைதி இழந்தவர்
மூச்சிலே சுதந்திரத் திருகலந்திடுமே
மூச்சிலே விடுதலைச் சுகம் மலர்ந்திடுமே
பேச்சிலே வீரமும்
உறுதியும் மாட்சியும்
பிறந்திடும் வெற்றிப் பெருவாழ்வாமே...
(வேலுப்பிள்ளை, 2007: 76,77)

என்ற வரிகள் மலையக மக்களின் விடுதலை எழுச்சியின் நாதத்தையும் அதன் வெற்றி மகிழ்வையும் வெளிப்படுத்துபவையாகவே அமைந்துள்ளன. அதேவேளை லெனின் மதிவாணம் கூறுவதுபோல் வீடற்றவன் நாவலில் அந்நாவல் வெளிவந்த காலத்தில் மலையகத்தில் மேற்கிளம்பிய எதிர்ப்பின் குரலையோ தொழிலாளரின் புரட்சித் தாகத்தையோ காணமுடியவில்லை. தொழிலாளர் விடுதலைக்கான திசையற்ற, திசைக்காட்டுதலற்ற முடிவையே நாவல் முன்வைக்கின்றது. ஒரு தொழிற்சங்கவாதியான ஸி.வி. இந்நாவலில் தரும் முடிவு தொழிலாளர்களின் எழுச்சியை, போராட்டக் குணத்தை மழுங்கச் செய்யும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இம்முடிவை ஒட்டுமொத்த மலையகத்தின் நிலைப்பாடாகக் கொள்வதா, அல்லது தேசிய அரசியல் ஒடுக்குமுறைகள் மற்றும் மலையகத் தமிழர் விடுதலைக்கான தொழிற்சங்க அமைப்புக்களின் முரண்பாடுகள், சுயநலங்கள், பலவீனங்கள் போன்றவற்றால் பாதிப்புற்று மலையகத் தமிழரின் விடுதலைக்கான மார்க்

கமற்று நின்ற ஸி.வி. இன் கையறு நிலையின் வெளிப்பாடாகக் கொள்வதா என வினாவின், இரண்டாவது நிலைப்பாடே பொருத்தம் போல தெரிகின்றது. ஏனெனில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸிலிருந்து விலகி ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸில் செயற்பட்ட ஸி.வி. 1960 இல் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸிலிருந்தும் வெளியேறி முழு நேர எழுத்தாளராக இயங்கியுள்ளார். அதன்பின் 1966 ஆண்டிலேயே தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் இணைந்து வெள்ளையனுடன் செயற்பட்டுள்ளார் (ஐயாத்துரை, 2014). ஸி.வி. தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளிலிருந்து வெளியேறி முழுநேர எழுத்தாளராக இயங்கிய காலத்திலேயே அவரது வீடற்றவன் நாவல் 1962 இல் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்துள்ளது. எனவே, தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளில் நம்பிக்கை இழந்து, தேசிய அரசியல் ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து மீள்வதற்கு வழியற்று, தொழிலாளர்களுக்கு சரியான திசைகாட்ட முடியாமல்நின்ற ஸி.வி. இன் கையறு நிலையே வீடற்றவன் நாவலின் முடிவுக்குக் காரணமெனலாம். எவ்வாறிருப்பினும் இது அவருடைய தத்துவார்த்த பலவீனத்தையும் வெளிப்படுத்தியே இருக்கின்றது என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. வீடற்றவன் நாவல் முடிவை தத்துவார்த்த பலவீனமாகக் கருதுபவர்களை வரட்டு மார்க்ஸியர்கள் எனக்கூறும் மு. நித்தியானந்தன், வீடற்றவன் நாவலின் முடிவு குறித்துப் பின்வருமாறு கருத்துரைத்துள்ளார்:

'மார்க்சிய இயங்கியலை அதன் பூரண அர்த்தத்தோடு விளங்கிக்கொள்ளும் ஒரு மார்க்சிய வாதிக்கு இது சிக்கலை ஏற்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஒரு வரட்டு மார்க்சிய வாதிக்கு ராமலிங்கம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை விடுதலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஒரு தலைமைக் கதாநாயகனாகத் தெரியமாட்டான். ஆனால், மனித ஆன்மா அல்லது மனித ஆளுமை வெறுமனே சூழ்நிலை ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினால் மட்டுமே வந்த விளைபொருளாகவன்றி சூழ்நிலைக்கு இயங்கியல் ரீதியில் இசைந்தும் எதிர்த்தும் வளர்ந்தும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சக்தி

யாகவும் அமைகிறது என்பதனை நாம் உணர வேண்டும். மனிதனின் சமூகப் பிரக்ஞையின் வளர்ச்சி என்பதும் இயங்கியல் சார்ந்தது. பிரக்ஞை உரம் பெறுவதும் சோர்வுறுவதும் மனித ஆத்மாவினதும் சுற்றுச்சார் பினதும் பரஸ்பர தாக்கத்திற்குட்படும் குணாம்சங்கள். வரட்டு யாந்திரீக ரீதியில் இப்பிரக்ஞை சிந்திக்கும் என்று கோடு போடும் வேலை வியர்த்தனமானது (வீடற்றவன் - முன்னுரை: IIIV).

இதன்படி வீடற்றவன் நாவலின் முடிவானது, வரட்டு யாந்திரீக ரீதியில் சிந்தித்ததன் வெளிப்பாடல்ல. அது சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப இயங்கியல் அடிப்படையில் இயங்கும் மனிதனது பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடென்கிறார் முந்தியானந்தன். அவ்வெளிப்பாடு ராமலிங்கம் என்ற பாத்திரம் சார்ந்ததாக அல்லாமல் ஸி.வி. இன் கையறுநிலையின் வெளிப்பாடாக நாம் கொள்ளலாம். அதே வேளை இலக்கியமானது சமூகத்தின்விளைபொருள் மட்டுமல்லாது சமூகத்தையே உருவாக்கும் தன்மை கொண்டது. ஒரு தேர்ந்த படைப்பாளி தன் படைப்புக்களில் சமூகத்தை நுட்பமாக பிரதிபலித்தல் என்பதோடு மட்டும் நிற்காமல் புதிய சமூகக் கட்டமைப்பிலும் தாக்கம் செலுத்துபவனாக அமைகின்றான். இந்நிலையிலேயே ஸி.வி. வீடற்றவன் நாவலில் தரும் முடிவு அவரின் தத்துவார்த்த பலவீனத்தின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. தொழிலாளர் விடுதலையில் நேரடியாக பங்குபெறும் தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்ட அவர், விடுதலைக்கு மார்க்கமற்ற, விடுதலைப்பெற துணிந்து போராடும் வெளியற்ற முடிவினை அந்நாவலில் முன்வைக்கிறார். 1960களின் மலையகத்தில் பீறிட்டுடெழுந்த தொழிலாளர் விடுதலை உணர்வு, போராட்டங்கள் என்பவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது இது அபத்தமான முடிவாகவே அமைகின்றது.

வீடற்றவன் நாவல் குறித்த அ. யேசுராசாவின் பதிவும் குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டியதாகும். வீடற்றவன் நாவல் வெளியீட்டு நிகழ்வை தனது அலையின் பதிவுகளில் பதிவு செய்துள்ள அவர், அந்நிகழ்வினை முற்போக்கு முகாம்மீதான வன்மத்

தைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார் எனத்தோன்றுகின்றது. அவரின் பதிவு வருமாறு:

"1982ன் பிற்பகுதியென்று நினைக்கிறேன். கொழும்பு விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் தகவம் இலக்கிய அமைப்பு ஒழுங்குபடுத்தியிருந்த வீடற்றவன் பற்றிய கருத்தரங்கிற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு சி.வி. யும் வந்திருந்தார். செ. கணேசலிங்கன் தனக்கேயுரிய வரட்டுக் கருத்துக்களைக் கூறி நாவலைச் சாடினார். கதாநாயகன் நாவலின் இறுதியில் பலாங்கொடைக் காட்டில் இருந்து, 'போகுமிடந் தெரியலையே' என்று புலம்புவது பிற்போக்குத்தனமானது. இது சோர்வு வாதமாகும் என்பது அவரது குற்றச்சாட்டுக்களில் ஒன்று. பார்வையாளர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்ட போது, கணேசலிங்கனுடன் மாறுபடும் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தேன். இறுதியில் சி.வி. பேசுகையில், 'நாவலின் கதாநாயகன் காட்டில் உட்கார்ந்து துக்கப்பட்டதைக் குறைபாடாக ஒருவர் சொன்னார். இருபத்தொரு வருஷங்களுக்குப் பிறகு (கதை நிகழ்வது 1960-ல்) - 1981-ல் இதே பலாங்கொடைக் காட்டுக்குள் ஆயிரக்கணக்கான தோட்டத்து ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் ஒழிந்திருந்து புலம்பினார்கள்! இதைப் பற்றி நாம் என்ன சொல்ல முடியும்' என்று குறிப்பிட்டபோது எல்லோர் மனதிலும் தாக்கமாய் அது பதிந்தது. கற்பனையில் புரட்சிபண்ண விரும்பும் முற்போக்குப் போலிகளிற்கு வரலாறும் வாழ்க்கை யதார்த்தமும் ஒங்கி முகத்திலறைந்துசென்ற எத்தனையோ உதாரணங்களில் இதுவுமொன்று என்பது என் மனதில் மின்னலாய் வெட்டியது. நிதானமாயும் தனக்கேயுரிய அமைதியுடனும் மிகத்தெளிவாக நாவல் தொடர்பான தனது கருத்துக்களை அவர் வெளியிட்டார். எனது கருத்துக்கள் அவருடன் உடன்படுவதாயிருந்தன" (யேசுராசா, 1985; 779,780)

இப்பதிவின்படி, கணேசலிங்கன் வீடற்றவன் நாவலின் முடிவு பிற்போக்குத்தனமானது, சோர்வு வாதமானது என்று கூறியுள்ளார். இதனை வரட்டுக் கருத்தெனக் கூறும் யேசுராசா, அக்கருத்துடன் மாறு

பட்ட கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார். ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை தனது ஏற்புரையில் கணேசலிங்கனின் விமர்சனத்தை ஏற்காது, 1981 இல் பலாங்கொடைக் காட்டில் ஆயிரக்கணக்கான தோட்டத்து ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் ஒழிந்திருந்து புலம்பியது பற்றி நாம் என்ன சொல்ல முடியுமென்று, நாவலில் ராமலிங்கம் காட்டில் கிடந்து புலம்புவதைப் போலவே 20 வருடங்களுக்குப் பிறகும் புலம்பியுள்ளனர் எனக் கூறி தான் நாவலில் கூறிய முடிவு கற்பனையல்ல உண்மையானது, யதார்த்தமானது என நிறுவியுள்ளார். இக்கூற்று கற்பனையில் புரட்சி பண்ண விரும்பும் முற்போக்குப் போலிகளுக்கு வரலாறும் வாழ்க்கை யதார்த்தமும் ஒங்கி முகத்திலறைந்த உதாரணங்களில் ஒன்றாக யேசுராசாவுக்கு மின்னலாய் வெட்டியுள்ளது. ஸி.வி. நிதானமாகவும் அமைதியாகவும் மிகத்தெளிவாக தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். அக்கருத்துக்களுடன் யேசுராசாவும் உடன்பட்டுள்ளார்.

இப்பதிவுகளை ஆழமாக நோக்கின், ஸி.வி. தன் பக்க நியாயத்தை முன்வைக்க நிதானமிழந்துள்ளதையும் அதனைத் தனக்குச் சாதகமாக்கி முற்போக்கு முகாமை யேசுராசாதாக்கியுள்ளதையும் கண்டுகொள்ளலாம். குறிப்பாக, நாவலில் விரியும் கதை, வர்க்க முரணை மையமாகக் கொண்டதாகும். தோட்டங்களின் ஆதிக்க வர்க்க சுரண்டலையும் தொழிலாளர்களின் அடக்கப்பட்ட வாழ்வையும் அதிலிருந்து மீள முயற்சிக்கும் தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளுமே கதையாக நீள்கிறது. ஸி.வி. உதாரணம் காட்டியதாகக் கூறப்படும் 1981 இல் இடம்பெற்ற பலாங்கொடைச் சம்பவம் இனமுறுகளின் வெளிப்பாடு. சிங்கள இன மேலாதிக்க அடாவடித்தனம். ஆகவே, 1960களின் நிகழ்வையும் 1980களின் நிகழ்வையும் இணைவுபடுத்துவது அவரின் நிதானமிழப்பின் முதல் வெளிப்பாடெனலாம். அடுத்தது தொழிலாளர் விடுதலைக்கான புரட்சிகரமான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் காலத்தில், அவர்களின் விடுதலைச் செயற்பாட்டில் பங்கெடுத்த ஒருவர், அப்போராட்டங்களால் விடுதலைச் சாத்தியமில்லை எனில்

அதற்கான மாற்று வழிமுறைகளை முன்வைக்க வேண்டுமெயொழிய, எவ்வித முயற்சியும் சாத்தியம் இல்லை என வெறுமையை முன்வைத்தல் என்பதோ, பின்னொரு காலத்தில் போராட சாத்தியமற்று ஓய்ந்து போயுள்ள சூழ்நிலையைக் காட்டி, விடுதலைக்காக உக்கிரமாகக் கிளர்ந்தெழுந்து போராடிய காலத்தில் அத்தடத்திலிருந்து வெளியேறி போராடுவதற்கான திசையற்ற, விடுதலைக்கான மார்க்கமற்ற சூழலை முன்வைத்தல் என்பதோ வரலாறு இல்லை. வாழ்க்கை யதார்த்தமும் இல்லை. அதனால் இப்பதிவு ஸி.வி. இன் நிதான இழப்பையும் யேசுராசாவின் முற்போக்கு முகாம் ஒவ்வாமையையும் வெளிப்படுத்தும் மின்னல் கீற்று எனலாம்.

மீனாட்சியம்மாளுடன் ஸி.வி.யை ஒப்பிடுவதில் சில சிக்கல்கள் உண்டு. மீனாட்சியம்மாள் தனது இந்தியர்களின் இலங்கை வாழ்க்கை நிலமை : இந்தியரை விரட்ட வேண்டுமென்கிற இலங்கை மந்திரிகளுக்கு எதிர்ப்பு என்ற பாட்டுப் புத்தகத்தின் முன்னுரையில் கூறியுள்ள,

'இலங்கைவாழ் இந்தியர்களின் நிலைமை வரவர மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டே வருகிறது. இலங்கைவாழ் இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக தீவிர முடன் போராட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்திய மக்களுக்கு எதிர் காலத்தில் வரவிருக்கும் ஆபத்தை உணர்த்தி அவர்களிடையே அதிலும் முக்கியமாக இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அத்தகைய பிரசாரம் பாட்டுக்கள் மூலமாகச் செய்யப் படின அதிக பயனளிக்கும். இதை முன்னிட்டே இன்று இந்தியர்களின் இலங்கை வாழ் நிலைமையைப் பாட்டுக்களின் மூலம் எடுத்துக்கூற முன்வந்துள்ளேன். இந்தியர்களைத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடாது தங்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு தீவிரமாகப் போராடும்படி அவர்களை இப்பாட்டுக்கள் தட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்பதே என் அவா' (மீனாட்சியம்மாள், 1940: ஐஏ)

வடக்கின் அச்சகதாரர் காரிகணன்

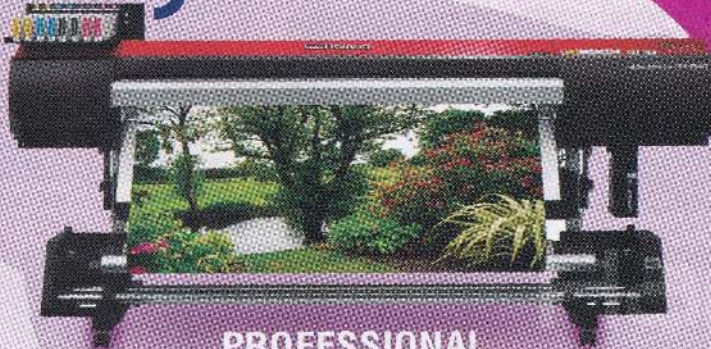
No.672 B, K.K.S Road, Jaffna, Sri Lanka.
Tel: +94 777 275083 / +94 21 222 2717 | 18

Business Cards, Letterheads, Envelopes
Calendars, Catalogs, Brochures
Name Boards, Posters, CD Labels
CD Covers, Logo Creations, Hoardings
Banners, Flyers, Menu Cards, Stickers
Awards, Shields, Medals, Mug Prints
ID Cards, Tile Prints, Rubber Stamps
Duro Frames, Crystal Frames

புதிய உணர்வு நம்பிக்கை

வாழ்வில் பதித்திடும்
உங்கள்
வெற்றிப் பதிப்பினை
கையில் எடுத்திடும்பங்கள்

Digital PRINTING

PROFESSIONAL
DIGITAL PRINTING SERVICES

OFFSET Printing

Book Binding

Invitation Card & Cartoon creation

Award Medals

Harikanan
Printers of the North

என்ற கருத்துக்கள் அவரின் நோக்கத் தையும் தேவையையும் வெளிப்படுத்திநிற்கின்றன. இதன்படி மீனாட்சியம்மாள், தொழிலாளர்களிடையே போராட்ட உணர்வைத் தூண்டுவதற்குப் பிரசாரம் செய்யும் நோக்கத்துக்காகவே அப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். பிரசாரத்துக்கு பாடல் வடிவம் அதிக பயனளிக்கும் என்பதாலேயே பாட்டுக்களில் பிரசாரம் செய்துள்ளார். ஆனால், ஸி.வி. பிரசார நோக்கத்துக்காக எழுதவில்லை. ஸி.வி. தெரிவு செய்தது பாடல் வடிவமும் இல்லை. பாடலில் உள்ள நேரடி வெளிப்பாடு கவிதைக்கு உரியது அல்ல. அத்துடன் மீனாட்சியம்மாள் போல ஸி.வி. தன் முதன்மை வாசகர்களாகத் தொழிலாளர்களைக் கருதவும் இல்லை. ஸி. வி. எழுதியது ஆங்கில மொழி வாசகர்களுக்கே. ஆகவே, இருவரது நோக்கமும் வடிவமும் வாசகர் வட்டமும் வெவ்வேறானவை. அதனால் மீனாட்சியம்மாளிடம் வெளிப்பட்டது போன்ற போராட்ட உணர்வுப் பிரசாரத்தை ஸி.வி. இடம் எதிர்பார்க்க முடியாது. அத்துடன் ஸி.வி. அடிப்படையில் ஒரு படைப்பாளி. அவர் தொழிற்சங்க, அரசியல் செயற்பாடுகளுக்கு துணையாகப் படைப்பாக்கத்தினை மேற்கொண்டவர் அல்லர். அதனால் அவர் தனது படைப்பு செய்நேர்த்தியில் அதிக கவனம் கொண்டுள்ளார் எனலாம். குறிப்பாக, ஸி.வி. ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றவர். தமிழ் மொழியைவிட ஆங்கிலத்தையே லாவகமாகக் கைக்கொள்ளத் தெரிந்தவர். அவர் தனது கவிதைகள் அனைத்தையும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதியுள்ளார். தமிழில் நாவல், கட்டுரை எழுத முனைந்த அவர் தமிழில் கவிதை எழுத முயற்சி செய்யவில்லை. இதனை அவரது படைப்பு செய்நேர்த்தி, படைப்பின் இலக்கியத்தன்மை ஆகியவற்றின் மீதான நாட்டத்தின் வெளிப்பாடெனலாம். அதனால் படைப்பில் நேரடி பிரசாரத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். நேரடி பிரசாரம் அற்றிருந்தாலும் அவரது படைப்புக்கள் முழுதும் தொழிலாளர் சார்பான குரலே அடிநாதமாக விளங்குகின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஆகவே, மீனாட்சியம்மாளின் பாடல்களையும் ஸி.வி. இன்

கவிதைகளையும் ஒப்பிடுவது பொருத்தமான ஒப்பீடு இல்லை.

திலகராஜ் கூறியுள்ள, ஸி.வி. தான் தொடர்பற்ற ஏனைய தொழிற்சங்க அரசியல் இயக்கச் செயற்பாடுகளை பதிவு செய்வதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பது ஒரு சமரசமாக அமைந்தாலும் ஸி.வி. நேரடியாக பங்குபற்றி தலைமை தாங்கி போராடி, ஏப்ரகாம் சிங்கோ என்ற தொழிலாளி உயிர்த்த போராட்டத்தை, தொழிலாளரின் எழுச்சியை, ஒடுக்குமுறையின் கொடூரத்தைப் படைப்பினூடாக வெளிப்படுத்தத் தவறியமை இச்சமரசத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. அதேவேளை இச்சமரசம், ஒரு குற்றச்சாட்டிலிருந்து ஸி.வி. யை மீட்க முனைந்து ஸி.வி. என்ற ஆளுமையின் அடித்தளத்தையே ஆட்டிப்பிடுங்க முனைவது போலவும் அமைந்துள்ளமை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாகும். குறிப்பாக, ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் படைப்புக்களின் அடிநாதம் ஆதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்ட மக்கள் மீதான பரிவும் நேயமும் ஆகும். அந்த பரிவும் நேயமும் அவர் சார்ந்த மலையக மக்கள்மீதானதாக மட்டுமல்லாமல் இலங்கையில் வாழும் ஒட்டுமொத்த அடித்தள மக்கள்மீதானதாகவே வெளிப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சிறந்த சான்றாக, தேயிலைத் தோட்டத்திலே கவிதைத் தொகுப்பில் சமர்ப்பணம் போல் அமைந்துள்ள முதலாவது கவிதையில் வரும்,

I sing of tankas's men
Born of
The paddy field
The patnas
The tea
And rubber land
Yes the men I love

என்ற வரிகள் அமைந்துள்ளன. இதன் மொழிபெயர்ப்பு துரதிஸ்டவசமாக சக்து பாலையாவின் தழுவுலில் இடம்பெற்றில்லை. அதனை பேராசிரியர் நுஃமான் பின்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளார்:

இலங்கையின் மனிதரைப் பற்றிப் பாடுவேன்
நெல் வயலில்

நெடும்புல் வெளியில்
தேயிலை

றப்பர் தோட்டங்களில்

பிறந்த என் மக்களைப் பற்றிப் பாடுவேன்

ஆம் நான் நேசிக்கும்

அவர்களைப் பாடுவேன் (நுஃமான், 2017: 14)

இவ்வரிகள் ஸி.வி. இன் அகலித்த மனநிலையைக் காட்டுவதாய் உள்ளன. அவ்வாறே born to labour நூலினை ஸி.வி. தேயிலை நாட்டின் (பெருந்தோட்டங்களின்) இறந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால ஆண் மற்றும் பெண்களுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளார். அத்தகைய மன அகற்சி உடைய ஸி.வி. யை, அவர் சாராத தொழிற்சங்கம் முன்னெடுத்த தொழிலாளர் விடுதலைப் போராட்டங்களை பதிவு செய்வதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று கூறுவதானது அவரின் ஆளுமையை குறுக்குவதாகவே அமைகின்றது. தொழிற்சங்க நலன், தொழிற்சங்க தலைமை, தொழிற்சங்க அரசியல் என்பன வேறு. தொழிலாளர் நலன், தொழிலாளர் நேயம் என்பன வேறு. ஆகவே, தொழிற்சங்கங்களையும் தொழிலாளர்களையும் ஒரே நேர் கோட்டில் நிறுத்தும் திலகராஜின் கூற்று, ஸி.வி. யை மீட்பதற்கு பதிலாக அவரின் ஆளுமையை குறைத்து மதிப்பிடவே துணை செய்யும்.

முடிவாக, ஸி.வி. இன் இலக்கிய நோக்கு குறித்து இடம்பெறும் மேற்கூறிய விவாதங்களை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதில் சிக்கல்தொழிலையே உண்டு. ஏனெனில் ஸி.வி. இன் அரசியல் இலக்கிய வாழ்வு மற்றும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் பற்றிக் கிடைக்கின்ற தகவல்கள் மேற்கூறிய விவாதங்களை முழுமைப்படுத்துவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, இவ்விவாதங்கள் ஒரு முடிவினை எட்ட வேண்டும் என்றால் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் அரசியல், சமூக வாழ்வு குறித்து விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதும் அவரின் எழுத்துக்கள் யாவும் திரட்டித் தொகுப்பதும் அவசியமாகும்.

ஸி.வி.இன் இலக்கிய நோக்கு பற்றிய மேற்கூறியவாறான விவாதங்கள் இருந்தாலும் இற்றைவரை அவரை மிஞ்சிய படைப்பாளி ஒருவர் மலையகத்தில்

மேற்கிளம்பவில்லை என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. மலையகத் தமிழரின் அரசியல், சமூக எழுச்சியிலும் இலக்கிய உருவாக்கத்திலும் ஸி.வி. என்ற ஆளுமையின் தாக்கம் ஆழமாகவே வேருன்றியுள்ளது. அந்த ஆளுமை இன்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்சங்க இயக்க முன்னோடியாகவும் அத்தொழிற்சங்க அரசியல் - இலக்கிய கர்ததாவாகவும் முன்னிறுத்தும் செயற்பாடுகளே பரவலாக இடம்பெற்றுவருகின்றன. ஆனால், அத்தொழிற்சங்கத்தின் இன்றைய தலைமைகளுக்கு மாறான போக்குக் கொண்டவராகவும் மறுமலர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட வராகவும் முற்போக்குச் சக்திகளுடன் இணைந்து இயங்கியவராகவும் ஸி.வி. விளங்கியுள்ளார். அதனால் ஸி.வி. இன் அரசியல், இலக்கிய வாழ்வை மறுமதிப்பீடு செய்வதும் அவரது படைப்புக்களை அவை தோன்றிய சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் மதிப்பிடுவதும் அவற்றின்வழி அவரின் முற்போக்கு மற்றும் முற்போக்கு சாரா கருத்துக்களை கண்டறிவதும், அவற்றின் பலம் - பலவீனம் பற்றி உரையாடுவதும் இன்றைய முற்போக்கு சக்திகளின் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்:

- ஐயாத்துரை, டி. (2014) 'மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை பன்முக ஆளுமை', ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை 100வது ஜனன தின நினைவு மலர், ஹட்டன்.
- சாரல் நாடன் (1986) சி.வி. சில சிந்தனைகள், மலையக வெளியீட்டகம்.
- நுஃமான், எம்.ஏ. (2017) இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இனத்துவ அடையாளம்: மலையக அடையாள உருவாக்கமும் மலையக இலக்கியமும், இலக்கியப் பேரூரை, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- மல்லியப்புசந்தி திலகர் (ச.ஆ.) (2014) 'சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் பன்முக ஆளுமையும் பணிகளும்', ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை 100வது ஜனன தின நினைவு மலர், ஹட்டன்.
- மீனாட்சியம்மாள், இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கை நிலைமை : இந்தியரை விரட்டவேண்டுமென்கிற இலங்கை மந்திரிகளுக்கு எதிர்ப்பு (முறுப்பிரகரம்), கொழும்பு: பெண்கல்வி ஆராய்ச்சி நிலையம்
- யேசுராசா, (பங்குனி-1985) பதிவுகள், அலை-25
- லெனின் மதிவாணம், (2014) 'சி.வி.யின் இலக்கிய நோக்கும் பணியும்', ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை 100வது ஜனன தின நினைவு மலர், ஹட்டன்.
- வேலுப்பிள்ளை. ஸி.வி (1987) வீடற்றவன், சென்னை, நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்.
- ..... (1987) நாடற்றவர் கதை. ஐலண்ட் அறக்கட்டளை வெளியீடு.
- ..... (2007) தேயிலைத்தோட்டத்திலே வட்டகொட: பாக்கியா பதிப்பகம்,

1980கள் தொடக்கம் தற்காலம் வரையான காலப்பகுதியில் தமிழ் ஆய்வியல் வளர்ச்சி - ஒரு மதிப்பீடு

சிவராசா ஓசாநிதி

தமிழ் ஆராய்ச்சி எனப்படுவது தமிழ் மொழி, அதிலுள்ள இலக்கியம், இலக்கணம் பற்றிய கொள்கைகள், தமிழ்ப் புலவரின் காலம், வாழ்க்கை, நூல்களின் தன்மை, தரம், அவை எழுதப்பெற்ற சூழ்நிலை, புலவருக்கும், அவரை ஆதரித்த அரசர், வள்ளல்கள் முதலியோருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உறவு ஆகியவைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு விருப்பும் வெறுப்பும் இன்றி நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்களை வைத்து தக்க பரிசீலனை முறையைக் கையாண்டு உண்மையை நாளும் முயற்சியே தமிழ் ஆராய்ச்சி எனப்படும்.

தமிழ் ஆய்வியல் முயற்சி பண்டைக் காலந்தொட்டே இருந்து வந்துள்ளது. அந்த வகையில் 1980கள் தொடக்கம் தற்காலம் வரையிலான காலப்பகுதியில் தமிழ் ஆய்வியல் வளர்ச்சி சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் கா. சிவத்தம்பி, தோ. மோ. சி. இரகுநாதன், சுப்பிரமணியன், ராமநாதன், வ.சு. மாணிக்கம், சு. சக்திவேல், கைலாசபதி, விசாகரூபன், க. அருணாசலம் போன்ற பலரின் ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. 1980கள் தொடக்கம் தற்காலம் வரையிலான ஆய்வுகளை தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள், தனிநபர் ஆளுமைகள் தொடர்பான ஆய்வுகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான ஆய்வுகள், மொழி தொடர்பான ஆய்வுகள், திறனாய்வுகள், புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள், நாவல், சிறுகதை, கவிதை தொடர்பான ஆய்வுகள் என்றவற்று பாகுபடுத்தி நோக்க முடியும்.

தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளில் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள்

தொடர்பான ஆய்வுகள் முக்கியமானவை. தொல்காப்பியம் தொடர்பாக வெளிவந்த ஆய்வு நூல்களில் ச. அகத்தியலிங்கத்தின் 'தொல்காப்பிய கவிதையியல்'(1999) என்னும் நூல் முக்கியமானது. இவ்வாய்வு நூலானது தொல்காப்பியம் தொடர்பாக ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் இருந்து வேறுபட்டது. அதாவது தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் விளக்குவதோ அல்லது தொகுத்துக் கூறுவதோ இல்லை. தொல்காப்பிய கவிதையியல் கொள்கைகளைக் காண்பதும் உலகளாவிய கொள்கைகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக அமைகிறது.

சங்க இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் வாசுகி, அம்மன்கிளி முருகதாஸ், ம. அரங்கநாதன் போன்றோர்களின் ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. வாசுகியின் முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வாக 'சங்க இலக்கியங்களில் மருதத்திணை' (1997) என்னும் ஆய்வு அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வானது சங்க பாடற் பரப்பிலே மருதத்திணை சார்ந்த பாடற்பகுதிகளைத் தொகுத்து நோக்கி அவற்றினூடாகப் புலப்படும் சமூக உறவு நிலை மற்றும் பண்பாட்டு நிலை என்பனவற்றை இனங்காணும் நோக்கில் அமைகிறது. இவ்வாய்வில் சங்க இலக்கிய மருதத்திணைப் பாடல்கள் கமுகவியல் நோக்கில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. ம. அரங்கநாதனின் 'சங்க இலக்கியத்தில் குறுநில மன்னர்கள்' (2000) என்னும் ஆய்வு நூலானது சங்க இலக்கியத்தில் முக்கியம் பெறும் குறுநில மன்னர்களை வரலாற்றியல் நோக்கில் ஆராய்வதாக அமைகிறது. அம்மன்கிளி முருகதாஸின் 'சங்கக் கவிதையும் மரபு மாற்றமும்'(2002)

என்னும் ஆய்வு அவருடைய கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வாக அமைகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் 400 ஆண்டுகால நீட்சிக்குள் அவ் விலக்கியம் கவிதையாக்க மரபில் தனக்குள்ளேயே பெற்ற மாற்றங்களை விபரிப்பதாக அமைகிறது. இவ்வாய்வானது சங்க இலக்கியங்கள் தொடர்பான மேலதிக ஆய்வுகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

தனிநபர் ஆளுமைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் பாரதியார், பாரதிதாசன், கம்பர், திருவள்ளூர் போன்றோர்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. பாரதியார் குறித்து தொ. மு. சி இரகுநாதன், கைலாசபதி, க. அருணாசலம், கா. சிவத்தம்பி, க. மார்க்ஸ், சி. என். குமாரசாமி ஆகியோர்களின் ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. தோ. மோ. சி இரகுநாதன் பாரதி தொடர்பாக பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இவருடைய 'பாரதி காலமும் கருத்தும்', 'பாரதி சில பார்வைகள்', 'பாரதியும் புரட்சி இயக்கமும்', 'பாஞ்சாலி சபதம் உரையும் மறை பொருளும்' (1987) என்பன முக்கியமானவை. 'பாரதி காலமும் கருத்தும்' (1982) என்னும் ஆய்வு நூலானது பாரதி பற்றிய குறிப்புக்கள் பலவற்றில் மறைக்கப்பட்ட மறுக்கப்பட்ட, திரிக்கப்பட்ட, திரையிட்டு மூடப்பட்ட பாரதியின் இலக்கிய மற்றும் அரசியல் வாழ்வின் ஓர் அம்சத்தை ஆராய்வதாக அமைகிறது. அதாவது பாரதி பற்றிய சிறப்புக் கண்ணோட்டத்தை முன்வைத்துள்ளது.

கைலாபதியின் பாரதி தொடர்பான ஆய்வு நூலாக 'பாரதி ஆய்வுகள்' (1984) என்னும் நூல் அமைகிறது. இந்நூலில் கைலாசபதியின் 25 - 30 ஆண்டுகாலப் பாரதி பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு பாரதியின் கட்டுரைகளை காலமாற்றங்கள், தேசிய இயக்கநெறி, பொருளியற் சிந்தனை, கல்வியற் சிந்தனை, பெண் விடுதலை, வர்க்கம், அரசியல், இலக்கியம், கலைகள், நவீனத்துவம், என்பனவற்றோடு தொடர்புபடுத்தி ஆராய்கிறது. க. அருணாசலத்தின் 'பாரதியார் சிந்தனைகள் ஆய்வு நூல்' (1984) என்னும் ஆய்வு நூல் பாரதியைப்பற்றி இதுவரை வெளிவந்த ஆய்வு நூல்களில் இருந்து

வேறுபட்டது. அதாவது இதுவரை வெளிவந்த பாரதி பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்துள்ளது.

ஆனால் இந்நூலானது பாரதியாரின் உரைநடை ஆக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வாக அமைகிறது. இவ்வாய்வு முயற்சியானது உரைநடை வளர்ச்சியில் பாரதியாரின் பங்களிப்பை முன்வைத்துள்ளது. அதே போன்று இவர் சுவாமி விபுலானந்தர் தொடர்பாக 'விபுலானந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள்'(1992) என்னும் ஆய்வு நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். சி. கணபதிப்பிள்ளையின் 'பாரதி பாரதிதாசன் ஒப்பியல் திறனாய்வு', கா. சிவத்தம்பி, அ. மார்க்ஸ் ஆகியோர் எழுதிய 'பாரதி மறைவு முதல் மஹாகவி வரை' என்னும் ஆய்வு நூல்களும் முதன்மை பெறுகின்றன.

1980கள் காலகட்டத்தில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகள் வளர்ச்சியடைத் தொடங்கியது. இதன் தாக்கத்தை என். குமாரசாமியின் ஆய்வு நூலான 'பெண்ணிய நோக்கில் பாரதி' (2002) என்னும் ஆய்வு நூலில் காணலாம். இவ்வாய்வு நூலானது இந்தியப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளின் வளர்ச்சியிலும் பணிகளிலும் பாரதியின் பங்களிப்பை ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்து பாரதி ஒரு பெண்ணியவாதி என்பதை முன்வைத்துள்ளது. பாரதிதாசன் தொடர்பாக சா. தங்கப்பிரகாசத்தின் 'பாரதிதாசன் பாடல்களில் பெரியாரின் சிந்தனைகள்'(1995) என்ற ஆய்வு நூல் பாரதிதாசன் பாடல்களில் பெரியாரின் தமிழக அரசியல் சார்ந்த சிந்தனைகள் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து கூறுவதாக அமைகிறது.

கம்பர் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் வ. சு. மாணிக்கம், தெ. ஞானசுந்தரம், ச. இந்திராதேவி போன்றோரின் ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. வ.சு. மாணிக்கத்தின் 'கம்பர்' (1990) என்னும் ஆய்வு நூல் காவியப் புலவரான கம்பரின் அறிவாற்றல், படைப்புத்திறன், காவிய நயங்கள் என்பனவற்றை நுண்ணாய்வு நெறியில் ஆராய்வதாக அமைகிறது. தெ. ஞானசுந்தரத்தின்

'கம்பநாடர் — புதிய வெளிச்சம்' (2002) என்னும் ஆய்வு நூலானது கதை நிகழ்வுகளுக்கிடையிலான காலத் தொடர்ச்சியை அறிவியற் கண்கொண்டு ஆராயும் புலமைச் செயற்பாட்டு நூலாக அமைகிறது. அயோத்தி வாழ்க்கை, சித்திரகூட வாழ்க்கை, வன வாழ்க்கை, கிட்கிந்தை வாழ்க்கை, என்பனவற்றின் கால நிரல் ஆராயப்பட்டு இறுதியில் இந்நூலானது கம்பன் வான்மீகியிடமிருந்து விலகிச் சென்றுள்ளார் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

கம்பர் தொடர்பாக ச. இந்திராதேவியின் 'பாலகாண்டத்தில் வான்மீகியும் கம்பனும்' (2003) என்னும் ஆய்வு நூல் வான்மீகி காலத்து அவரது தேவைகள், இராமன் பற்றிய சித்திரிப்புக்கள் பற்றியும் கம்பனது அழகியல் எவ்வாறு பாத்திரங்களினூடாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் வான்மீகியையும், கம்பனையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக அமைகிறது.

வள்ளுவம் தொடர்பாக செ. சூழந்தைசாமி, பா. வீரமணியன், சரளா இராசகோபாலன் போன்றோர்கள் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். செ. சூழந்தைசாமியின் 'வாமும் வள்ளுவம்'(1987) என்னும் ஆய்வு நூல் திருக்குறளின் அறிவியல்சார் கூறுகளை இனங்கண்டு காட்டியது. இதற்கு முன்னர் திருக்குறள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு நூல்கள் சமயத் தத்துவச் சார்புநிலை நின்று நோக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்வாய்வு நூல் திருக்குறளை அறிவியல் நோக்கில் ஆராய்கிறது. பா. வீரமணியனின் திருக்குறள் தொடர்பான ஆய்வு நூலான 'வள்ளுவம் இயங்கியல் தத்துவ ஞானக் கூறுகள்' (1999) என்னும் நூலானது திருக்குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவை வெளிப்படுத்தும் இயற்கை, சமுதாயச்சூழல், அரசு, ஒழுக்கம் பற்றியும் இவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையது என்பதையும் அறிவியல் அணுகுமுறையைக் கைக்கொண்டு முன்வைத்துள்ளது.

சரளா இராசகோபாலனின் 'வள்ளுவம் — ஒரு பார்வை' (2003) என்னும் ஆய்வு நூல் திருக்குறளைப் பல கோணங்களிலும் ஆய்வு செய்வதாக அமைகிறது. திருவள்ளுவர்

கண்ட இல்லறம், திருக்குறளில் கற்பனை வளம், திருவள்ளுவர் காட்டும் கண்ணோவியம், காமத்துப் பாலில் வெகுளிச் சுவை, போன்ற பல தலைப்புக்களில் வள்ளுவக் கருத்துக்களை ஆராய்கிறது.

இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான ஆய்வுகளும் முதன்மை பெற்றுள்ளன. நாட்டார் வழக்காற்றியல் உலகளாவிய ஓர் அறிவுப் புலமாக இடம் பெற்றிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான ஆய்வியல் அணுகு முறைகளும் கோட்பாடுகளும் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. அந்தவகையில் நாட்டுப்புறவியல் பற்றி ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் தே. லூர்து முக்கியமானவர். இவர் நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்களது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'நாட்டார் வழக்காற்றியல்' (1983) என்னும் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுக்கு பெருந்துணை புரிவதாக அமைகிறது. அத்தோடு இவருடைய 'நாட்டார் வழக்காறுகள்' (1988) என்னும் ஆய்வு நூலானது கதைப்பாடல்கள், விடுகதை, பழமொழி, புராணங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்கிறது. ச. அகத்தியலிங்கமும் ஆறு இராமநாதனும் இணைந்து 'நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுக்கோவை' - தொகுதி, 2 (1987) என்ற நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார்கள். இவ்விரண்டு தொகுதிகளிலும் நாட்டுப்புறவியலின் அனைத்துக் கூறுகளையும் பற்றிய கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன. இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் தமிழக நாட்டுப்புறவியலின் வளர்ச்சிப் போக்கினைக் காட்டுகின்றன.

ச. சக்திவேலின் 'நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு' (1992) என்னும் ஆய்வு நூல் வெளிவந்தது. இந்நூல் நாட்டுப்புறவியலின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. அத்தோடு இருபத்தைந்து இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர்களும் அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் இந்நூல் பெரிதும் துணைபுரியும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாய்வு நூல்களைத் தொடர்ந்து

நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டுப்புறக் கலைகள், மற்றும் சடங்குகள் தொடர்பான ஆய்வுகளும் வெளிவந்தன. மே. சுந்தரம் நூற்றுக்கணக்கான நாட்டுப்புறப் பாடல்களைச் சேகரித்து 'நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். பெரியண்ணன் 'கிராமியப் பாடல்கள்' என்ற நூலில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைத் தொகுத்து பகுப்பாய்வு நோக்கில் ஆராய்ந்துள்ளார்.

சரஸ்வதி வேணுகோபால் 'நாட்டுப்புறப் பாடலின் அடிப்படை சமூகத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து 'நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு' (1982) என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். அத்தோடு ஆறு இராமநாதனின் 'நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல்'(1982) என்னும் ஆய்வு நூலும் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது. எஸ். முத்துமீரானின் 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்' (1997) என்னும் ஆய்வு நூலானது 1995—1997 வரையிலான காலப்பகுதியில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிப் பாடல்களை பாகுபடுத்தி தாலாட்டு முதல் வழிநடைச்சிந்து வரை தொகுத்து ஆராய்ந்துள்ளது.

நாட்டார் கதைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளுள் ஆறு இராமநாதனின் 'நாட்டுப்புறக் கதைகள்'(1986)என்னும் ஆய்வு நூலில் 18 கதைகள் உள்ளன. சமூக உளவியல் அடிப்படையில் இக்கதைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஈழத்து நாட்டுப்புறக் கதைகள் தொடர்பாக கி. விசாகரூபனின் 'ஈழத்து நாட்டுப்புறக் கதைகள்'(2009) என்னும் ஆய்வு நூல் நாட்டார் கதைகளை தெய்வங்கள் தொடர்பானவை, மந்திரம் தொடர்பானவை என்றெல்லாம் பாகுபடுத்தி ஆராய்கிறது.

நாட்டார் கதைப்பாடல்கள் தொடர்பாக சு. சக்திவேல் முப்பத்திரண்டு சமூக நாட்டார் கதைப்பாடல்களை ஆராய்ந்து தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஆய்வறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார். இவருடைய ஆய்வு நூலாக 'ஆந்திர முடையார் கதைப் பாடல்' (1992) என்னும் ஆய்வு நூல் அமைகிறது. கலைச் செல்வி, ரவி முதலியோர்கள் தங்களது முனைவர்பட்ட

ஆய்விற்காக நாட்டார் கதைப்பாடல்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். பழமொழிகள் தொடர்பாக செளந்திரி பாண்டின் தமிழிலுள்ள பழமொழிகளை ஆராய்ந்து அவற்றைத் தொகுத்து 'தமிழில் பழமொழி இலக்கியம்'(1990) என்னும் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். விடுகதைகள் தொடர்பாக செளந்திரி நடராஜன் ஆயிரம் விடுகதைகளைச் சேகரித்து 'ஆயிரம் விடுகதைகள்'(1992) என்னும் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

நாட்டுப்புறக் கலைகள் தொடர்பாக ஏ. என் பெருமானின் 'தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகள்'(1981). செ. சுந்தரம்பிள்ளையின் 'வட இலங்கை நாட்டார் அரங்கு' (2002), மௌனகுருவின் 'மட்டக்களப்பு மரபு வழி நாடகங்கள்' என்னும் ஆய்வு நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. நாட்டார் சடங்குகள் தொடர்பாக ஈழத்தில் வெளிவந்த ஆய்வு நூலாக 'வ. இன்பமோகனின் 'கிழக்கிலங்கை சடங்குகள் சமயம் — கலை அழகியல்'(2009) என்னும் ஆய்வு நூல் அமைந்துள்ளது.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் மொழி தொடர்பான இலக்கண ஆய்வு முயற்சிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் சு. சக்திவேலின் 'தமிழ் மொழி வரலாறு' (1980) என்னும் ஆய்வு நூல் பண்டைக்காலம் தொட்டு 17ம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் மொழி அடைந்துள்ள மாற்றங்களை ஆராய்கிறது. சிறந்த ஆய்வுப் போக்கும் மற்றும் அறிவியல் நோக்கும் இவ்வாய்வில் இடம் பெற்றுள்ளது. இரா. இளங்குமாரனின் 'இலக்கண வரலாறு' (1989) என்னும் ஆய்வு நூல் தமிழ் இலக்கணம் வளர்ந்த வரலாற்றை ஆராயும் நூலாக அமைகிறது. சோ. கந்தசாமியின் 'தமிழும் பிராகிருதமும்' (1992) என்னும் ஆய்வு நூல் தமிழ் மொழியை பிற மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயும் நூலாக அமைகிறது. அ. சண்முகதாஸின் 'தமிழ் மொழியும் யப்பானிய மொழியும் இலக்கண ஒப்புமை'(1990) என்னும் ஆய்வு நூல் தமிழ் மொழியை யப்பானிய மொழியுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது.

அத்தோடு இக்காலகட்டத்தில் மார்க்சிச ஆய்வு முயற்சிகளும் மேலோங்கியுள்ளன. எம். ஏ. நுல்மானின் 'மார்க்சிசமும்

திறனாய்வும், (1987) ஞானியின் 'மார்க்சிய அழகியல்' (2002), தி. ச. நடராசனின் 'திறனாய்வுக்கலை' (1996) என்னும் ஆய்வு நூல்கள் முக்கியமானவை. தி. ச. நடராசனின் 'திறனாய்வுக்கலை' (1996) என்னும் ஆய்வு நூல் இலக்கியக் கலை சார்ந்த ஆய்வாக அமைகிறது. பல்வேறு அணுகு முறைகள் தொடர்பான கருத்துக்களைத் திரட்டி இயல்வகை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளில் கி. விசாகநுபனின் 'புலம்பெயர் கவிதை உருவம் — உள்ளடக்கம் — உணர்த்துமுறை' என்னும் ஆய்வு நூல் புலம்பெயர் தமிழர்களது வாழ்வியற் பிரச்சினைகளை வெளிக்காட்டியுள்ளது. ச. குணேஸ்வரனின் 'அலைவும் உலையும் புலம்பெயர் படைப்பிலக்கியம் குறித்த பார்வைகள்' (2009) என்னும் நூல் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் தொடர்பாக சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது.

தமிழில் நாவல் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளும் வெளிவந்துள்ளன. அந்தவகையில் க. ந. சுப்பிரமணியனின் 'நாவற்கலை' (1985) என்னும் ஆய்வு நூல் வாசகர்களை ரசனை நோக்கில் அணுகியுள்ளது. இரா. மோகனின் 'நாவல் வளர்ச்சி' (1989) என்னும் ஆய்வு நூலானது நாவல் இலக்கிய வடிவத்தின் பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றிய ஆய்வாக அமைகிறது. இ. பௌந்தியின் 'செ. கணேசலிங்கத்தின் நாவல்கள் — ஓர் ஆய்வு' (2009) என்னும் ஆய்வு நூலானது சாதியம், பெண்ணியம், இனத்துவம் முதலிய அம்சங்களை கணேசலிங்கம் தனது நாவல்களில் எவ்வாறு அணுகியுள்ளார் என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ம. இரகுநாதனின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள்' (2004) என்னும் ஆய்வு நூல் 1960கள் தொடக்கம் 1980கள் வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்துள்ள நாவல்களில் எவ்வாறு சமுதாயச் சிக்கல்களும் அவற்றிக்கான பின்னணியும் அமைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

சிறுகதைகள் தொடர்பாக வெளிவந்த ஆய்வு நூல்களுள் ம. இலயானின் 'தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்' (1998), தெளிவத்தை ஜோசப்பின் 'மலையகச் சிறுகதை வரலாறு' (2000), வீ. நிர்மலாவின் 'தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பாலின வேறுபாடு' (2003), ம. இரகுநாதனின் 'முற்போக்கு இயக்கமும் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறும்' (2013) என்னும் ஆய்வு நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

கவிதை தொடர்பான ஆய்வுகளில் 'புதுக்கவிதையில் சமுதாயம்' (1991) என்னும் ஆய்வு நூல் புதுக்கவிதைகளில் பாடு பொருள்கள், சமுதாய வெளிப்பாட்டில் உத்திகளின் பங்கு ஆகிய இயல்களாகப் பகுத்து திறனாய்வு முறையையும் மதிப்பீட்டு முறையையும் முன்வைத்துள்ளது. அ. ரகுமானின் 'புதுக்கவிதையில் குறியீடு' (2000), தி. ச. நடராசனின் 'கவிதையெனும் மொழி' (2008) என்னும் ஆய்வு நூல்களும் கவிதை தொடர்பான ஆய்வு நூல்களாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு 1980கள் தொடக்கம் தற்காலம் வரையிலான காலகட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள், தனிநபர் ஆளுமைகள் தொடர்பான ஆய்வுகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான ஆய்வுகள், மொழி தொடர்பான ஆய்வுகள், திறனாய்வுகள், புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள், நாவல், சிறுகதை, கவிதை தொடர்பான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளதோடு பெண்ணியம், தலித்தியம் தொடர்பான ஆய்வுகள் பெரிதளவில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள் தமிழகத்தைவிட ஈழத்திலே இடம்பெறுகின்றது. மேலும் இக்காலகட்ட ஆய்வுகளில் சமூகவியல், பகுப்பாய்வு, ஒப்பியல், மார்க்சிசம் சார்ந்த அணுகு முறைகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அருணாசலம், க., 1997, இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை.

2. ஆய்வுக்கோவை, 2009, இந்தியப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், மதுரை
காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

3. இரகுநாதன், தோ.மோ.சி., 2008, பாரதி
காலமும் கருத்தும், நியூ செஞ்சரி புக்கவுஸ்,
சென்னை.

4. இந்திராதேவி, ச., 2003, பாலகாண்டத்தில்
வான்மீகியும் கம்பனும் (ஒர் ஒப்பியல் நோக்கு),
குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை.

5. சுக்திவேல், ச., 1984, தமிழ் மொழி வரலாறு,
மணிவாசகர் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை.

6. சிவத்தம்பி, கா., 1993, தமிழிலக்கியத்தில்
மதமும் மானிடமும், தமிழ் புத்தகாலயம்,
சென்னை.

7. சுப்பிரமணியன், நா., 2005, ஆய்வுகள்

பார்வைகள் பதிவுகள், சுவதிவிஷன், அவ்வை
சண்முகம் சாலை, கோபாலபுரம், சென்னை.

8. தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல், 1995,
தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல், இந்து சமய
கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.

9. மாணிக்கம், சுப. வ., 1990, கம்பர்,
மணிவாசகர் ஆப்செண்ட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை.

10. விசாகரூபன், கி., 2009, ஈழத்து தமிழ்
நாட்டுப்புறக் கதைகள், கரிகணன் பிரிண்டர்ஸ்,
யாழ்ப்பாணம்.

11. ஞானி, 2002, மார்க்சிச அழகியல்—
கடிதங்கள், கட்டுரைக், மணிஆப்செட், சென்னை.

12. ஜகந்நாதராஜா, 1992, தமிழம்

எல்லைக் குவியல் தேசம்

வீநோதர்களே அசுரர்களாக மாறிவிடுவதால்
அசுரர்களின் உலகம்

வீநோதங்களால் ஆக்கிரமித்து விடுவதுண்டு

தேவர்களின் ழுச்சுக்காற்றை கூட
சிறைபிடித்து விடும் ழுர்க்கத்தோடு
அசுரர்களும் சிறைகூடங்களினுள்
குடியமர்ந்து கொள்கின்றனர்
துணிமணிகளை மறந்தவர்கள்,
மறவாது செல்லப்பிராணிகளாக
முதலைகளையும், ஓநாய்களையும்
எடுத்து வருவதுண்டு

தலைவனைத் தவிர்த்து
அனைவருக்கும் சிறை எனும்
சமத்துவத்தில் பெருமித்ததுண்டு

சிறைவாசம் ஆனாலும்
அதிகார சுவை என்பது
அனுபவிக்கவே ஆசைகொள்கிறது

சிறையின் அதிகாரமானது
சிம்மாசனத்தின் அதிகாரத்திலும்
தித்திப்பானதாகி விடுகிறது

‘அரசின் அதிகாரம் எப்போதும்
சிறைகளில் தான் பாதுகாக்கப்படும்
எனும் பரம ரகசியத்தை
அசுரர்கள் தீவிரமாக காத்து வருகின்றனர்

இங்கு மட்டும் தான்
அதிகாரங்களை இழந்த ஆண்டானும்
குடிமை சாசனத்தை இழந்த அடிமையும்
சமத்துவச் சங்கமத்தை நிகழ்த்துகின்றனர்

ஆண்டானாவதையும், ஆடிமையாவதையும்
நிர்ணயிக்கும் மையமாகி
அதிஸ்ட்டத்தையும், தூரதிஸ்ட்டத்தையும்
உற்பத்தி செய்யும் அட்சய பாத்திரமாகிறது

நாட்டை எரிக்கும் புரட்சி தீ
பற்றிப் படர்வதற்கும்
வீடுதலை தீ நலிந்து அனைவதற்கும்
நதிமூலம் ரிஷிமூலமாகி
பல்முகம் காட்டும்
பச்சோந்தி தளமாக பரபரக்க வைக்கிறது

சில நேரங்களில் எமனை தொழுது
நாகரீகத்தை நகரங்களுக்கு
நன்கொடை வழங்கும் பல்கலைக்கழகங்களாக
மாறிவிடும் அதிசயம் நிகழ்வதுமுண்டு

‘தேசம் என்பது
சிறைகளின் எல்லையை
வரையறை செய்வதும்,
தேசியம் என்பது
சிறைகளின் அடர்த்தியில்
பெருமை கொள்வது’ என்றாகிவிடுகிறது

தம்பா

நாங்கு கடிதங்களுக்கும்

நண்பனும்

மு. தயாளன்

நேற்றுத்தான் லண்டனுக்கு வந்தது போல் இருக்கிறது. முப்பது வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. நேற்று அப்பாவும் அம்மாவும் கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்க்க ஆசையாக உள்ளதாகவும் ஒரு தடவை வந்து போகும்படியும் கேட்டிருந்தார்கள். இயந்திரமயமான இந்த லண்டன் நகரத்தில் வேலை செய்து நானும் என் மனைவியும் நிசமாகவே மனதளவில் களைத்துப் போய்விட்டோம்.

ஒரு மாறுதலுக்காக கொழும்புக்குச் செல்வதெனத் தீர்மானித்து அதற்கான தயாரிப்புகளை ஆரம்பித்தோம்.

வேலைக்கு விடுமுறை ஒழுங்கு செய்வதிலும் விமானப் பயணச் சீட்டு ஒழுங்கு செய்வதிலும் இரு நாட்கள் போய்விட்டன.

நாளும் நேரமும் குறித்தபின் அப்பாவுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். அப்பாவும் சந்தோசப்பட்டார்.

அந்த நாளும் வந்தது. பிள்ளைகளுடன் விமானத்தில் ஏறிக் கொண்டோம்.

நான் படிக்கும் காலத்தில் என்னோடு பழகிய நண்பன் துரையையும் சென்று பார்க்கவேண்டும் என மனதுள் நினைத்துக் கொண்டேன்.

கொழும்பில் வந்திறங்கிப் பெட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு வெளியேவந்து எங்களுக்காகக் காத்து நின்ற வாகனத்தில் ஏறி வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

அதே வீடு. நான் கொழும்பில் இருக்கும்போது வாழ்ந்த வீடுதான் அது.

அப்பா அம்மாவுக்கு மிகுந்த சந்தோசம். மகிழ்வோடு கட்டித்தழுவி தங்கள் சந்தோசத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

அடுத்தநாள் வீட்டின் முன்பகுதியிலிருந்து பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அப்பா ஒரு பெட்டியைக் கொண்டு வந்து தந்தார்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. எவ்வளவு காலமாக அப்பா இதைக் கட்டிக் காத்திருக்கிறார்.

அதனை வாங்கித் திறந்தேன்.

அதனுள் நான்கு கடிதங்களும் வேறு சில பொருட்களும் இருந்தன.

இக் கடிதங்கள் 1974 ஆம் ஆண்டு என் நண்பன் எழுதியது. அப்போதைய விடயங்கள் பலவற்றை உள்ளடக்கிய கடிதம்.

நான் இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் வந்த கடிதங்கள் இரண்டு மற்றைய கடிதங்கள் நான் லண்டனுக்கு வந்தபின் வந்த கடிதங்கள்.

ஒரு சின்ன அறிமுகம் என் நண்பனைப்பற்றித் தரலாமென்று நினைக்கிறேன்.

அவனின் பெயர் துரை. முழுப்பெயர் துரைசிங்கம். நாம் இருவரும் ஒரே வகுப்பில்தான் படித்தோம். இருவரும் எப்போதும் மாவோசேதுங்கின் சிந்தனை

தாயகம்

ஜனவரி-மார்ச், 2020

47

அடங் கிய ஒரு சிறிய புத்தகம் வைத்திருப்போம். இதுதான் எங்கள் அரசியல் பின்னணி.

தமிழினம் விடுதலைபெற ஆயுதப் போராட்டம் அவசியம் என்ற கருத் தோட்டம் நிலவிய காலம். கபொத உயர்தர வகுப்பில் சித்தி எய்துபவர்களை தரப்படுத்தல் என்னும் முறை மூலம் வஞ்சித்த காலம்.

துரை இது சம்பந்தமாக அறியும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தான்.

நானும் துரையும் இடதுசாரிக் கருத்துகளோடு இருந்தவர்கள். நான் பெரிதாக அரசியலில் ஈடுபடாவிட்டாலும் இடதுசாரிக் கருத்துகளை விரும்பியவனாக இருந்தேன்.

மேலே கூறியவை எனது நண்பனைப் பற்றியும் என்னைப் பற்றியும் கூறப்பட்ட ஆரம்பநிலைத் தகவல்களே. எங்கள் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் எவ்வளவு காலம் நிலையாக இருந்தது என்பதும் அதற்கு விசுவாசமாக எவ்வளவு காலம் நகர்ந்தோம் எல்லாம் சொல்லப்படாத கதைகளே!

கடிதங்களைப் படிக்க வேண்டு மென்ற ஆர்வம் எல்லாவற்றையும்விட எனக்கு முக்கியமாகப்பட்டது.

நான்கு கடிதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு அறைக்குச் சென்று படிக்கத் தொடங்கினேன்.

முதலாவது படித்தபோது அவன் மேல் மதிப்பும் என்மேல் வெறுப்பும் வந்தது. அரசியல் சூழ்நிலைகள் மாறத் தொடங்கிய காலத்தில் நான் வலுக்கட்டாயமாக கொழும்புக்கு என் தந்தையால் அழைத்து வரப்பட்டு விட்டேன். இந்தக் கால கட்டத்தில்தான் அவனது முதல் இரு கடிதங்களும் வந்திருந்தன.

அவன் நான் வந்தபின் தமிழ் மாணவர் பேரவையில் சேர்ந்து கொண்டதைப் பற்றி எழுதியிருந்தான்.

தரப்படுத்தல் திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்ததைப்பற்றித் தாறுமாறாக எழுதியிருந்தான். அதன் பாதிப்புகளைப் பற்றித் தெளிவாக எழுதி அதற்கான போராட்டத்தைப் பற்றியும் எழுதி இருந்தான்.

அந்தப் போராட்டத்தில் தான் கலந்து கொண்டது பற்றியும் எழுதி இருந்தான்.

இந்தப் போராட்டங்கள் நடந்தபோது நான் கொழும்பில்தான் இருந்தேன். ஆனால் அவனுக்குப் பதில் எழுதும் தெம்பு இருக்கவில்லை. குற்றவுணர்வு என்னை குத்தியது. ஆனால் அவன் எந்தவொரு வரியிலும் நான் கொழும்பு வந்ததைக் குற்றமாக எழுதவில்லை. என்னைப் படிக்கும்படியும் அடிக் கடி தனக்குக் கடிதம் போடும்படியும் தான் கேட்டிருந்தான்.

“சரி.. சரி கடிதம் வாசிச்சது காணும் ..” என் மனைவி என்னை விரட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

மனது பாரமாக இருந்தது.

அவன் இப்போ இருக்கிறானா இல்லையா என்றும் தெரியவில்லை.

அவனது இரண்டாவது கடிதம் ஒரு அரசியல் பிரமுகரின் கொலைபற்றியது. கடிதத்தில் 28—7—1975 என்றிருந்தது.

அவர் கொலை செய்யப்பட்ட விபரத்தை எழுதியவிதம் அவன் பக்கத்தில் நின்று பார்த்ததுபோல் இருந்தது. அதனை நியாயப்படுத்தியும் எழுதியிருந்தான்.

அப்போதும் நான் கொழும்பில்தான் இருந்தேன். அதற்கும் நான் பதில் எழுதவில்லை. எனக்கு என்னவோ அந்தச் செயற்பாடும் பிடிக்கவில்லை. தனிமனிதக் கொலைகள் சரியான பாதையாக எனக்குப் படவில்லை.

தனிமனிதக் கொலைகளால் எதையும் அடையமுடியாது என பதில் எழுத விரும்பினேன். ஆனால் என்னவோ எழுதவில்லை.

வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்த அவன் எப்படி இந்த இனரீதியான போருக்குள் சென்றானென்பது எனக்குப் புரியவேயில்லை. அவன் தடம் புரண்டு விட்டானோ என்று எனக்குள் நினைத்தேன்.

அதற்கும் அவன் விளக்கம் எழுதியிருந்தான்.

இனங்களுக்கிடையேயான போராட்டம் கூர்மையடையத் தொடங்கி விட்டதென்றும்

அது தீர்க்கப்பட்டாலொழிய வர்க்கப் போராட்டம் நிகழ முடியாது எனத் தீர்க்கமாக எழுதியிருந்தான்.

இது பற்றியும் அவனுக்கு எழுதவேண்டுமென நினைத்தேன். ஆனால் மெளனம் காத்தேன்.

வருடங்கள் உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தன. இந்த இடைவெளியில் அவனிடமிருந்து எந்தக் கடிதமும் வரவில்லை. நானும் படிப்பிலும் வேலையிலும் கவனம் செலுத்தியமையால் நாட்டைப் பற்றிச் சிந்திக்க நேரம் இருக்கவில்லை.

இவ்விடத்தில் இன்னுமொரு வலாற்று நிகழ்வைக் கூறவேண்டும்.

நான் நினைக்கிறேன் 1983 ஆக இருக்கவேண்டும்.

திடீரென்று ஒரு நாள் நான் வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது பஸ்சினுள் நின்றவர்கள் என்னை ஒரு விதமாகப் பார்த்தார்கள். நான் வழக்கம் போல் எவ்வித ஐயப்பாடுமின்றி நின்று கொண்டிருந்தேன். நான் இறங்குமிடம் வந்துவிட்டது. இறங்கிக் கொள்கிறேன்.

அவர்களின் பார்வைகளில் உள்ள வேறு பாட்டை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

வேகமாக என் வேலைத் தலத்தை நோக்கி நடக்கிறேன். மனதில் ஒருவித பயம். கலக்கமாக இருந்தது. நான் வேலை செய்த இடம் கூடுதலான சிங்களமக்கள் வாழுகின்ற இடம்.

நான் வேலைத்தலத்துள் நுழைந்து வடக்குப் பக்கமாக உள்ள பகுதியில் உள்ள எனது அறைக்குச் செல்லும் வழியில் எனது சக வேலையாளர் கருணாரத்தின என்னைக் கண்டு நிறுத்தி அங்குமிங்கும் பார்த்து

“ஏன் வந்தனீ.. யாழ்ப்பாணத்திலை பதினமூன்று ராணுவம் முடிஞ்சதாம். இனக் கலவரம் வரும்.. உடனே வீட்டை போ” என்று சிங்களத்தில் கூறுகிறார்.

இவருக்கு இது எப்படித் தெரியும் என எனக்கு ஆச்சரியமாகவும் பயமாகவும் இருந்தது.

யோசித்துக் கொண்டே என்னுடைய அறைக்குச் செல்கிறேன். எனக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் ஒரு தமிழர்.

நான் வந்ததைக் கவனித்த அவர் மெதுவாக எழுந்து என் மேசைக்கருகில் வந்து கருணாரத்தின சொன்ன அதே விடயத்தைக் கூறிவிட்டு அமர்ந்துவிடுகிறார்.

இப்போ நான் என்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டேன்.

மெதுவாக எழுந்து வெளியே போகிறேன். அவர் என்னைக் கடைக்கண்ணால் பார்ப்பதும் புரிகிறது.

ஒரே வேகத்தில் வெளியே வந்து குறுக்கு வீதியில் இறங்கி பிரதான வீதிக்கு வந்து பஸ் நிலையத்தில் காத்து நிற்கிறேன்.

இதயம் படபடவென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் பஸ் வந்தது.

பஸ்சில் ஏறி ஒரு பக்கத்தில் நின்று கொண்டேன். இருப்பதற்கு இடமில்லை.

நின்றபடி மற்றவர்களை நோட்டம் விட்டேன்.

பெரும்பாலானவர் கைகளில் கொட்டன்களும் வாள்களும் மறைத்து வைக்கப் பட்டிருந்ததைக் கவனித்தேன்.

நான் நன்றாகப் பயந்திருந்தேன். என்னைத் தமிழன் என்று அடையாளம் கண்டு விடுவார்களோ என் மனதுக்குள் நடுங்கினேன். ஆயினும் தைரியமாக ஒரு சிங்களவன் போல் நின்று கொண்டிருந்தேன். யாரும் என்னைச் சந்தேகிக்கவில்லை.

இதயம் வேகமாக அடிக்கத் தொடங்கியது.

அன்றுதான் மிகப் பெரியதொரு இனக் கலவரம் அரங்கேறியது.

இந்த நிகழ்வு தொடர்ந்து பல துன்பங்கள் அழிவுகள் 24 மணித்தியாலத்துக்குள் நடந்து முடிந்துவிட்டன. சொந்த நாட்டிலேயே தமிழர்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். நானும் என் குடும்பமும் ஒரு பாடசாலையில் அடிமைகளாக்கப்படுகின்றோம்.

காலம் யாருக்காகவும் காத்து நிற்ப

தில்லையே. 1984 நாட்டைவிட்டுப் புறப்படும் தீர்மானம் எடுக்கிறேன். இன்னுமொரு நாட்டில் அகதியாகக் கால் பதிக்கிறேன். அகதி வாழ்க்கை கோலாகலமாக ஆரம்பமாகிறது. மனைவியையும் அகதியாகக் கூப்பிடுகிறேன். குடும்பமே அகதியாகிறது. காலம் வேகமாக ஓடுகிறது.

அகதியாகப் புகுந்த நாட்டில் அந்த நாட்டின் குடியுரிமை கிடைக்கிறது. பணக்கார வாழ்க்கை அந்நியனின் பணத்தில் ஆரம்பமாகிறது.

நான் பிறந்த நாடு இவ்விடைவெளியில் பல அழிவுகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

2009 இல் கடும் யுத்தம் நடக்கிறது. பல நாடுகளின் உதவியுடன் விடுதலை இயக்கத்துக்கு எதிரான யுத்தம் விஸ்வரூப மெடுக்கிறது. போராட்டம் மௌனமாகிறது. சூட்டுச் சத்தங்கள் ஓய்கின்றன. ஏராளமான மக்களும் போராளிகளும் இறந்துவிடுகிறார்கள்.

2011 ஆரம்பமாகிறது. அகதிகளாக வந்து குடியுரிமை பெற்றவர்கள் குதூகலமாக எந்த நாட்டிலிருந்து கலைக்கப்பட்டார்களோ அந்த நாட்டிற்குச் செல்கிறார்கள். ஆடம்பரமான அவர்களின் வருகையும் அவர்களின் ஆர்ப்பாட்டமான கதைகளும் நாட்டில் துன்பத்தில் உழன்று கொண்டிருந்த மக்களை மேலும் துயரப்படுத்துகிறது.

யாரும் அதையிட்டுக் கவலைப்படுவதில்லை. தாங்கள் செய்யும் தொழில்களை மறைத்து உயர்ந்த தொழில்களாகச் சொல்லி தாங்கள் ஒரு மாதத்தில் லட்சக்கணக்காகச் சம்பாதிப்பதாகக் கூறி அங்குள்ளவர்களைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்துகிறார்கள்.

வருடங்கள் நகர்கின்றன.

2012, 2013 களில் தங்கள் நாட்டுக்குச் சென்று வந்தவர்கள் தாங்கள் அகதிகளாக வாழும் நாட்டில் இலங்கையில் ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் எல்லாம் விடுதலைப் போராளிகளே காரணம் என்ற தங்கள் அரைகுறைப் புரிவுகளை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். போராட்டத்தில் முப்பது வருடங்களாகச் செய்த தியாகங்களை எல்லாம்

கொச்சைப்படுத்துகிறார்கள். போராடிக் களைத்தவர்களை துரும்பாகப் பார்த்து ஏளனமாகப் பார்க்கும் விடயங்களும் அரங்கேறுகின்றன.

காலம் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

என் நினைவுகள் மனைவியின் குரலால் தடைப்பட எழுந்து வெளியே செல்கிறேன்.

என் மனைவிக்கு நான் கடிதங்களோடு நேரத்தைச் செலவு செய்வது பிடிக்கவில்லை.

இரு கடிதங்கள் திறக்கப்படாமலே உள்ளன. அவற்றை எப்படியும் இன்று பார்க்கவேண்டுமென மனம் அவசரப்படுகிறது.

மதிய உணவு அருந்தியபின் அறைக்குள் சென்று அமைதியாகத் திறக்கிறேன்.

அந்தக் கடிதம் 2002 ஆம் ஆண்டு வந்திருந்தது.

வழக்கமாகத் தோழர் என்று ஆரம்பிக்கும் அவன் நண்ப என எழுதியிருந்தான்.

முழுக்கடிதத்தையும் நான் படிக்க விரும்பவில்லை.

அந்தக் கடிதத்தில் தான் இயக்கம் ஒன்றில் சேர்ந்துவிட்டதாகவும் போருக்கான பயிற்சிகள் பெற்றுத் தளபதிப் பொறுப்பில் உள்ளதாகவும் கூறியிருந்தான்.

அவன் மிகக் கவலையோடு நடந்த சகோதர இயக்கக் கொலைகள் பற்றி விபரித்திருந்தான். தனக்கு விருப்பமில்லாமலே கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து செய்ய வேண்டிதாயிற்று எனக் குறிப்பிட்டிருந்தான்.

அவனுடைய கடிதத்தில் சிலவரிகள் நீரால் கலங்கி இருந்தன. சிலவேளை மேற்குறிப்பிட்ட வரிகளை எழுதும்போது கண்ணீர் விட்டானோ என்னவோ!

தொடர்ந்து தன் தலைமையில் நடைபெற்ற தாக்குதல்கள் பற்றியும் எழுதியிருந்தான்.

கடிதங்களை வாசித்த சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்தேன். மனதுக்குள் ஏதோ செய்தது. நேரத்தைப் பார்த்தேன் மாலை

ஆறுமணியாக இருந்தது. கடிதத்தின் தாக்கத்தை மறைக்க வெளியில் சென்று மற்றவர்களுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தேன். என்னதான் வாய் கதைத்தாலும் மனம் மட்டும் நான்காவது கடிதம் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது.

இரவு உணவை முடிக்கும்போது நேரம் 9 ஐ நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

சாப்பாடு முடித்த கையோடு அறைக்குள் வந்துவிட்டேன். அவசர அவசரமாக நாலாவது கடிதத்தை உடைத்துப் பார்த்துக் கிறேன்.

அது 2009 காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. விடுதலைப் போர் மௌனிக்கப்பட்ட காலம்.

நண்பா, சரியோ பிழையோ போராட்டம் மௌனிக்கப்பட்டுவிட்டது. பல பிரேதங்கள் ஆங்காங்கு சிதறப்பட்டு கிடக்கின்றன. நாங்கள் மக்களோடு சென்று எதிரியிடம் சரணடைந்துவிட்டோம்.

எந்த மண்ணைக் காக்கப் போராடினோமோ அதை எதிரியிடம் கொடுத்து விட்டு அடிமைகளாக எதிரிகளிடம் சரணடைந்து விட்டோம்.

எங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்பது தெரியவில்லை. எனது கைகளில் பலத்த காயம். நான் உயிரோடு விடப்படுவேனா கொல்லப்படுவேனோ தெரியவில்லை. நீங்கள் நாட்டுக்கு வந்தால் என்னை வந்து பார். உயிரோடிருந்தால் சந்திப்போம் என எழுதியிருந்தான்

மனக்கலக்கத்தோடு கடிதத்தைப் பிடித்த படி பேசாமல் இருந்தேன்.

முறுநாள் யாழ்ப்பாணம் போவதென்பது எங்கள் திட்டமாகவிருந்தது. எப்படியும் துரை வீட்டுக்குப் போவதென மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்.

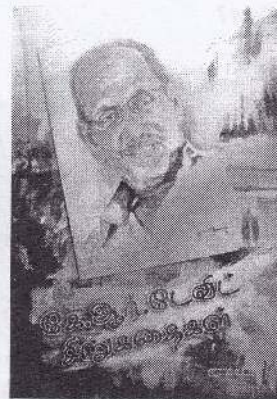
துரையும் எனது ஊரவன்தான். காலை யில் புறப்பட்டு மாலையில் போய்ச் சேர்ந்தோம். அண்ணளவாக 3 மணியாக இருக்கும். வீட்டுக்குப் போய் சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு வெளியில் போயிட்டு வாறன் என்று சொல்லிப் புறப்பட எனது பெரியம்மா,

“தம்பி.. உன்னோடை படிச்ச துரை நேற்று மோசம் போயிட்டான்.. அவன் இயக்கத்திலை இருந்தவன்.. கடைசிச் சண்டையிலை சரியான காயம். இரண்டு வருசத்துக்கு முந்தித்தான் காம்பிலையிருந்து விட்டவங்கள்.. வந்து பரவாயில்லாமல் மருந்தெடுத்துக் கொண்டிருந்தவன்.. திடீ ரெண்டு நேற்று வலிப்பு வந்து செத்துப் போனான். அவனை ஊரிலை யாரும் மதிக்கேல்லைத் தம்பி. சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் இருந்தவன். தன்ரை நிலையை உனக்கு எழுதக் கூடாது என்று சத்தியம் வாங்கியிட்டான். அவன் கலியாணமும் கட்டேல்லை. பாவம் அநாதர வாய் இருந்து செத்துப்போனான்.”

நான் ஏங்கிப்போய் அப்படியே நின்று விட்டேன்.

○

கீடைக்கப்றேறோம்

ஏசுப்பா ஏனப்பா?

கன்னி மரியாளின்
கடுத்தவமே
ஏசுப்பா!
இன்றைக் குளைப்போல
எவருடிலை
ஏனப்பா?

நானும் பொழுதுகளும்
நல்லதல்லோ
ஏசுப்பா!
வீழும் நிலைதவிர
வீடியலையே
ஏனப்பா?

காற்றிருக்கும் போதினிலே
தூற்றவில்லை
ஏசுப்பா!
நேற்றைப் பொழுதெல்லாம்
நாசமாச்சே
ஏனப்பா?

வானேறி வைகுண்டம்
செல்வமென்றார்
ஏசுப்பா!
சானேற முழுச்சறுக்கிச்
செல்கிறதே
ஏனப்பா?

தேசத்தைச் செதுக்கவெனத்
தேர்ந்தெடுத்தோம்
ஏசுப்பா!
கோஷத்தை மட்டுமல்லோ
கொட்டுகிறார்
ஏனப்பா?

வாய்மட்டும் இல்லையென்றால்
அவரையெல்லாம்
ஏசுப்பா!
பேய்கொண்டு போய்விடுமோ
புரியவில்லை
ஏனப்பா?

மற்றோரின் துயர்துடைக்க
ஒடுகிறார்
ஏசுப்பா!
உற்றோரின் துயரைக்கண்
டொடுகிறார்
ஏனப்பா?

இன்னும் எத்தனைநாள்
ஏமாற்ற
ஏசுப்பா!
சின்னும் இவரையெல்லாம்
இனியெய்க்கு
ஏனப்பா?

வேற்றுமைக்குள் ஒற்றுமைகள்
விளைத்தோமே
ஏசுப்பா!
ஒற்றுமைக்குள் வேற்றுமைகள்
எங்களுக்குள்
ஏனப்பா?

ஒருங்கிணைக்க ஒருதலையே
இங்கிலையே
ஏசுப்பா!
வரும்வரைக்கும் எங்களினும்
உருப்படாது
தானப்பா

வ. வடிவழகையன்

இப்பாடலின் பொருள்:

பொய்கள் அகன்று என்றும் புகழ் பரவுவது உலகில் ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. பூமியைப் போர்த்தி இருந்த நீரின் ஒழுங்கு நிலை அகன்று மலைகள் மற்றும் இதர பூமியின் வளங்கள் ஒவ்வொன்றாய் தோன்றின. அவ்வாறு நீரின் ஒழுங்கு நிலை விலகி வளங்கள் தோன்றி வயல் வெளி நாகரீகம் தோன்றிய காலத்துக்கு முன்பே ஆயுதங்களோடு காடு மலைகளில் சுற்றித் திரிந்தவன். என்பதாக பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

நதிக்கரை வயல் வெளி நாகரீகம் தோன்றிய பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே மனிதர் தோன்றி விட்டனர். ஆதி சமூகமும் அதை தொடர்ந்து ஆண்டான் அடிமை வாழ்க்கை முறையும் தோன்றி உற்பத்தி முறையையும் அதன் விளைவாக உருவான உறவுகளையும் மாற்றியமைத்தன. கால இடைவெளிகள் வேறுபட்டாலும் இந்த வளர்ச்சி சகல மனித இனக்குழுக்களுக்கும் பொதுவான அம்சமேயாகும்.

முன் தோன்றிய மூத்தவளாகவும் கலைகளின் தாயாகவும் தமிழை அடையாளப்படுத்தும் கவிஞர் தமிழரின் தாழ் நிலையைக் காட்டியிருப்பது தமிழ் மொழியின் எதிர் காலம் குறித்த அவரின் தேடலை மேலும் விரிவாக்கும் என் நம்பலாம்.

பலருக்கும் வெருண்டோடி... அடிமைகளாய் காலம் தள்ளி... மாடாய்த் தேய்ந்து... சாவின் கயிற்றில் இறுகி செத்துப்பிழைத்து... ஆங்கிலேயனின் பிடியில் மாட்டி.. அடிமையாகி... அன்னைத் தமிழின் துயிலுரிந்து... வாழும் தமிழ் மக்களின் எதிர் காலம் தான் என்ன? வேறுபாடு கலைந்து ஒன்று சேரவும் பண்பாட்டில் மேன்மையுறவும் வழி தான் என்ன? இது பற்றி அவர் மேலும் சிந்திப்பது பயனள்ளதாக அமையும்.

தமிழரின் தாழ் நிலையை ஈசனிடம் முறையிட்ட பிரணவன் நல்ல ஒரு பாடத்தைப் படித்துள்ளார்.

“ஈசனும் இகழ்ந்தான்

இன்பம் இல்லை இப்பிறவியில் என்று”

இனியாரிடம் முறையிடுவார். ஆயிரம் ஈ.வே.ராக்கள் வந்தாலும் தமிழனின் சாதி வெறியை எளிதில் நீக்க முடியாது. என்று பலரும் எழுதுவதை அஃர் படித்திருக்க வேண்டும்.

“தமிழனா

என எள்ளும்

அளவில் மானியுந்தோம்

தமிழ் அடையாளம் இழந்தோம்”

.....

“நீதியும் ஒழிந்து

நியாயமும் ஒழிந்து

...பாழ் நிலத்தில் விளைந்தப் பயிரைப் போல... கேடு கெட்ட இவ்வுலகில்” ...மத வெறியும், பெண்ணடிமைத்தனமும், பண்பாட்டுச் சீரழிவும், அறியாமையும், பிற்போக்கு நடைமுறைகளும் நாளுக்கு நாள் மேலெழுவதை நீக்கி மானுடராய் எழுவதற்கு என்ன செய்யலாம்?

இளம் கவிஞர் சிந்திப்பது போல் ‘புதுக் காலமதைப்படைக்க’... ‘ஒரு புதுப்பயிரை விளைவிக்க’ ‘சாதலின் போது சத்தியம் செய்ய’ ‘ஊரெங்கும் புரட்சிக் கவி பாட’ ‘சங்கொலி முழக்க’ இளையருக்கு நேரமில்லை. முதுகில் மறைத்து வைத்திருக்கும் வாளைத் தூக்கி வந்து சொந்த சகோதரனை வெட்டிச் சாய்க்கவும், நடிகனின் ‘கட்டவுட்டக்கு பியரை’ ஊற்றவும், தன்னுயிரை தானே அழித்துக் கொள்ளவும், வன்புனர்வு செய்து மகிழவும், உந்துருளியில் தனது வேகத்தைக் காட்டி வீதியில் மரணிக்கவும் எண்ணம் கொண்டுள்ள வேடிக்கை மனிதர் பலரை கவிஞர் தினமும் கண்டிருப்பார் என நம்புகிறேன்.

மேலும் சா விற்ற தமிழ் சாவு விற்கப் படும் தமிழாக இன்னும் தொடர்வதை அவர் கவனிக்க வேண்டும். போரில் மரணித்தவர்களின் கண்ணீரையும் செந்நீரையும் முதலீடாக இட்டு பண வசூலிப்பும் சுக போக வாழ்வும் உலகமெங்கும் பெருகி வருகின்றது. தமிழ் நாட்டில் முள்ளிவாய்க் காலின் வேதனைகள் சுவர்களிலே ஒட்டப்

பட்டு வாக்கு வேட்டைக்கான சிறப்பான தூண்டில்களாகக் காட்சி தருகின்றன. 'சாவு' சிறப்பாகவே விற்கப் படுகின்றன.

உலக முதலாளிகளும் பல்தேசிய கம்பனி களும் வளங்களை சூறையாடி அழிக்கின்றன. இயற்கை அழிகின்றது. தாவர உயிரினச் சூழல் அழிவின் விளிம்பிற்கே சென்றுவிட்டன. சகல அம்சங்களும் இலாபம் குவிக்கும் பொருட்களாக விற்பனைக்கு போட்டியிடுகின்றன. வறுமை, வேலையின்மை, போசாக்கின்மை, கடன் சுமைகள் நாளுக்கு நாள் பெருகுகின்றன. உலகின் பெரும்பான் மையான மக்கள் துன்பத்தில் வாடுகின்றனர். கல்வி முக்கிய விற்பனைப் பண்டமாக மாறிவிட்டது கலைகள் இலக்கியங்கள் மதி மயங்கிய நிலையில் போதையில் தள்ளாடுகின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் விதி விலக்காக மொழிகள் இருக்க முடியாது. மொழிகள் வளர்வதற்கு அரசியல் பொருளாதாரம் சமூக பண்பாடு பெரும்பான்மையாக வாழும் உழைக்கும் மக்களுக்கு சாதகமாக அமைதல் வேண்டும். அதற்கு கடுமையான போராட்டம் தேவைப்படுகின்றது. அதற்கு உரமூட்டும் வகையில் கலை இலக்கியங்கள் மாற்றமடை வது தவிர்க்க இயலாதது ஆகும்.

இந்திய நாட்டில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள இறுதியான நிதி ஒதுக்கீட்டில் சமஸ்கிருத மொழிக்கு தமிழ் மொழியை விட இருபத்தி ரெண்டு மடங்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழினம் சாதிய வெறியில் உச்சம் கண்டுள்ளது. இந்துத்துவ காவிகளின் கொடுமை

களுக்கெதிராக நாடு முழுவதும் எழுந்து நிற்கின்றது. இலங்கையில் தமிழர்களின் மூச்சு பீரங்கிக் குண்டுகளின் வெப்பத்தில் கருகிப் போயிவிட்டன. மலையக மக்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள மதம் மாறுகின்றனர். எல்லைப் பகுதிகளில் பெரும் பான்மை இனத் தோடு கலந்து விட்டனர். பெருந்தோட்டங்கள் அழிவின் இறுதியில் உள்ளது. மலேசிய நாட்டில் தமிழ் மொழியில் கற்க வாய்ப்பில்லை. மத வாதம் மேலோங்கி மிரட்டுகின்றது.

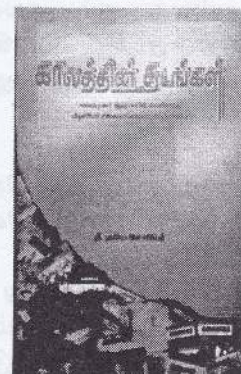
மக்கள் இருந்தால் தானே மொழியும் வாழும்?

எனவே பிரணவனின் சாவிற்றமிழை சாவில் தமிழ் (சாகப் போகும் தமிழ்) என்பதாக பொருள் கொள்ள முடியுமா?

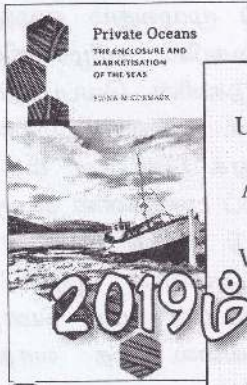
தற்காலத்தில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக பண்பாடு போன்ற அம்சங்கள் குறித்து ஆழ்ந்து கற்பதன் மூலம் மக்களையும் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மொழியையும் சாவி லிருந்து பாதுகாக்கக் கூடிய வழிமுறைகளை உள்ளடக்கிய ஆக்கங்களை படைத்தளிப்பார் என நம்புவோம்.

“பாமரராய் வீலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொல்பான்மை கெட்டு
நாமமது தரீழரெனைக் கொண்டு இங்கு
வாழ்ந்தீதெல் நன்றோ சொல்லீர்”
—பாரதி

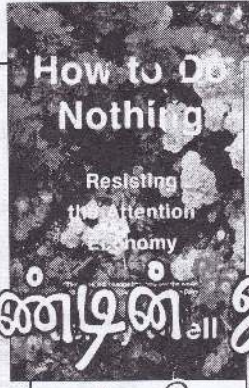
கீடைக்கம்பெற்றோம்

The
Uninhabitable
Earth
Life After Warming
David
Wallace-Wells

2019ம் ஆண்டின் ஐந்து நூல்கள்

திசைவழிகளைத் தேடி ஒரு பயணம்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

ஒவ்வொரு ஆண்டைப் போலவும் கடந்த ஆண்டும் ஏராளமான பயனுள்ள பல நூல்கள் வெளிவந்தன. கடந்த ஆண்டு வெளிவந்த நூல்களில் புதிய திசைவழிகளை காட்டும், புதிய சாளரங்களை திறந்து விடும், புதிய சிந்தனைகளை தூண்டும் 5 நூல்களைப் பற்றி இங்கே பேசலாம் என நினைக்கிறேன்.

இங்கே நான் கவனம் குவிக்கும் ஐந்து நூல்களும் ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்தவை. ஆய்வின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை. இவை வெறுமனே சொந்த கருத்துக்களோ, கனவில் உதித்த காவியங்களோ, கற்பனையில் கட்டிய கட்டடங்களோ அல்ல. மாறாக விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்தி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட தரவுகளின் படி கருத்துருவாக்கம் செய்யப்பட்டவை.

இந்த ஐந்தும் நாம் இன்று எதிர்நோக்குகின்ற அதேவேளை கண்களுக்குப் புலப்படாத அல்லது நம் கவனிப்பில் இருந்து தவறி போகின்ற சில முக்கியமான விடயங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால் உலகின் இயங்கு திசையும் எதிர்காலமும் எதை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் இவையெல்லாம் பற்றி எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் நின்று நிதானித்து செயல்படவும் வினையாற்ற வேண்டிய விடயங்களை இவை குறிகாட்டுகின்றன.

கடல்கள் காவு போகும் பொழுதுகளில்

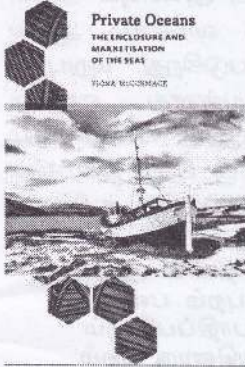
நான் அறிமுகப்படுத்தும் முதலாவது புத்தகம் கடல்கள் பற்றியும் மீனவர்களின் வாழ்வு பற்றியதுமாகும். பியோனா மக்கோமக் (Fiona McCormack)ஆல் எழுதப்பட்ட தனியாரின் சமுத்திரங்கள்: கடல்கள் மூடப் படுதலும் சந்தையாகலும் (Private Oceans: The Enclosure and Marketisation of the Seas) என்ற நூல் மீன்பிடி சார்ந்து எவ்வாறு கடல்கள் தனியார்மயம் ஆகின்றன என்ற கதையை உதாரணங்களோடு விரிவாகப் பேசுகிறது.

அளவுகடந்த மீன்பிடி, தவறான மீன்பிடி முறைகள், மீன்வளம் வீணாதல், கடல்வளம் பாதிக்கப்படுதல் ஆகிய காரணங்களைக் காட்டி மீன்பிடியை முழுமையாகத் தனியார் மயப்படுத்தி மொத்த கடல்வளமும் மீன்பிடியும் நவதாராளவாதத்தின் கொடிய பிடியில் எவ்வாறு சிக்கிகின்றன என்பதை இந்த நூல் விளக்குகிறது.

இலங்கை போன்ற மீன்பிடியை கணிசமான அளவு தொழிலாகவும் வருமானமாகவும் கொண்டிருக்கக்கூடிய நாடுகள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான விடயங்களை குறித்துக் காட்டுகிறது. இன்று மேற்கூலக நாடுகளில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ள பங்கு ஒதுக்கீட்டு (quota) முறையானது மீன்பிடியை தனிநபர்களின் கைகளிலிருந்து பிடுங்கி பராசர பஸ்தேசியக்

கம்பனிகளின் கைகளில் ஒப்படைத்துள்ளது. தற்போது 18 நாடுகளில் இந்த பங்கு ஒதுக்கீட்டு முறை நடைமுறையில் உள்ளது. மேலும் பல நாடுகள் இந்த முறையை அறிமுகப்படுத்தத் தயாராகின்றன. இந்த நாடுகளை தனித்தனியாக ஆராய்ந்து பங்கு ஒதுக்கீட்டு முறையின் வழி ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார, அரசியல், சமூகப் பண்பாட்டு தாக்கங்களை இந்நூல் பட்டியலிடுவதனூடு நவதாராள வாதத்தின் கொடுங்கரங்கள் எவ்வாறு கடல்களை மூடி அடைத்து சந்தைக்கான பொருளாக மாற்றி உள்ளன என்று விவரிக்கிறது.

அதிக விலைக்கு பங்கு ஒதுக்கீட்டை ஏலத்தில் எடுப்போர் மீன்களின் விலையை அதிகரிக்கிறார்கள். இது மெதுமெதுவாக சில பல் தேசியக் கம்பெனிகளின் வசம் முழுமையாகச் சென்றுவிடுகிறது.

இந்தப் பங்கு ஒதுக்கீட்டு முறையானது கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கான அனுமதிப்பத்திரத்தை கோரவேண்டிய நிலையை மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. இதற்கான பத்திரங்கள் ஏலம் விடப்படுகின்றன. எனவே அங்கேயே பணமுள்ளவர்களுக்கும் பணமில்லாதவர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதிக நிதிவளமும் தொழிறுட்ப வளமும் உள்ளவர்களுக்கு அதிக மீன்களைப் பிடிப்பதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. இதனால் ஒருபுறம் சாதாரண சிறிய மீனவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிக விலைக்கு பங்கு ஒதுக்கீட்டை ஏலத்தில் எடுப்போர் மீன்களின் விலையை அதிகரிக்கிறார்கள். இது மெதுமெதுவாக சில பல் தேசியக் கம்பெனிகளின் வசம் முழுமையாகச் சென்றுவிடுகிறது.

இந்த முறையை பல மூன்றாமுலக நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்த முனைப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இலங்கையும் இதற்கு விலக்கல்ல. கடந்த அரசாங்கத்தில் மீன்பிடியை நவீனமயமாக்கலும் வர்த்தக

மயமாக்கலும் என்ற போர்வையில் சிறுமீனவர்களை மீன்பிடியில் இருந்து அகற்றும் காரியம் நடக்கத் தொடங்கியது சிலருக்கு நினைவிருக்கும். இந்த நூல் அனுபங்களின் வழி பாடங்களையும் இதைத் தடுப்பதற்கான உபாயங்களையும் சொல்கிறது.

மனிதர் வாழ்வியலாத பூவுலகை நோக்கி

இரண்டாவது புத்தகம் இன்று நாம் எல்லோரும் எதிர்நோக்கும் காலநிலை மாற்றம் குறித்த புத்தகம். டேவிட் வலஸ்—வெல்ஸ் (David Wallace—Wells) எழுதியுள்ள வசிக்கவியலா பூமி: வெப்பமாதலின் பின்னரான வாழ்வு (The Uninhabitable Earth: Life After Warming) என்ற புத்தகம் அச்சமூட்டுவதாய் இருக்கிறது. தலைப்பே கொஞ்சம் சஞ்சலத்தை மனதில் ஏற்படுத்தும் வகையிலேயே உள்ளது. வலஸ்—வெல்ஸ் “மோசமானது, நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதை விட நிலைமை மிக மோசமானது” என்ற வரிகளுடன் தொடங்குகிறார். அப்போது ஒரு வித ஆர்வமும் பதற்றமும் ஒருங்கே தொற்றிக் கொள்கின்றன.

உலகம் கூட்டாகவும் தனித்தனியாகவும் பேசவேண்டிய ஆனால் தொடர்ந்தும் பேசத்

The
Uninhabitable
Earth
Life After Warming
David
Wallace-Wells

தனிமனிதனின் கைகளில் எதுவுமே இல்லை. இதைத் தடுக்க அரசுகளும் சர்வதேச அமைப்புகளும் செயற்பட வேண்டும் என்று நாம் எண்ணி யிருக்கும் நிலையில் தனிமனித பொறுப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் அவசியத்தையும் முகத்தில் அறைந்தால் போல் இந்தப் புத்தகம் விளக்குகிறது

தவறுகின்ற விடயங்களை இது சுட்டுகிறது. தனிமனிதனின் கைகளில் எதுவுமே இல்லை. இதைத் தடுக்க அரசுகளும் சர்வதேச அமைப்புகளும் செயற்பட வேண்டும் என்று நாம் எண்ணியிருக்கும் நிலையில் தனிமனித பொறுப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் அவசியத்

தையும் முகத்தில் அறைந்தால் போல் இந்தப் புத்தகம் விளக்குகிறது.

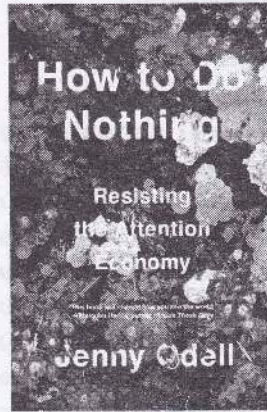
இலண்டனில் இருந்து நியூயோர்க் சென்று திரும்பும் ஒவ்வொரு விமானமும் ஆர்டிக் கடலில் மூன்று சதுரமீட்டர் அளவிலான பனிக்கட்டியைக் கரைக்கின்றன. ஒவ்வொரு அரைடிகிரி அளவிலான வெப்பநிலை அதிகரிப்பும் உலகில் ஆயுத மோதல்களை 20மூத்தால் அதிகரிக்கின்றன. உலகளாவிய பிளாஸ்ரிக் உற்பத்தி 20.50ம் ஆண்டளவில் இப்போதுள்ள அளவின் மும் மடங்காகவுள்ளது. அப்போது கடலில் மீன்களைவிடப் பிளாஸ்ரிக் அதிகம் இருக்கும். இவ்வாறு தரவுகளை அடுக்கி அடுக்கி காலநிலை மாற்றத்தின் தீவிரத்தை மட்டுமன்றி மனித மனத்தின் இழிநிலையையும் இலாபத்திற்கான பேராசையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

ஒவ்வொரு தனிமனிதரும் ஏன் பொறுப்பற்று இருக்கக்கூடாது என்பதை இடித்துரைக்கும் இந்தப் புத்தகம் இந்தப் பூவுலகு தனிநபர்களின் பேராசைக்கு இரையாவதைத் தடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அதன் அவசரத்தையும் உணர்த்துவதோடு இதற்காகச் செயலில் இறங்க வேண்டியதன் தேவையையும் காட்டி நிற்கின்றது.

சம்மா இருப்பது பற்றி

“சம்மா இருப்பதைப் போல கடினமானது எதுவுமல்ல. எமது பெறுமதியானது எமது உற்பத்தித்திறனால் அளக்கப்படும் உலகில் எம்மில் பலர் எமது நிமிடங்களை வர்த்தகம் சார்ந்ததாக மாற்றியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு நிமிடத்தின் பெறுமதியும் அது பெற்றுத்தரும் பணத்தின் அளவால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எமக்குரிய நேரத்தை நாம் மெதுமெதுவாக இழக்கிறோம். எமக்குரிய நிமிடங்களும் மணித்துளிகளும் வெறும் இலக்கலாகிவிட்டன. அந்த நேரத்திலும் எவ்வளவு சம்பாதிக்க இயலும் என்பதையே மனித மனம் சிந்திக்கிறது”. இந்த வரிகளுடன் தொடங்குகிறது ஜெனி ஓடேல் (Jenny Odell) எழுதியுள்ள ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பதெப்படி: கவனஈர்ப்புப் பொருளாதாரத்தை எதிர்த்தல் (How to Do Nothing : Resisting the Attention Economy).

முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் எவ்வாறு மனிதர்களை பணத்தின் அடிப்படையிலும் சொத்தின் அடிப்படையிலும் அளக்கிறது என்பதையும் அவ்வாறு செய்யப்படுவதன் விளைவால் மனிதர்கள் அனைத்தையும் நிதிமூலதனம் சார்ந்து மட்டுமே சிந்திக்கப் பழக்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதன் மூலம் முதலாளித்துவம் வேண்டி நிற்கின்ற பொருளாதாரக் கூலியாக மாறுகிறார்கள். ஒருபுறம் அவர்களது வேலையும் நேரமும் பொருளியல் அடிப்படையிலேயே மதிப்பிடப்படுகிறது. அவர்கள் மீதான மரியாதை அவர்கள் உடுத்தும் உடை, அணியும் அணிகலன்கள், பயன்படுத்தும் வாகனம் ஆகியவற்றினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மறுபுறம் நுகர்வு சர்வவியாபகமாயுள்ளது. எனவே மனிதனின் ஆயுள் ஒருபுறம் பணம் சம்பாதிப்பதிலும் இன்னொரு புறம் நுகர்வின் ஊடு அதைச் செலவழிப்பதிலுமே கழிகிறது.

மனிதனின் ஆயுள் ஒருபுறம் பணம் சம்பாதிப்பதிலும் இன்னொரு புறம் நுகர்வின் ஊடு அதைச் செலவழிப்பதிலுமே கழிகிறது. இவ்விரண்டையும் தவிர்த்து மனிதன் தனக்கான நேரத்தை தனது குடும்பத்திற்கான நேரத்தை செலவழிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது.

இவ்விரண்டையும் தவிர்த்து மனிதன் தனக்கான நேரத்தை தனது குடும்பத்திற்கான நேரத்தை செலவழிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது.

நுகர்வு இன்று எல்லோரையும் பீடித்திருக்கிறது. முதலாளித்துவம் ஏதோவொரு வகையில் தனது சங்கிலியில் மனிதர்களை பிணைத்து வைத்திருக்கிறது. தொழிலாளியாகவோ அல்லது நுகர்வோனாகவோ மனிதர்கள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் வரை மனிதனுக்கான மீட்சியோ விடுதலையோ இல்லை. நுகர்வு என்கிற கோரப்பிடியில்

அனைவரும் சிக்கியிருக்கிறார்கள். இது குடும்பத்தில் உள்ள ஆண், பெண் வேறு பாடின்றியும் வயது வேறுபாடின்றியும் அனைவரையும் பீடிக்கிறது. இதில் இருந்து வெளியேறுவதுதான் சும்மா இருப்பதற்கான முதற்கட்டம்.

எந்தப் பொருளாதாரம் சார் செயற்பாடும் இல்லாமல் மனிதனால் சில மணித்துளிகள் சும்மா இருக்க இயலுமா? அது ஏன் கடினமான விடயமாகப் போனது, அதை எவ்வாறு சாத்தியமாக்குவது என்று ஆராய்கிறது இந்த நூல். ஆழமான வாசிப்பைக் கோருகின்ற இந்த நூல் நாம் சமகாலத்தில் எதிர்நோக்கும் சவாலை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

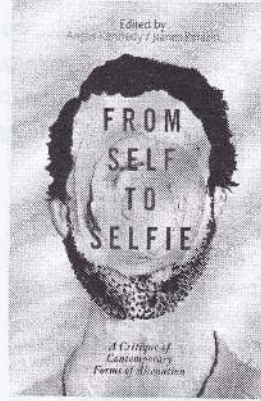
செல்பிகளுக்கு அப்பால்

சுயம் என்பது செல்பிகளுக்குள்ளும் அதை சமூக வலைத்தளங்களில் பதிவதன் மூலம் கிடைக்கும் 'லைக்'குகளிற்குள்ளும் அடங்கிவிடும் காலத்தில் வாழ்கிறோம். இன்று ஒரு மனிதனின் அடையாளமாகவும் அங்கீகாரமாகவும் செல்பி மாறிவிட்டது, அல்லது அவ்வாறானதொரு பொய்முகம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று செல்பியே சுயமாக மாறிவிட்ட நிலையில் மனிதர்கள் சமூக வலைத்தளங்களில் 'லைக்'குகளுக்காக ஏங்கிக் கிடக்கிறார்கள். இதன் சமூக உளவியல் பரிமாணம் என்ன, இதன் ஆபத்துக்கள் என்ன என்பதை விளக்குகிறது அங்கெல் கென்னடி மற்றும் ஜேம்ஸ் பன்டன் (Angus Kennedy & James Panton) ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்ட சுயத்தில் இருந்து செல்பி நோக்கி: அந்நியமாதலின் தற்கால வடிவங்களைப் பற்றிய விமர்சனம் (From Self to Selfie: A Critique of Contemporary Forms of Alienation).

இன்றைய நவீன தொழிநுட்ப உலகில் மனிதர்கள் மேலும் மேலும் தனிமைப்படுகிறார்கள். அவர்களது தொழில் வழக்கமான 8 மணி நேரங்களைக் கடந்தாய் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களை தொழிலுக்குச் செலவழிக்கிறார்கள். ஓய்வு நேரங்களில் தங்கள் கையடக்கத் தொலைபேசிகளுக்குள் தொலைந்து போகிறார்கள். அவர்களது வாழ்க்கையென்பது சமூக வலைத்தளங்களில் வாழப்படுகிறது. மனிதர்களைச் சந்திப்

பதில்லை, முகங்களைக் காண்பதில்லை, உரையாடல்கள் நிகழ்வதில்லை. அனைத்தும் சமூக வலைத்தளங்களில் நடந்து விடுகிறது. இது ஒவ்வொரு மனிதனின் சுயத்தையும் இந்த கைத்தொலைபேசியிடம் தொலைக்கிறான். தனது வாழ்க்கையை மெய்நிகராக வாழ்கிறான், தனது வாழ்க்கையை சமூக வலைத் தளங்களில் கட்டமைக்கிறான். அங்கு தான் போடும் செல்பிகளும் அதற்கான 'லைக்'குகளுமே தனது சுயம் என்று நம்பத் தொடங்குகிறான். ஆனால் உண்மையில் அவன் தனிமைப்பட்டுப் போகிறான்.

அவனுக்கு நிஜ வாழ்வில் நண்பர்கள் கிடையாது. ஆனால் பேஸ்புக்கில் ஆயிரம் நண்பர்கள் இருப்பார்கள். அவனுக்கு அறிவுரை சொல்லவோ ஆறுதல் சொல்லவோ

தன்னைப் பற்றிப் பிறர் அறிய விரும்புவதை தானாக வடிவமைக்கிறான், செல்பியாக உருவகப்படுத்துகிறான். ஆனால் உண்மையில் அது அவனது சுயமான அடையாளம் இல்லை. அவனது சுயம் வேறு, அது வேறு இயல்புகளையும் தன்மையையும் கொண்டது.

யாரும் கிடையாது. அவனது பதிவுகளுக்கு வரும் பதில்களே அவனுக்கான ஆறுதல். அவன் தன்னைப் பற்றிப் பிறர் அறிய விரும்புவதைத் தானாக வடிவமைக்கிறான், செல்பியாக உருவகப்படுத்துகிறான். ஆனால் உண்மையில் அது அவனது சுயமான அடையாளம் இல்லை. அவனது சுயம் வேறு, அது வேறு இயல்புகளையும் தன்மையையும் கொண்டது. இந்த இரட்டறு நிலை அவனை மேலும் தனிமைப்படுத்துகிறது.

இதன் ஆபத்துக்களை இந்த நூல் தெளிவாக உதாரணங்களுடன் சொல்கிறது. நவீன தொழிநுட்ப உலகில் அந்நியமாதல் நிகழும் முறைகளையும் எவ்வாறு நவீன தொழிநுட்பங்களும் வேலை முறைகளும் சமூகக் கட்டமைப்புகளும் அந்நியமாதலை நிகழ்த்துகின்றன என்பதை விளங்கிக்கொள்ள இந்நூல் பயனுடையது.

கண்காணிப்பைக் கண்காணித்தல்

கடந்தாண்டு நான் வாசித்த புத்தகங்களில் மிகுந்த நம்பிக்கையையும் உலகில் நடக்கும் விடயங்கள் குறித்த அச்சத்தையும் தந்த புத்தகம் எட்வேர்ட் ஸ்னோடனின் சுயசரிதை. 29 வயதில் தான் வாழ்ந்த சொகுசான வாழ்க்கைளைத் துறந்து அமெரிக்காவும் ஏனைய அரசுகளும் எவ்வாறு தங்கள் சொந்த மக்களையே வேவு பார்க்கின்றன என்ற உண்மையைச் சொன்னவர். இன்னமும் அமெரிக்காவால் தேடப்படும் நபராக இருந்தாலும் தொடர்ந்தும் மக்களிடம் உண்மைகளை எடுத்துச் செல்லப் பாடுபடுபவர்.

“நான் எட்வேட் ஸ்னோடன். நான் முன்பு அரசாங்கத்துக்காக பணி செய்தேன். இப்போது நான் மக்களுக்காகப் பணி செய்கிறேன்” என்ற தொடக்க வரிகளுடன் ஸ்னோடனின் சுயசரிதை தொடங்குகிறது. 352 பக்கங்களை உடைய இந்தப் புத்தகம் நிரந்தர ஆவணம் (Permanent Record) என்று

நவீன தொழிநுட்பத்தின் பெயரால் நாம் எம்மைக் கண்காணிக்க வழியமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். எமது படுக்கையறைகள் கூடப் பத்திரமாய் இல்லை. இதை இந்தப் புத்தகத்தின் வழி உணரும் போது அதிர்ச்சியே மிஞ்சுகிறது.

தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு கெட்டிக்கார தொழிநுட்ப வல்லுனர் எவ்வாறு சமூகப் பொறுப்புள்ள ஒருவராக மாறினார். அவரை சஞ்சலப்படுத்தியது எது. அவரை அரசுக் கெதிராகத் செயற்படத் தூண்டியது எது. இன்றுவரை அவரை உயிர்ப்பான இயக்கத்துடன் வைத்திருப்பது யாது போன்ற வினாக்களுக்கான விடைகள் இந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்களில் விரிகின்றன.

இதை வாசித்தால் எதுவுமே பாதுகாப்பல்ல என்பது எமக்கு விளங்கும். நவீன

தாயகம்

தொழிநுட்பத்தின் பெயரால் நாம் எம்மைக் கண்காணிக்க வழியமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். எமது படுக்கையறைகள் கூடப் பத்திரமாய் இல்லை. இதை இந்தப் புத்தகத்தின் வழி உணரும் போது அதிர்ச்சியே மிஞ்சுகிறது. நாம் செய்ய வேண்டியவை, செய்யக் கூடாதவை, அவதானம் செலுத்த வேண்டியவை போன்ற பலவற்றைப் போகிற போக்கில் அலாதியாகச் சொல்லிப் போகிறார் ஸ்னோடன்.

மனிதகுலத்திற்கு ஸ்னோடன் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. ஆதற்கு அவர் கொடுத்த விலை பெரிது. இன்று ரஷ்யாவின் ஏதோ ஒரு மூலையில் வசிக்கவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளார். தனது சுயசரிதையை இவ்வாறு முடிக்கிறார்,

“குளிர் என்றுமே எனக்குப் பிரியமானதாய் இருந்ததில்லை. ஆனால் அடையாளத்தை மறைப்பதற்கு தொப்பியும் கழுத்துத் துண்டும் போல சிறந்ததும் வசதியானதும் வேறெதுவும் இல்லை என்பதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. நான் வீதிகளில் நடக்கும் போது தலைகுனிந்து நடக்கிறேன். தெருக்களைக் கடக்கும் போது இருமருங்கும் பார்க்கச் சொல்லி அம்மா சொன்ன அறிவுரையை மீறி மறுபக்கம் பார்க்கிறேன், வாகனங்களில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் கமெராக்களில் என் முகம் விழக் கூடாதென்பதற்காக வீதிகளில் நடப்பவர்களுக்கு என்னை ஒருதரம் எட்டிப் பார்க்க நேரம் இல்லை. அவர்கள் தங்கள் கைத்தொலைபேசிகளை வெறித்துப் பார்த்தபடி பரபரப்பாக இருக்கிறார்கள். எனது துணைவி லின்சேயால் என்னை விட அழகாக ரஷ்ய மொழியைப் பேச முடிகிறது. அவளால் என்னை விட இயல்பாக இருக்கவும் சிரிக்கவும் பொறுமை காக்கவும் முடிகிறது. நான் இப்போது அவளுக்காக ரோஜாப்பூக்களைத் தேடிக்கிளம்புகிறேன். சிவப்பு, வெள்ளை, இல்லாவிடின் நீலம், கருநீலம் கூடப் பரவாயில்லை. இந்த ரஷ்யத் தெருக்களில் எந்த ரோஜாக்கள் கிடைக்கும் என்று நானறியேன்.”

northern PC PARK

வடக்கின் கணிணிப்பூங்கா

கணிணி உலகில் நம்பகமான சேவையில்
15 வருடங்களுக்கு மேலாக யாழ் மண்ணில்

10, Muddaskadai Junction,
Stanley Road, Jaffna.

	Northern Pc Park	077 757 0124	021 567 5566
	NPcpark	077 336 6443	021 222 9581
	northernpcpark	075 555 7327	021 222 2050
	Northern PC Park	071 777 2377	021 222 0388

info@pcpark.co

www.pcpark.co

Hot Line:- 077 777 1545

MYL

Construction & Engineering (Pvt) Ltd

We shape the building thereafter they shape us

Construction
Consulting
Planning
2D, 3D Permit Drawings
Estimate
We do A1, A2 Print

mylconstruction

021 222 0255 / 0777 804 397 / 076 6 992727

245, Palaly Road, Kantharmadam, Jaffna. mylconstruction245@gmail.com

சசிக்கிர

L

லேனர்ஸ்

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

முறைமையான சாரத்தியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள எம்முடன் இணைந்து கொள்ளுங்கள்

- விண்ணப்பதாரி கட்டணங்களை தவணை முறை அடிப்படையில் செலுத்த முடியும்.
- எழுத்துப் பரீட்சைக்கான வகுப்புக்களும், வாகன தொழில்நுட்ப வகுப்புக்களும் நடைபெறும்.
- எழுத்துப் பரீட்சைக்கான வீதி ஒழுங்கு நூல், பரீட்சை மாதிரி வினாத்தாள், செய்முறைப் பரீட்சைக்கு வாகன சாரத்தியம் சம்பந்தமான குறிப்புக்கள் என்பனவும் வழங்கப்படும்.
- எழுத, வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு வாய்மொழி மூலப்பரீட்சையில் தோற்றுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும்.
- விரைவில் எழுத்துப் பரீட்சைக்கு ஒழுங்கு செய்து Learners Permit பெற்றுத் தரப்படும்.
- காணொளி மூலமும் (வீடியோ மூலம்) கற்பிக்கப்படும்.

THE SASIKA LEARNERS

தலைமைக் காரியாலயம்

இல. 57 வேம்படி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

077 722 6247

021 221 7678

077 614 0361

sasikalearners

sasikadrivingschool@gmail.com

சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் பெறுவதற்குத்
தேவையான ஆவனங்கள்

- தேசிய அடையாள அட்டை.
- பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் (மூலப்பிரதி)
- தீருமண அத்தாட்சிப் பத்திரம் (மூலப்பிரதி) - பெண்களுக்கு மட்டுமே
- மருத்துவச் சான்றிதழ் (தேசிய போக்குவரத்து வைத்திய நிறுவனம்)
- சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் (வைத்திருந்தால்)

கிளைக் காரியாலயங்கள்:

வேலணை 021 221 5472

வங்காளாவுச் சந்தி 070 301 3012

மல்லாகம் 021 224 3393

கே.கே. ஸ் வீதி 070 301 3014

சங்கரணை 021 225 1664

ஓடக்கரை வீதி 070 301 3016

நிப்பொற்று

யாழ்ப்பாணம்

இல. 821C மணிக்கூட்டு கோபுர வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

070 301 5004

021 222 8004

வாகன விபத்தினைத் தடுக்க உதவுகின்ற சசிக்கிர டிரைவ் லேனர்ஸ் பள்ளி,
(கிளை நிர்வாகிகளின் மூலம் வாகன விபத்தினைத் தடுக்கின்ற சசிக்கிர டிரைவ் லேனர்ஸ்)

வாகன விபத்தைத் தவிர்ப்போம் உயிர்களைக் காப்போம்.